

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 december 2020
(OR. en)

13944/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0353(COD)**

**ENV 792
ENT 150
MI 561
CODEC 1320**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	10 december 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 798 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 798 final.

Bilaga: COM(2020) 798 final

Bryssel den 10.12.2020
COM(2020) 798 final

2020/0353 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om
ändring av förordning (EU) 2019/1020**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 334 final} - {SWD(2020) 335 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

För att möjliggöra övergången till ren energi är det en **strategisk nödvändighet för EU att säkerställa utveckling och tillverkning av batterier**. Utvecklingen och tillverkningen av batterier är också av avgörande betydelse för EU:s fordonsindustri. I EU står transporterna för omkring en fjärdedel av utsläppen av växthusgaser och är den främsta orsaken till luftföroreningar i städerna.

En allmännare användning av elfordon kommer att minska utsläppen av växthusgaser och skadliga utsläpp från vägtransporter. I EU förväntas elektrifieringen av personbilar, skåpbilar, bussar och, i mindre utsträckning, lastbilar, att öka kraftigt mellan 2020 och 2030. Detta kommer främst att ske tack vare den EU-lagstiftning i vilken det fastställs koldioxidutsläppsnormer för fordonstillverkare, men även tack vare EU-lagstiftning i vilken det fastställs minimimål för medlemsstaternas offentliga upphandling av rena fordon¹. Därefter kommer vissa bostadstjänster att elektrifieras, bland annat beträffande energilagring och uppvärmning, vilket kommer att bidra till att ytterligare minska utsläppen.

Enligt uppskattningar från Världsekonomiskt forum behöver **den globala batteriproduktionen öka med en faktor på 19** för att det ska vara möjligt att skynda på övergången till en koldioxidsnål ekonomi².

Syftet med **detta initiativ** är att modernisera EU:s regelverk för batterier. Initiativet ingår i **den gröna given**³, dvs. EU:s nya tillväxtstrategi, vars syfte är att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, där i) det 2050 inte längre förekommer nettoutsläpp av växthusgaser, och ii) där den ekonomiska tillväxten inte längre är kopplad till ökad resursförbrukning, och iii) där inga människor eller platser lämnas utanför. Det bygger på de åtaganden som gjorts och de rapporter som antagits av Europeiska kommissionen, som **den strategiska handlingsplanen för batterier**⁴, **den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin**⁵, **den nya industristrategin för EU**⁶ och **strategin för hållbar och smart mobilitet**⁷, vars syfte är att uppnå en minskning på 90 % av de transportrelaterade växthusgasutsläppen till 2050.

Utöver det arbete som utförs av kommissionen har både **rådet och parlamentet** efterlyst åtgärder för att stödja övergången till elektromobilitet, koldioxidneutral energilagring och en hållbar värdekedja för batterier. Europeiska investeringsbanken har också meddelat att den

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5).

² World Economic Forum and Global Batteries Alliance, *A vision for a sustainable battery value chain in 2030: Unlocking the potential to power sustainable development and climate change mitigation, 2019*.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

⁴ Bilaga till COM(2018)293 final.

⁵ COM(2020)98 final.

⁶ COM(2020)102 final.

⁷ COM(2020)789.

räknar med att öka sitt stöd till batterirelaterade projekt till mer än **en miljard EUR i finansiering under 2020**⁸.

Initiativet inriktas på **tre grupper av starkt sammanlänkade batterirelaterade problem**.

- Den **första gruppen av problem** handlar om **bristen på ramvillkor som ger incitament att investera** i produktionskapacitet för hållbara batterier. Dessa problem hänger samman med att **den inre marknaden** inte fungerar effektivt på grund av att det **inte råder tillräckligt likvärdiga villkor**⁹, vilket i sin tur beror på att det finns skillnader mellan de regelverk som tillämpas på den **inre marknaden**. De bakomliggande orsakerna till detta är det faktum att batteridirektivet inte har genomförts på samma sätt överallt och att det råder brist på tillförlitlig och jämförbar information för hela EU.
- Den **andra gruppen av problem** handlar om att **materialåtervinningsmarknaderna inte fungerar optimalt** och att **det inte finns tillräckligt slutna materialkretslopp**, vilket begränsar EU:s möjligheter att minska riskerna i samband med råmaterialförsörjningen. Det finns ett antal brister i det nuvarande regelverket. Bland dessa finns det faktum att det saknas tydliga och tillräckligt harmoniserade regler och att bestämmelserna i batteridirektivet varken tar hänsyn till den senaste tekniska utvecklingen eller till marknadsutvecklingen. Detta gör materialåtervinningsverksamheten mindre lönsam och motverkar investeringar i ny teknik och kapacitet för materialåtervinning av framtidens batterier.
- Den **tredje gruppen av problem** rör **sociala och miljömässiga risker** som för närvarande inte omfattas av EU:s miljölagstiftning. Här ingår följande: i) bristande transparens vad gäller anskaffning av råmaterial, ii) farliga ämnen, och iii) outnyttjad potential vad gäller att uppväga de effekter som batteriers livscyklar får för miljön.

De viktigaste orsakerna till dessa problem är marknadsmisslyckanden och informationsbrister. Båda dessa orsaker är kopplade till hur den inre marknaden fungerar. Dessutom förvärras situationen av en tredje faktor, dvs. batterivärdekedjornas komplexitet.

Förslaget har följande **tre mål**: 1) att stärka den inre marknads funktion (vad gäller produkter, processer, förbrukade batterier och återvunnet material) genom att man sörjer för likvärdiga villkor genom en uppsättning med gemensamma regler, 2) att främja en cirkulär ekonomi, och 3) att minska de miljömässiga och sociala konsekvenserna under alla stadier av batteriers livscyklar. De tre målen är nära sammankopplade.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det nuvarande regelverket, dvs. **batteridirektivet**, omfattar endast det stadium då batterierna är förbrukade. Det finns för närvarande ingen lagstiftning i EU som omfattar övriga aspekter av batteriernas produktions- och användningsfaser, som hållbarhet, elektrokemisk prestanda, växthusgasutsläpp och ansvarsfull anskaffning.

⁸ (<https://www.eib.org/en/press/all/2020-121-eib-reaffirms-commitment-to-a-european-battery-industry-to-boost-green-recovery>).

⁹ Med termen *likvärdiga villkor* avses en uppsättning gemensamma regler och standarder som hindrar att företag i ett land får konkurrensfördelar i förhållande till företag som är verksamma i andra länder.

I enlighet med principen ”en in och en ut”¹⁰ bör den föreslagna förordningen ersätta **det nuvarande batteridirektivet**.

Förslaget är helt förenligt med **EU:s miljö- och avfallslagstiftning**. Förslaget kompletterar lagstiftningen, särskilt med avseende på följande rättsakter: Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon¹¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv¹², Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)¹³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning¹⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar)¹⁵ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach)¹⁶.

Genom detta förslag införs krav med gradvis verkan i syfte att minimera batteriers koldioxidavtryck under hela deras livscykel. Åtgärderna för att minska koldioxidavtrycket inom tillverkningsprocessen kommer indirekt att leda till att man främjar förnybar energi.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Initiativet är förenligt med EU:s internationella skyldigheter på **handelsområdet**, särskilt genom att det säkerställer att det inte förekommer diskriminering mellan produkter som tillverkas i EU och importerade produkter.

Initiativet är till fullo förenligt med **innovationsprincipen** och relaterade främjande åtgärder inom ramen för EU:s finansiering av forskning och innovation inom ramen för Horisont 2020.

Förslaget syftar också till att införa enkla och harmoniserade övervaknings- och rapporteringskrav, i syfte att begränsa den administrativa bördan för medlemsstaterna, vilket är i linje med **EU:s strategi för bättre lagstiftning**¹⁷ och kontrollen av ändamålsenligheten vad gäller rapportering och övervakning¹⁸.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslagets rättsliga grund är **artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** (nedan kallat *EUF-fördraget*) enligt vilken unionen ska besluta om åtgärder som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Detta innebär att den rättsliga grunden ändras, då den rättsliga grunden för batteridirektivet 2006/66/EG är artikel 175 i EG-fördraget

¹⁰ För varje lagförslag som skapar nya bördor bör människor och företag avlastas från en motsvarande befintlig börda på EU-nivå inom samma politikområde. Meddelande från kommissionens ordförande till kommissionen: *The Working Methods of the European Commission*, (P(2019) 2).

¹¹ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.

¹² EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

¹³ EGT L 197, 24.7.2012, s. 38.

¹⁴ EUT L 174, 1.7.2011, s. 88.

¹⁵ EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

¹⁶ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

¹⁷ SWD(2015)111 final.

¹⁸ COM(2017)312 final.

(nu artikel 191 i EUF-fördraget) och artikel 95 i EG-fördraget (nu artikel 114 i EUF-fördraget) vad gäller de angivna produktrelaterade bestämmelserna.

Förslaget tar itu med **ett antal centrala problem som rör den inre marknaden**. Häri ingår följande: i) att det råder ojämlika konkurrensvillkor för batterier som släpps ut på marknaden, eftersom de tillämpliga reglerna är föremål för tolkning, ii) att det finns hinder för fungerande materialåtervinningsmarknader, iii) att batteridirektivet inte tillämpas på samma sätt överallt, iv) att det finns ett akut behov av storskaliga investeringar för att följa utvecklingen på marknaden, v) att det finns behov av att stordrift, och vi) att det finns behov av ett stabilt och fullständigt harmoniserat regelverk.

Därutöver finns det ett antal **miljöproblem** i samband med produktion och användning av batterier och hantering av förbrukade batterier. De miljöproblem som inte omfattas av EU:s miljölagstiftning och som därför kräver lagstiftningsåtgärder **kan alla kopplas till den inre marknads funktion**. Ett sådant problem är de **negativa miljöeffekterna av farliga ämnen** i batterier när dessa inte bortskaffas på rätt sätt, vilket är ett problem som kan lösas genom korrekt insamling och materialåtervinning av bärbara batterier. Ett av skälen till att insamlingsnivåerna för bärbara batterier är låga är att det är kostsamt att inrätta insamlingsystem och att den inre marknaden inte erbjuder någon adekvat och harmoniserad lösning för att verkställa principen om att förorenaren betalar. Låga insamlingsnivåer är också ett **problem** ur lönsamhetssynpunkt. Detta beror på att materialåtervinningstekniken är **kapitalintensiv** och kräver en avsevärd **storskalighet** och i vissa fall behöver gå utanför de nationella marknaderna i EU. Ett annat problem är att man misslyckats med att **minska batteriernas totala miljöpåverkan** genom att batterivärdekedjan inte gjorts mer cirkulär. Här är det återigen fråga om ett marknadsmisslyckande. Man har misslyckats med att skapa gemensamma incitament (och sprida information om dessa) för olika aktörer i värdekedjan. På marknaden för återbruk av begagnade elfordonsbatterier finns det inte heller någon rättslig säkerhet vad gäller förbrukade batteriers avfallsstatus och inte heller tillräcklig med information för att göra det möjligt att förutsäga batteriers beteende.

Syftet med förslaget är således att säkerställa genomförandet av gemensamma regler för de ekonomiska aktörerna på den inre marknaden och att motverka att konkurrensen snedvrids. Tack vare åtgärderna kommer det att vara möjligt att ytterligare harmonisera i) **produktkraven** för batterier som släpps ut på unionsmarknaden, och ii) omfattningen på de avfallshanteringstjänster som företagen ska tillhandahålla. Förslaget kommer också att innehålla bestämmelser för att säkerställa **en välfungerande marknad för returråmaterial** och för att förebygga och minska **miljöpåverkan** från produktion och användning av batterier samt behandling, inklusive materialåtervinning, av förbrukade batterier. Detta kommer att främja en cirkulär batteriindustri i hela Europa och **motverka att industrin fragmenteras** på grund av olika nationella strategier.

Tillverkning och användning av batterier och den underliggande värdekedjan är, tillsammans med hanteringen av förbrukade batterier, **övergripande frågor** som är relevanta för många politikområden. Vid sidan av målen för den inre marknaden **kommer förslaget därför också att bidra till mål som rör miljö, transport, klimatåtgärder, energi och internationell handel**. Konsekvensbedömningen avseende de föreslagna åtgärdernas effekter visar att det **i de flesta fallen är fråga om att uppfylla mål för den inre marknaden** och att miljömålen är sekundära. Därför är det lämpligt att använda artikel 114 i EUF-fördraget som enda rättslig grund.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Det finns ett tydligt mervärde i att fastställa gemensamma krav på EU-nivå som omfattar batteriers hela livscykel. Det är viktigt att säkerställa att det råder likvärdiga villkor för

tillverkare, importörer och ekonomiska aktörer i vid bemärkelse vad gäller de harmoniserade krav som måste uppfyllas när i) ett batteri släpps ut på unionsmarknaden och ii) vad gäller den information som måste tillhandahållas kunderna vid försäljning på hela den inre marknaden. Materialåtervinnare måste också kunna arbeta i enlighet med enhetliga och likvärdiga krav som gäller för alla ekonomiska aktörer i hela EU. Så länge det inte vidtas åtgärder på EU-nivå för att fastställa harmoniserade regler leder åtgärder på nationell nivå till skillnader i de krav som de ekonomiska aktörerna måste uppfylla.

Det krävs mycket kapital för att utveckla en hållbar värdekedja för batterier och en storskalighet som går utöver vad de nationella ekonomierna kan erbjuda. För detta krävs en harmoniserad och välfungerande inre marknad som omfattar alla medlemsstater och där alla ekonomiska aktörer i batterivärdekedjan omfattas av samma regler.

Dessutom krävs gemensamma regler för **övergången till en cirkulär ekonomi**, vilket kommer att bidra till att främja innovativa och hållbara europeiska affärsmodeller, produkter och material. Medlemsstaterna kan inte ensamma fastställa dessa mål. De åtgärder som krävs är av en sådan **omfattning** att målet uppnås bättre på unionsnivå. **Det är därför motiverat och nödvändigt att vidta enhetliga EU-åtgärder.**

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna går inte utöver vad som är nödvändigt för att skapa den rättsliga säkerhet som krävs för att **stimulera till storskaliga investeringar** i den cirkulära ekonomin, samtidigt som en hög skyddsnivå för människors hälsa och för miljön säkerställs.

Generellt sett innebär det föreslagna alternativet **en gradvis förändring** i förhållande till **den befintliga rättsliga och institutionella ramen** (dvs. det nuvarande batteridirektivet). För de **tidigare leden i värdekedjan**, för vilka det för närvarande inte finns någon EU-lagstiftning, gäller de föreslagna ändringarna främst **informationskraven och grundkraven** för batterier som är avsedda att släppas ut på EU-marknaden.

För vissa av de föreslagna alternativen konstaterades det i konsekvensbedömningen att en **stegvis strategi** skulle fungera bäst med tanke på proportionalitetsprincipen. Därför innehåller förslaget **en gradvis höjning** av ambitionsnivån och kraven på ett antal områden. Detta gäller till exempel bestämmelsen om prestanda- och hållbarhetskrav för laddningsbara industribatterier. Denna bestämmelse omfattar informationsskyldigheter som ett första steg. Det kommer inte att krävas att relevanta minimivärden fastställs förrän mer information blir tillgänglig.

- **Val av instrument**

Utvärderingen av batteridirektivet och den analys som föregick konsekvensbedömningen visade att **en harmonisering bättre uppnås genom en förordning** än genom ett direktiv, som var det instrument som användes tidigare när räckvidden var mer begränsad. **Skillnaderna mellan de nationella åtgärderna** för avfallsinsamling och avfallsåtervinning har lett till **inkonsekvenser i det regelverk** som gäller för ekonomiska aktörer och producenter. De hinder som de olika nationella regelverken utgör kan endast undanröjas genom mer detaljerade och harmoniserade regler om hur insamlings- och återvinningsförfarandena och tillhörande ansvarsområden bör organiseras. Sådana detaljerade och harmoniserade regler bör inbegripa krav som är direkt tillämpliga på företag.

I en förordning är det möjligt att fastställa **direkt tillämpliga krav för alla aktörer**, vilket ger den nödvändiga rättssäkerheten och möjlighet att säkra efterlevnaden på en helt integrerad marknad i hela EU. Genom en förordning är det också möjligt att **säkerställa att skyldigheterna genomförs samtidigt och på samma sätt i samtliga 27 medlemsstater.**

Förordningen kommer också att innehålla ett antal **bemyndiganden för kommissionen att utarbeta genomförandeåtgärder**. Genom genomförandeåtgärderna kommer kommissionen, vid behov, att kunna vidareutveckla förordningen och gemensamma regler kan antas snabbare. Genom en förordning är det också möjligt att **minska osäkerheten om tidsfristerna** under den införlivandeprocess som brukar krävas för ett direktiv på ett område där tid och rättssäkerhet är av avgörande betydelse med tanke på prognoserna för ökning av marknadens storlek och förändringar i marknadsdynamiken mer allmänt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I april 2019 offentliggjorde kommissionen en utvärdering av batteridirektivet¹⁹, i linje med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning och med beaktande av specifikationerna i artikel 23 i batteridirektivet. De viktigaste resultaten av utvärderingen sammanfattas i bilaga 6 till konsekvensbedömningen och har beaktats i analysen (särskilt avsnittet om problemdefinitionen).

Detta förslag omfattar åtgärder avseende frågor som identifierats i utvärderingen av batteridirektivet, i vilken det framkom att bristen på harmonisering och inte tillräckligt detaljerade bestämmelser leder till splittrade resultat på den inre marknaden. Dessa brister leder till olikvärdiga villkor, då bestämmelserna inte är tillräckliga för att skapa tydlighet och kostnadseffektivitet (t.ex. vad gäller producentansvarsorganisationer). Förslaget innehåller också ett antal åtgärder som säkerställer att regelverket är uppdaterat och ändamålsenligt för att hantera tekniska nyheter såsom elfordonsbatterier, elcyklar och elskotrar, och möjligheten till en ”andra livstid” för industribatterier.

- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning har ett antal samråd av olika slag genomförts. En kort beskrivning av dessa samråd följer nedan.

- Som en del av utarbetandet av ett lagstiftningsinitiativ om **hållbarhetskrav för batterier** anordnade GD GROW en första samrådsomgång mellan juni och november 2019. Den bestod av ett öppet offentligt samråd där 180 bidrag inkom och tre offentliga möten hölls med berörda parter om resultaten av två genomförbarhetsstudier.
- Efter det att det fattats ett politiskt beslut om att **ett enda rättsligt instrument** skulle ersätta batteridirektivet och införliva de hållbarhetskrav för laddningsbara batterier som GD GROW har arbetat med sedan mitten av 2018, genomfördes en andra samrådsomgång mellan februari och maj 2020. I den andra omgången ingick följande:

¹⁹ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 9 april 2019 om genomförandet och konsekvenserna för miljön och för den inre marknadens funktion av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (COM (2019) 166 final) och arbetsdokument från kommissionens avdelningar om utvärderingen av direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (SWD (2019) 1300).

- Riktade intervjuer med företrädare för batterivärdekedjan, konsumenter och miljöorganisationer.
- En undersökning avseende företag (tillverkare, avfallshanterare och materialåtervinnare).
- En undersökning avseende företrädare för forsknings- och innovationsprojekt (finansierade genom programmen Horisont 2020 och Life).
- Sektorsmöten med berörda parter.
- Ett möte med medlemsstaternas expertgrupp.
- **En inledande konsekvensbedömning** av den föreslagna förordningen offentliggjordes den 28 maj 2020, och perioden för återkoppling löpte ut den 9 juli 2020. Sammanlagt inkom 103 svar, vilka till stor del stödde de synpunkter som berörda parter framfört tidigare i processen (till exempel under de riktade samråden med berörda parter).

På det hela taget visade samrådet att det finns ett **allmänt erkännande** bland allmänheten om att det behövs ett lagstiftningsinitiativ som omfattar hela batterivärdekedjan på ett integrerat sätt. De berörda parter som deltog i de offentliga samråden var i allmänhet medvetna om att det är **tekniska, ekonomiska och sociala förändringar** som ligger bakom behovet av att införa ett nytt regelverk för batterier. De berörda parterna var också överens om att det krävs **bättre harmonisering** av befintliga regler och en EU-ram som omfattar **batteriers hela livscykel**. De menade att en sådan ram bör omfatta gemensamma och strängare hållbarhetsregler för batterier, komponenter, förbrukade batterier och återvunnet material, i syfte att fastställa tydliga och gemensamma regler för att garantera att EU:s inre marknad fungerar.

Företrädarna för **industrin** uttryckte följande huvudsakliga behov: i) ett stabilt regelverk som garanterar säkra investeringar, ii) likvärdiga villkor som möjliggör hållbar batteriproduktion, och iii) effektivt fungerande materialåtervinningsmarknader för att öka tillgången på returråmmaterial av hög kvalitet. De viktigaste farhågor som uttrycktes av företrädare för **det civila samhället** var att det är viktigt att sörja för hållbar anskaffning och att tillämpa den cirkulära ekonomins principer på batterivärdekedjan.

Samtliga slutsatser från samråden med berörda parter återfinns i **bilagorna 2 och 9** till konsekvensbedömningen.

• **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Till stöd för analysen av de olika alternativen lade kommissionen ut ett antal **stödkontrakt** på externa experter, bland annat för

- en undersökning av genomförbarheten för åtgärderna för att komma till rätta med bristerna i EU:s nuvarande regelverk för batterier,
- en studie som tar upp specifika ämnen (en andra livstid, begränsningar och pantsystem, etc.),
- en förberedande studie om ekodesign och energimärkning av laddningsbara elektrokemiska batterier med intern lagring,
- en uppföljande genomförbarhetsstudie om hållbara batterier,
- en förberedande konsekvensbedömning avseende ekodesign och energimärkning av laddningsbara elektrokemiska batterier med intern lagring,

Experterna arbetade i nära samarbete med kommissionen under undersökningens olika faser.

Utöver dessa stödundersökningar identifierades ytterligare expertis genom litteraturforskning och genom svaren från samrådet med berörda parter.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning. Efter att de kommentarer som nämnden för lagstiftningskontroll gjorde i sitt negativa yttrande av den 24 juni 2020 hade åtgärdats gavs konsekvensbedömningen ett positivt yttrande med reservationer den 18 september 2020. I sitt slutliga yttrande efterlyste nämnden närmare uppgifter, främst om utgångsläget och om vad de olika politiska alternativen innebär.

Konsekvensbedömningen omfattar **13 åtgärder** som syftar till att **åtgärda följande problem:** i) att det råder brist på ramvillkor som ger incitament att investera i produktionskapacitet för hållbara batterier, ii) att materialåtervinningsmarknaderna inte fungerar optimalt, och iii) att finns sociala och miljömässiga risker som för närvarande inte omfattas av EU:s miljölagstiftning. Dessa 13 åtgärder **grundar sig på följande:** i) analysen från utvärderingen av batteridirektivet, ii) de offentliga samråd som genomfördes inför detta initiativ, iii) de olika stödundersökningarna, och iv) politiska åtaganden, som den gröna given. Åtgärderna visar att det finns **behov som behöver tillfredsställas i denna komplexa värdekedja.**

Inom var och en av de 13 allmänna politiska åtgärderna diskuterades flera delåtgärder. Dessa delåtgärder överlappar i många fall varandra (t.ex. för åtgärd 3 kan insamlingsnivåerna för bärbara batterier vara antingen 65 % eller 75 %, men inte båda). I andra fall är delåtgärderna utformade så att de kan vara **kumulativa och/eller kompletterande** (t.ex. vad gäller åtgärd 13, där batteripasset för industribatterier kompletterar informationskyldigheterna). Samtliga delåtgärder analyseras ingående i **bilaga 9** till konsekvensbedömningen och det diskuteras vilka konsekvenser delåtgärderna får i förhållande till scenariot *oförändrade förhållanden*.

För att underlätta analysen grupperas delåtgärderna i **fyra huvudalternativ**, som jämförs mot ett scenario med oförändrade förhållanden. De fyra alternativen beskrivs nedan.

- **Alternativ 1, oförändrade förhållanden**, innebär att batteridirektivet **inte ändras**, och att batteridirektivet fortsätter att huvudsakligen endast omfatta det stadium då batterierna är förbrukade. De **tidigare etapperna** i värdekedjan omfattas för närvarande **inte av någon EU-lagstiftning**, varför situationen avseende dessa kommer att förbli oförändrad. Närmare uppgifter om detta alternativ ges i **avsnitt 5**, som beskriver utgångsläget, och i **bilaga 9**.
- **Alternativ 2** är ett alternativ som har en **medelhög ambitionsnivå**. Alternativet utgår från batteridirektivet och stärker och höjer ambitionsnivån gradvis. För de **tidigare leden i värdekedjan**, för vilka det för närvarande inte finns någon EU-lagstiftning, gäller den föreslagna ändringen främst att införa **informationskrav och grundkrav** för batterier som är avsedda att släppas ut på EU-marknaden.
- **Alternativ 3** är ett alternativ som har en **hög ambitionsnivå**. Alternativet utgår från en strategi som kommer att **skapa fler störningar**, men ligger fortfarande inom gränserna för vad som är tekniskt genomförbart. Det innebär till exempel att det fastställs gräns- och tröskelvärden som måste iakttas inom en fastställd tidsfrist.
- **Alternativ 4** är ett alternativ som har en **mycket hög ambitionsnivå** och som innehåller åtgärder som går långt utöver det nuvarande regelverket och nuvarande affärsmetoder.

I **tabell 1** ges en översikt över de olika delåtgärder som ingår i de olika alternativen. Det alternativ som föredras utifrån konsekvensbedömningen har överstruktits i grönt.

Det alternativ som föredras av kommissionen är en kombination av alternativen 2 och 3. Den kombinationen sörjer för en balanserad strategi i fråga om ändamålsenlighet (måluppfyllelse) och effektivitet (kostnadseffektivitet). Det alternativ som valts kommer att göra det lättare för EU att reagera de föränderliga marknadsvillkoren och ge ett ambitiöst stöd till övergången till ett mer utsläppsnålt samhälle, utan att detta medför alltför höga kostnader eller alltför stora störningar.

Tabell 1: Alternativ som föredras

Åtgärder	Alternativ 2 – medelhög ambitionsnivå	Alternativ 3 – hög ambitionsnivå	Alternativ 4 – mycket hög ambitionsnivå
1. Klassificering och definition	Ny kategori för elfordonsbatterier Viktgräns på 5 kg för att skilja bärbara batterier från industribatterier	Ny beräkningsmetod för insamlingsnivåer för bärbara batterier som baseras på de batterier som finns tillgängliga för insamling	/
2. En andra livscykel för begagnade industribatterier	I slutet av den första livscykeln betraktas förbrukade batterier som avfall (utom för återanvändning). Behandling för ändrad användning betraktas som en avfallshanteringsåtgärd. Batterier som bearbetats för användning för andra användningsområden (andra livscykeln) betraktas som nya produkter som måste uppfylla produktkraven när de släpps ut på marknaden.	I slutet av den första livscykeln är förbrukade batterier inte avfall. Batterier som bearbetats för användning för andra användningsområden (andra livscykeln) betraktas som nya produkter som måste uppfylla produktkraven när de släpps ut på marknaden.	<i>Obligatorisk andra livscykelsberedskap</i>
3. Insamlingsnivå för bärbara batterier	Insamlingsmål på 65 % till 2025	Insamlingsmål på 70 % till 2030	Insamlingsmål på 75 % till 2025
4. Insamlingsnivå för startbatterier och industribatterier	Nytt rapporteringssystem för startbatterier, elfordonsbatterier och industribatterier	Insamlingsmål för batterier som driver lätta transportfordon.	Tydliga insamlingsmål för industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier
5. Materialåtervinningsgrad och materialåtervinning	<u>Litiumjonbatterier och Co, Ni, Li, Cu:</u> Materialåtervinningsgrad för litiumjonbatterier: 65 % senast 2025 Materialåtervinningsgrad för Co, Ni, Li, Cu: 90 %, 90 %, 35 % respektive 90 % under 2025 <u>Blybatterier och bly:</u> Materialåtervinningsgrad för blybatterier: 75 % senast 2025 Materialåtervinning av bly: 90 % senast 2025	<u>Litiumjonbatterier och Co, Ni, Li, Cu:</u> Materialåtervinningsgrad för litiumjonbatterier: 70 % senast 2030 Materialåtervinningsgrad för Co, Ni, Li, Cu: 95 %, 95 %, 70 % respektive 95 % under 2030 <u>Blybatterier och bly:</u> Materialåtervinningsgrad för blybatterier: 80 % senast 2030 Materialåtervinning av bly: 95 % senast 2030	/

Åtgärder	Alternativ 2 – medelhög ambitionsnivå	Alternativ 3 – hög ambitionsnivå	Alternativ 4 – mycket hög ambitionsnivå
6. Koldioxidavtryck för industribatterier och elfordonsbatterier	Obligatorisk deklaration om koldioxidavtryck	Prestandaklasser för koldioxidavtryck och högsta tröskelvärden för koldioxidutsläpp för batterier som ett villkor för utsläppande på marknaden	/
7. Prestanda och hållbarhet för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier.	Informationskrav avseende prestanda och hållbarhet	Minimikrav för prestanda och hållbarhet för industribatterier som villkor för utsläppande på marknaden	/
8. Icke-laddningsbara bärbara batterier	Tekniska parametrar för bärbara primärbatteriers prestanda och hållbarhet	Utfasning av bärbara primärbatterier för allmänt bruk	Total utfasning av primärbatterier
9. Återvunnet innehåll i industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier	Obligatorisk deklaration av återvinningsnivåerna för återvunnet material under 2025	Obligatoriska återvinningsnivåer för återvunnet material under 2030 och 2035	/
10. Utökad producentansvar	Tydliga specifikationer för utökad producentansvar för industribatterier Minimistandarder för producentansvarsorganisationer	/	/
11. Konstruktionskrav för bärbara batterier	Skärpta krav på att batterierna måste kunna avlägsnas	Ny skyldighet avseende att batterierna måste kunna avlägsnas	Krav på driftskompatibilitet
12. Tillhandahållande av information	Tillhandahållande av grundläggande information (i form av etiketter, teknisk dokumentation eller information online) Tillhandahållande av mer specifik information till slutanvändare och ekonomiska aktörer (med selektivt tillträde)	Inrättande av ett elektroniskt system för utbyte av information om batterier och ett system med pass (endast för industribatterier och elfordonsbatterier)	/
13. Tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för råmaterial i industribatterier och elfordonsbatterier	Frivilliga strategier för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan	Obligatoriska strategier för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan	/

Förklaring: grönt = det alternativ som föredras; ljusgrönt = det alternativ som föredras i avvaktan på en översynsklausul.

Syftet med **åtgärd 1** om klassificering och definition är att förtydliga de nuvarande bestämmelserna om batterikategorier och att uppdatera dem i enlighet med den senaste tekniska utvecklingen (alternativ 2). Genom administrativa ändringar av vissa bestämmelser i det nuvarande batteridirektivet skulle det vara möjligt att göra flera andra bestämmelser effektivare, utan att skapa några betydande ekonomiska kostnader eller administrativa bördor. Berörda parter har sagt att de accepterar denna åtgärd. Det föreslås att möjligheten att fastställa en ny metod för insamlingsnivåerna som bygger på ”tillgänglig för insamling” (alternativ 3) blir föremål för en omprövning genom en översynsklausul.

När det gäller **åtgärd 2**, som handlar om en andra livscykel för industribatterier och elfordonsbatterier skulle de uppskattade **ekonomiska och miljömässiga fördelarna** för alternativen 2 och 3 vara likvärdiga (om man antar att marknadspenetrationen är likvärdig), men det är viktigt att betänka det kommer att krävas att man kompromissar mellan att, å ena sidan, främja en andra livscykel för begagnade batterier och att, å andra sidan, främja materialåtervinning av begagnade batterier. De **administrativa kostnaderna för alternativ 3**, enligt vilket begagnade batterier inte nödvändigtvis skulle betraktas som avfall i slutet av sin första livstid (och endast skulle betraktas som avfall när batteriinnehavaren beslutar att göra sig av med batteriet), är **betydligt lägre** än kostnaderna för alternativ 2. I konsekvensbedömningen ansågs alternativ 3 vara det föredragna alternativet, eftersom det bäst skulle främja utvecklingen av en marknad med batterier i en andra livstid och stöddes av berörda parter. Alternativ 2, enligt vilket batterierna blir avfall, skulle ge upphov till extra kostnader för de tillstånd som behövs för hanteringen av farligt avfall, vilket är en fråga som särskilt oroar de berörda parterna. Detta skulle därför kunna hämma utvecklingen av marknaden för batterier i en andra livstid eftersom kostnaderna är högre. Kommissionen drog slutsatsen att en kombination av alternativ 2 och alternativ 3, inom vilken det fastställs särskilda kriterier för när avfall upphör att vara avfall, inbegripet en hälsokontroll, som batterier måste uppfylla för att kunna gå vidare till behandling för ändrad användning eller till återtillverkning, är den lämpligaste vägen framåt. Detta tillvägagångssätt, som utgår ifrån kraven för utökat producentansvar, syftar till att främja att batterier behandlas för ändrad användning och återtillverkas, samtidigt som man säkerställer att förbrukade batterier genomgår korrekt behandling i enlighet med EU:s avfallslagstiftning och internationella avtal.

Vad gäller **åtgärd 3**, som handlar om en målnivå för insamlingen av bärbara batterier, är de alternativ som föredras **alternativ 2** med ett insamlingsmål på 65 % till 2025 och **alternativ 3** med ett insamlingsmål på 70 % till 2030. Dessa alternativ beräknas kosta cirka 1,09 EUR respektive 1,43 EUR per capita per år och ska finansieras genom mekanismen för utökat producentansvar. Det finns två skäl till varför det är lämpligt att höja målnivåerna för insamling avsevärt i förhållande till grundnivån. Det första är att **miljövinster ökar på ett icke-linjärt sätt** tack vare den ökade insamlingen av litiumjonbatterier. Det andra är att finns belägg för att det finns möjlighet till **stordriftsfördelar och effektivitetsvinster**. Det är allmänt känt att **berörda parter accepterar högre insamlingsmål** så länge målen är realistiska och de berörda parterna ges tillräckligt med tid för att uppnå målen. Detta anses inte vara fallet för alternativ 4, som har ett insamlingsmål på 75 % till 2025.

Det föredragna alternativet för **åtgärd 4** är **alternativ 2**, som innebär ett nytt rapporteringssystem för startbatterier och industribatterier. Denna åtgärd förväntas inte medföra några betydande ekonomiska kostnader eller administrativa bördor, men den skulle kunna leda till högre insamlingsnivåer. **Alternativ 3**, som handlar om ett **särskilt insamlingsmål för batterier som används lätta transportmedel**, förväntas leda till en avsevärd höjning av insamlingsnivåerna. Eftersom det först är nödvändigt att utveckla den metod som kallas ”tillgänglig för insamling” föreslås det att detta alternativ omprövas genom en översynsklausul.

Det alternativ som föredras för **åtgärd 5**, som handlar om återvinningsgrad och materialåtervinning, är **alternativ 2**, varigenom målen för blybatterier höjs, och **alternativ 3**, varigenom det införs nya mål för litiumjonbatterier, kobolt, nickel, litium och koppar. I alternativ 2 fastställs mål för 2025 på grundval av vad som för närvarande är tekniskt genomförbart, medan det i alternativ 3 fastställs mål för 2030 utifrån vad som kommer att vara tekniskt genomförbart i framtiden. På grund av den **stora osäkerheten** kring ett antal variabler har det visat sig svårt att kvantifiera de ekonomiska och miljömässiga

konsekvenserna av dessa alternativ. Beräkningar visar att **även enligt de mest försiktiga antagandena skulle inverkan vara positiv.**

Vad gäller **åtgärd 6**, som handlar om koldioxidavtrycket för elfordonsbatterier, föredras **alternativ 2**, som innebär en obligatorisk deklaration, vilket med tiden är tänkt att kompletteras med alternativ 3, i vilket det fastställs prestandaklasser för koldioxidavtryck och högsta tröskelvärden som ett villkor för utsläppande av batterier på EU-marknaden. Det skulle vara effektivare att införa **alternativ 3** direkt istället för alternativ 2, men det behövs mer tid för att ta fram den information och de metoder som behövs. Genom alternativ 2 kommer det emellertid att vara möjligt att stegvis införa de åtgärder som anges i alternativ 3. Syftet med åtgärderna är att bidra till unionens mål att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och bekämpa klimatförändringarna, såsom anges i den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa²⁰. Det kommer att tas fram en särskild konsekvensbedömning till stöd för den delegerade akt i vilken det fastställs tröskelvärden för koldioxidutsläpp.

Vad gäller **åtgärd 7** som avser prestanda och hållbarhet för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier, är **alternativ 2** lämpligast, eftersom det därigenom införs informationskrav på kort sikt. Härigenom skulle det vara möjligt att harmonisera beräkningen av och tillgången på information om batteriers prestanda- och hållbarhetsegenskaper och därmed göra det möjligt för konsumenter och företag att fatta välgrundade beslut. När den nödvändiga informationen finns tillgänglig och standardiseringsarbetet har slutförts kommer det att bli möjligt att införa **minimikrav för prestanda** (alternativ 3) i ett senare skede. Kommissionen drog slutsatsen att detta alternativ är mer effektivt på lång sikt för att **hjälpa marknaden att gå över till batterier med bättre prestanda** och på så sätt få till stånd en övergång till mindre miljöpåverkan.

När det gäller **åtgärd 8** som handlar om icke-laddningsbara bärbara batterier är det alternativ som föredras **alternativ 2**, i vilket det fastställs parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet i syfte att minimera den ineffektiva användningen av resurser och energi. Dessa parametrar kommer också att ingå i märkningskraven i åtgärd 12 som handlar om att informera konsumenterna om batteriers prestanda. När det gäller **alternativen 3 och 4** är slutsatsen att det för närvarande inte finns tillräckliga bevis för att visa att en partiell eller fullständig utfasning av icke-laddningsbara batterier skulle vara effektiv och genomförbar. Producenter och materialåtervinnare av icke-laddningsbara batterier motsätter sig dessa två mer ambitiösa alternativ.

Vad gäller **åtgärd 9** föredras både **alternativ 2**, som innebär en obligatorisk deklaration av återvunnet innehåll, på kort sikt, och **alternativ 3**, som innebär att det fastställs obligatoriska mål för återvunnet innehåll av litium, kobolt, nickel och bly till 2030 och 2035. De två alternativen kompletterar varandra och skulle bidra till att skapa en **förutsägbar rättslig ram som skulle uppmuntra marknadsaktörerna att investera** i materialåtervinningsteknik som annars inte skulle utvecklas eftersom den inte är kostnadsmässigt konkurrenskraftig i förhållande till produktionen av primära råmaterial.

Vad gäller **åtgärd 10**, som handlar om **utökat producentansvar och producentansvarsorganisationer** föreslås inget alternativ med hög ambitionsnivå, eftersom det mestadels är fråga om att finjustera befintliga bestämmelser i batteridirektivet. Den föreslagna åtgärden skulle skapa **likvärdiga villkor** för systemen för utökat producentansvar beträffande elfordonsbatterier och industribatterier, som för närvarande klassificeras som

²⁰ COM(2020)98 final, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9903b325-6388-11ea-b735-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF

industriebatterier, och för erkända producentansvarsorganisationer för bärbara batterier. De **ekonomiska kostnaderna** för denna åtgärd förväntas bli **försumbara** och **till stor del uppvägas av miljöfördelarna** med en ökad insamlingsnivå.

Vad gäller **åtgärd 11**, som handlar om konstruktionskrav för bärbara batterier, är det alternativ som föredras en förstärkning av skyldigheten att se till att batterierna kan avlägsnas (alternativ 2) och en ny skyldighet att se till att batterierna kan ersättas (alternativ 3). De ekonomiska kostnaderna för dessa alternativ är försumbara, men de kommer att ge **miljövinster och resursbesparingar**. Detta åstadkoms genom att man underlättar återanvändning, reparation och materialåtervinning av batterier och de apparater i vilka de ingår.

Vad gäller **åtgärd 12**, som handlar om tillhandahållande av tillförlitlig information, föredras en kombination av alternativ 2 och alternativ 3. **Alternativ 2**, genom vilket det införs ett system för märkning online som ger grundläggande och mer skraddarsydd information. är det alternativ som föredras, eftersom det skulle förbättra informationen till konsumenterna och slutanvändarna och stimulera till **en marknadsövergång till mer miljövänliga batterier**. Själva principen för **alternativ 3**, som handlar om ett system för elektroniskt utbyte av information och om batteripasset, som föreslagits av Global Batteries Alliance, godtas av flera globala organisationer. Det kommer att bli en engångskostnad för att inrätta **systemet för elektroniskt utbyte av information**, men systemet kommer att leda till administrativ förenkling och lägre genomförandekostnader på lång sikt. **Batteripasset** bör dessutom göra det möjligt för aktörer i batteriernas andra livscykel att fatta välgrundade affärsbeslut och göra det möjligt för materialåtervinnare att bättre planera sin verksamhet och förbättra sin materialåtervinningsgrad.

Vad gäller **åtgärd 13** om tillbörlig aktsamhet för råmaterial föredras **alternativ 3**, med obligatoriska åtgärder. Det råder en **rimlig grad av samsyn** bland de berörda parterna om att detta alternativ skulle vara **mer effektivt** när det gäller att hantera de sociala och miljömässiga riskerna i samband med utvinning, bearbetning och handel med vissa råmaterial för batteritillverkning. Detta alternativ bör övervägas mot bakgrund av det pågående arbetet med ett förslag till sektorsövergripande lagstiftning om hållbar företagsstyrning som kommissionen planerar att lägga fram under 2021.

I bilaga 3 till konsekvensbedömningen ges en sammanfattande översikt över kostnader och fördelar, samt en kvantifiering av dessa.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

De föreslagna åtgärdernas inverkan på den administrativa bördan är försumbar.

I detta politiska förslag utnyttjas **digitaliseringens** potential maximalt för att minska de administrativa kostnaderna. I åtgärd 12 föreslås till exempel ett **elektroniskt informationsutbyte om batterier**, vilket kommer att omfatta information om alla modeller av bärbara batterier och industriebatterier som släpps ut på marknaden. Inom ramen för åtgärd 12 är det tänkt att ett batteripass ska tas fram för varje enskilt industriebatteri och elfordonsbatteri som släpps ut på marknaden. Utvecklingen av informationsutbytet och systemet med pass kommer att medföra avsevärda kostnader för både kommissionen och företagen. Medlemsstaternas myndigheter och kommissionen kommer emellertid att förfoga över ett **kraftfullt verktyg för att se till att skyldigheterna i den föreslagna förordningen efterlevs** och ett verktyg för marknadsinformation för att se över och förbättra skyldigheterna i framtiden.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget innebär användning av personalresurser och utgifter för inköp av data och tjänster. Vissa av personalresursbehoven förväntas genomföras inom ramen för de befintliga anslagen till kommissionen, Gemensamma forskningscentrumet (JRC) och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa). Personalbehoven vid kommissionen ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet. Vid behov kommer dessa personalresurser att kompletteras med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Förslaget innehåller flera artiklar i vilka det föreskrivs ytterligare arbetsflöden som måste genomföras för att komplettera förordningen och som skulle behöva antas genom genomförandeakter/delegerade akter inom en tidsperiod på tre till åtta år. De omfattar följande: kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskraven, systemet för kontroll av överensstämmelse, avfallshantering, information, och märkning. Nedan följer en detaljerad förteckning över de åtgärder som planeras.

- Följa standardiseringsarbetet i CEN/Cenelec.
- Utarbeta gemensamma specifikationer för i) prestanda och hållbarhet för icke-laddningsbara bärbara batterier, ii) prestanda och hållbarhet för laddningsbara industribatterier, och iii) säkerheten hos stationära batterilagringssystem.
- Stödja utvecklingen av harmoniserade beräkningsregler för i) deklARATIONEN om koldioxidavtryck (inklusive översynen av reglerna för produktkategoriernas miljöavtryck (PEFCR) för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier) och ii) beräkningen av prestandaklasser för koldioxidavtryck för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier.
- Stödja utvecklingen av harmoniserade beräkningsregler för i) återvunnet innehåll i elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier, ii) återvinningsgrad, iii) återvunnet material, och iv) avfallsklassificering.
- Utarbeta riktlinjer för hur bärbara batterier bör kunna avlägsnas och ersättas.
- Inrätta ett elektroniskt system för utbyte av information om elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier.
- Utarbeta kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling av batterier.
- Ändra avfallsförteckningen i kommissionens beslut 2000/532/EG²¹.
- Genomföra en riskbedömning av – och hantera riskerna med – ämnen som används i batterier.
- Ändra rapporteringsskyldigheterna.

JRC kommer att spela en nyckelroll när det gäller att hjälpa kommissionen med en del av det tekniska arbete som krävs. Cirka 6,2 miljoner euro kommer att behövas för att finansiera

²¹ 2000/532/EG: Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall, EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.

nödvändiga undersökningar och en administrativ överenskommelse med JRC om hjälp till kommissionen i ett antal arbetsflöden som anges nedan.

- Utarbeta gemensamma specifikationer för i) prestanda och hållbarhet för bärbara batterier för allmänt bruk, ii) prestanda och hållbarhet för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier, och iii) säkerhet för stationära batterienergilagringssystem.
- Utarbeta harmoniserade regler för i) separat insamling av bärbara batterier, ii) deklARATION av koldioxidavtryck, och iii) beräkning av koldioxidavtryck, återvunnet innehåll och återvinningsgrad och iv) beräkning av prestandaklasser för koldioxidavtryck för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier.
- Analysera kriterierna för miljöanpassad offentlig upphandling (inklusive samråd med berörda parter inom offentlig upphandling och rättslig kontroll av de föreslagna reglerna för offentlig upphandling).
- Utarbeta riktlinjer för hur bärbara batterier bör kunna avlägsnas och ersättas.
- Stödja utvecklingen av riktade ändringar av de poster i den europeiska avfallsförteckningen som är relevanta för batterier.
- Stödja utfasningen av icke-laddningsbara bärbara batterier för allmänt bruk.
- Stödja kraven på märkning.
- Utveckla kriterierna för miljöanpassad offentlig upphandling.

Echa kommer också att bistå kommissionen vad gäller hanteringen av batteriämnen och de föreskrivna begränsningarna av dessa som en del av den befintliga Reach-verksamheten. För detta krävs totalt två nya heltidsekvivalenter för tillfälligt anställda (AD 5–7) vid Echa (en genomsnittlig kostnad på 144 000 EUR/år under sju år och därefter). Dessutom kommer det att behövas en kontraktsanställd heltidsekvivalent (CA FG III, med en genomsnittlig kostnad på 69 000 EUR/år under tre år) för att öka kunskapsbasen och göra det enklare att fastställa välgrundade prioriteringar och en välgrundad arbetsplan. Arbetsplanen bör bygga på en undersökning för att bygga upp Echans nuvarande kunskap om hur batteriindustrin hanterar farliga kemikalier i syfte att identifiera relevanta ämnen för lagstadgad riskhantering i framtiden. Undersökningen beräknas kosta 400 000 EUR (över tre år) i och med att en del av forskningsbehoven läggs på entreprenad.

GD GROW har uppskattat att utvecklingen av det föreslagna systemet för elektroniskt utbyte av information om batterier kommer att kosta omkring tio miljoner EUR. En genomförbarhetsstudie, vilken kommer att inledas 2021, kommer också att bedöma vilken struktur som är bäst för det föreslagna systemet för elektroniskt utbyte av information och vilka tjänster det bör tillhandahålla.

Europeiska kommissionen kommer att ansvara för förhandlingarna om förordningen, det allmänna genomförandet och antagandet av alla genomförandeakter/delegerade akter som föreskrivs i förordningen. Förutsättningarna för detta är följande: i) det arbete som utförs inom JRC och Echa, och ii) de normala beslutsprocesserna, inbegripet samråd med berörda parter och kommittéförfaranden. De nuvarande finansiella simuleringarna utgår från att det krävs två heltidsekvivalenter (AD-tjänster) för ledningsuppgifterna, dvs. för i) förhandlingarna om förordningen och det allmänna genomförandet av förordningen, och ii) de förberedande arbetet och utarbetandet av sekundärlagstiftning i enlighet med de tidsfrister som föreslås i batteriförordningen. De tekniska uppgifterna kan utföras av en utstationerad nationell expert (en heltidsekvivalent) (med tanke på den förväntade tidsplanen) och

kontraktanställda. Av de två AD-tjänsterna har en omfördelats inom GD ENV. Personalkostnaderna vid kommissionen uppgår till en total kostnad på 3 075 000 EUR, baserat på den senaste uppdateringen av kostnaderna för kommissionens personal som rapporterats på GD Budgets webbplats:

https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

Det bör noteras att informationen i finansieringsöversikten stämmer överens med förslaget till den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020.

Vissa ytterligare resurser kommer att behövas under perioden 2021–2029 för att göra framsteg i arbetet med att i) ta fram standarder och gemensamma specifikationer för batteriers prestanda och hållbarhet, ii) ta fram harmoniserade beräkningsregler för separat insamling av bärbara batterier, deklaration av koldioxidavtryck, beräkning av prestandaklasser för koldioxidavtryck, beräkning av återvunnet innehåll och materialåtervinningsgrad, iii) utarbeta riktlinjer för hur bärbara batterier bör kunna avlägsnas och ersättas, iv) besluta om format och utveckla systemen för att ta emot uppgifter inom det elektroniska informationsutbytet, och v) utveckla kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling. Resurser för undersökningar och administrativa arrangemang i detta sammanhang kommer att täckas genom Life-programmet till ett totalt belopp på cirka 4,7 miljoner euro samt 10,7 miljoner euro inom ramen för Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster.

Budgeten för förslaget presenteras i löpande priser utom för Echa-delen av budgeten för vilken lönerna har indexerats med 2 % per år. Ytterligare resurser kommer att behövas så att bidraget till Echa kan ökas.

Den finansieringsöversikt som bifogas detta förslag innehåller uppgifter om budgetkonsekvenser samt konsekvenser för mänskliga och administrativa resurser.

5. ÖVRIGA INSLAG

• **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Syftet med den föreslagna ändringen av **klassificeringen av batterier** är att uppdatera de befintliga reglerna så att de omfattar alla batterier, inklusive eventuella nya batterityper. Övervakningsarrangemangen behöver vara sådana att de säkerställer att de nya åtgärderna genomförs och verkställs på avsett sätt.

För att det ska vara möjligt att fastställa **ett nytt insamlingsmål för bärbara batterier** krävs att insamlingsnivån övervakas i medlemsstaterna. Sådan övervakning infördes för det nuvarande målet på 45 % och inom ramen för denna har Eurostat samlat in uppgifter från medlemsstaterna varje år. Det skulle således inte medföra några ytterligare rapporteringsskyldigheter om det fastställs ett nytt mål.

För att skapa **ett rapporteringssystem för startbatterier och industribatterier** måste den information som redan tas fram på nationell nivå samlas in. När det gäller startbatterier och elfordonsbatterier skulle rapporteringssystemet kunna bygga vidare på det system som inrättades genom direktivet om uttjänade fordon.

Materialåtervinningsgraden för litiumbatterier har fastställts till 65 % från och med 2025. Eurostat har samlat in uppgifter om återvinningsgrader för blybatterier, kadmiumbatterier och andra batterier på årsbasis sedan 2014. Det skulle därför innebära ett mindre ingrepp att ta med materialåtervinningsgraden för litium i det befintliga datainsamlingsförfarandet.

Skyldigheten att rapportera **koldioxidavtryck** för hela livscykeln (exklusive användningsfasen) för batterier som släpps ut på marknaden kräver att man utvecklar ett IT-verktyg i vilket tillverkarna kan föra in informationen direkt. Kommissionen har för avsikt att erbjuda ett webbaserat verktyg och fri tillgång till bibliotek med sekundära datauppsättningar för att underlätta beräkningen av koldioxidavtryck, på grundval av de antagna reglerna. De uppgifter som lämnas in skulle kunna användas för att fastställa riktmärken för växthusgasutsläpp, för att bedöma om det skulle vara lämpligt att införa klasser för växthusgasintensitet för att förbättra batteriers koldioxidavtryck och miljöprestanda och för att bedöma behovet av ytterligare incitament och/eller marknadsvillkorsåtgärder.

På samma sätt bör skyldigheten att tillhandahålla relevant information om **prestanda och hållbarhet** ingå i den tekniska dokumentationen. Beroende på batterityp bör denna information också göras tillgänglig online i en batteridatabas och/eller i batteripasset.

Producenternas skyldighet att lämna information om mängden **återvunnet innehåll** är tänkt att genomföras i enlighet med en harmoniserad metod .

Vad gäller kravet på att batterierna **måste kunna avlägsnas** bör de nuvarande skyldigheterna skärpas och nya bestämmelser om att batterierna **måste kunna ersättas** bör föreslås.

Bestämmelser om koldioxidavtryck och deklarerat återvunnet innehåll och om strategin för tillbörlig aktsamhet vad gäller ansvarsfull anskaffning av råmaterial kräver i princip **tredjepartsgranskning** via anmälda organ.

De **nationella marknadsmyndigheterna** skulle ansvara för att kontrollera att den information som lämnas i syfte att uppfylla alla skyldigheter enligt förordningen är giltig.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Eftersom det rättsliga instrumentet är en förordning som är direkt tillämplig i medlemsstaterna behövs inget förklarande dokument.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I i förordningen innehåller de allmänna bestämmelserna.

I **artikel 1** anges att det i förordningen fastställs att krav på hållbarhet, säkerhet och märkning måste uppfyllas för att batterier ska kunna släppas ut på marknaden och tas i bruk, såväl som krav på insamling, behandling, återvinning och bortskaffande av förbrukade batterier. Förordningen ska tillämpas på alla typer av batterier och de fyra batterikategorierna anges, dvs. bärbara batterier, startbatterier, elfordonsbatterier och industribatterier.

Artikel 2 innehåller definitioner.

I **artikel 3** fastställs principen om fri rörlighet på den inre marknaden för batterier som uppfyller kraven i förordningen.

Artikel 4 innehåller en sammanfattning av i vilka bestämmelser det anges hållbarhetskrav, säkerhetskrav och märkningskrav och det hänvisas till kapitel II och III. Därutöver anges att batterier inte får utgöra en risk för människors hälsa, säkerheten, egendom eller miljön.

Artikel 5 rör kravet på att medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som hanterar den fas i batteriers livscykel då de är förbrukade.

I **kapitel II** i förordningen fastställs krav för hållbarhet och säkerhet.

I **artikel 6** och i **bilaga I**, fastställs begränsningar för användningen av farliga ämnen i batterier, särskilt kvicksilver och kadmium.

I **artikel 7** och i **bilaga II** fastställs regler om koldioxidavtrycket för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier. Kraven är uppdelade på ett sådant sätt att det först anges ett informationskrav i form av en deklARATION om koldioxidavtryck. Därefter måste batterierna klassificeras i prestandaklasser för koldioxidavtryck. Slutligen, och på grundval av resultaten av en särskild konsekvensbedömning, kommer batterierna att behöva uppfylla gränsvärden för koldioxidavtryck under hela livscykeln. Tidsfristerna för de tre kraven är den 1 juli 2024 för deklARATIONEN om koldioxidavtryck, den 1 januari 2026, för prestandaklasserna och den 1 juli 2027 för tröskelvärdena för koldioxidavtryck under hela livscykeln.

I **artikel 8** föreskrivs att från och med den 1 januari 2027 ska den tekniska dokumentationen för industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring som innehåller kobolt, bly, litium eller nickel i de aktiva materialen innehålla information om vilken mängd av de materialen i varje batterimodell och parti per tillverkningsanläggning som är återvunna material. Från och med den 1 januari 2030 ska sådana batterier innehålla följande minsta andel återvunnet material av kobolt, bly, litium eller nickel från avfall av kobolt, bly, litium eller nickel som ingår i de aktiva materialen i sådana batterier: 12 % kobolt, 85 % bly, 4 % litium och 4 % nickel. Från och med den 1 januari 2035 ska den minsta andelen återvunnet material av kobolt, litium och nickel öka till 20 % för kobolt, 10 % för litium och 12 % för nickel. För bly ska minimiandelen ligga kvar på 85 %. Om det är motiverat och lämpligt mot bakgrund av tillgången på kobolt, bly, litium eller nickel som återvunnits från avfall eller mot bakgrund av att det råder brist på sådana ämnen, ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt med avseende på att ändra målen.

I **artikel 9** och **bilaga III**, föreskrivs att från och med den 1 januari 2026 får bärbara batterier för allmänt bruk endast släppas ut på marknaden om vissa parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet följs. Kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt med avseende på att fastställa minimikrav för dessa parametrar och att ändra dem mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Senast den 31 december 2030 måste kommissionen bedöma genomförbarheten av åtgärder för att fasa ut användningen av icke-laddningsbara bärbara batterier för allmänt bruk, och måste i detta syfte lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet och överväga att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet antagandet av lagstiftningsförslag.

I **artikel 10** och **bilaga IV** fastställs ett informationskrav avseende parametrarna för elektrokemisk prestanda och hållbarhet för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring. Från och med den 1 januari 2026 måste laddningsbara industribatterier uppfylla de minimivärden som kommissionen kommer att ges befogenhet att anta genom en delegerad akt.

Enligt **artikel 11** måste tillverkarna utforma apparater i vilka bärbara batterier ingår på ett sådant sätt att förbrukade batterier lätt kan avlägsnas och ersättas av slutanvändaren eller av oberoende aktörer.

I **artikel 12** och **bilaga V** fastställs krav på att stationära batterienergilagringssystem måste vara säkra under normal drift och användning, samt att de måste åtföljas av bevis för att de framgångsrikt har testats med avseende på de säkerhetsparametrar som fastställs i bilaga V, med hjälp av de senaste testningsmetoderna. Kommissionen bör ges befogenhet att genom delegerade akter ändra de säkerhetskrav som bör beaktas vid provning av batterisäkerhet och som anges i bilaga V.

I **kapitel III** i förordningen fastställs märknings- och informationskrav.

Enligt **artikel 13** och **bilaga VI** bör batterier från och med den 1 januari 2027 märkas på ett synligt, läsligt och outplånligt sätt med den information som behövs för att identifiera batterierna och deras huvudsakliga egenskaper. I etiketter på batteriet eller på batteriförpackningen ska finnas information om livslängd, laddningskapacitet, krav på separat insamling, förekomst av farliga ämnen och säkerhetsrisker. Den QR-kod som trycks eller graveras på batteriet bör, beroende på batterityp, ge tillgång till relevant information om batteriet i fråga. Kommissionen bör ges befogenhet att genom en genomförandeakt fastställa harmoniserade specifikationer för vissa märkningskrav.

I **artikel 14** anges att laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier måste innehålla ett batterihanteringssystem som lagrar den information och de data som behövs för att fastställa batteriers hälsotillstånd och förväntade livslängd i enlighet med de parametrar som anges i **bilaga VII**. Tillträde till uppgifterna om dessa parametrar i batterihanteringssystemet måste, när som helst, ges till den juridiska eller fysiska person som lagligen har köpt batteriet eller en tredje part som agerar för dennas räkning för att utvärdera batteriets restvärde, underlätta återanvändning, behandling för ändrad användning eller återtillverkning av batteriet och för att göra batteriet tillgängligt för oberoende aggregatorer som driver virtuella kraftverk i elnät.

Kapitel IV innehåller regler för bedömning av batteriers överensstämmelse och består till största delen av standardbestämmelser. Det är lämpligt att nämna artikel 17 och artikel 18.

I **artikel 17** behandlas förfarandena för bedömning av överensstämmelse och fastställs två olika bedömningsförfaranden beroende på vilket produktkrav som bedöms. I **bilaga VIII** beskrivs de tillämpliga förfarandena i detalj. Kommissionen får, på grundval av en delegerad akt, ändra förfarandena för bedömning av överensstämmelse med avseende på att lägga till kontrollsteg till förfarandet och ändra bedömningsmodulen, på grundval av utvecklingen på batterimarknaden eller i batterivärdekedjan.

Artikel 18 rör EU-försäkran om överensstämmelse, i vilken det fastställs att överensstämmelse med kraven på hållbarhet, säkerhet och märkning i förordningen har påvisats. I bilaga IX till förordningen ges en detaljerad förlaga för hur EU-försäkran om överensstämmelse bör utformas.

Kapitel V handlar om anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och består till största delen av standardbestämmelser. Vissa av bestämmelserna har ändrats för att stärka de anmälda organens oberoende. I detta sammanhang kan nämnas artiklarna 23, 25, 27, 28 och 33.

I **artikel 23** anges vilka krav som gäller för de anmälade myndigheterna. De anmälade myndigheterna måste vara objektiva och opartiska i sin verksamhet och måste se till att de uppgifter som de erhåller behandlas konfidentiellt. De bör dock kunna utbyta information om anmälda organ med nationella myndigheter, de anmälade myndigheterna i andra medlemsstater och kommissionen, för att säkerställa enhetlighet i bedömningen av överensstämmelse.

I **artikel 25** anges krav avseende anmälda organ. Det anmälda organet och den personal som det anställer bör kunna vara oberoende av ekonomiska aktörer i batterivärdekedjan och från andra företag, särskilt batteritillverkare, batteritillverkarnas handelspartner, investerare i batteritillverkarnas anläggningar och andra anmälda organ samt från de anmälda organens branschorganisationer och moderbolag och dotterbolag.

Artikel 27 handlar om dotterföretag och underleverantörer till anmälda organ. Även om det är accepterat att anmälda organ lägger ut delar av sin verksamhet i samband med bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag, bör

det fastställas att viss verksamhet och vissa beslutsprocesser uteslutande bör utföras av det enskilda anmälda organ som utför bedömningen av överensstämmelse.

Artikel 28 handlar om ansökan om anmälan. I enlighet med artikel 25 bör det anmälda organet kunna dokumentera sitt oberoende och lämna styrkande dokumentation för detta till den anmälande myndigheten.

Artikel 33 handlar om de anmälda organens operativa skyldigheter. Om ett negativt certifieringsbeslut fattas bör den ekonomiska aktören ha rätt att komplettera dokumentationen om batteriet innan organet för bedömning av överensstämmelse fattar sitt andra och slutliga beslut om certifieringen.

I **kapitel VI** fastställs de ekonomiska aktörernas skyldigheter. Bestämmelserna är standardbestämmelser, men det är värt att nämna artikel 39.

Artikel 39 och **bilaga X** i vilka det föreskrivs att det ska antas strategier för tillbörlig aktsamhet vad gäller laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier som släpps ut på den inre marknaden. Kommissionen bör ges befogenhet att se över förteckningen över ämnen och riskkategorier som berörs av detta.

Kapitel VII innehåller skyldigheter vad gäller hantering av förbrukade batterier. Det förefaller relevant att särskilt hänvisa till bestämmelserna om registrering, utökat producentansvar, insamling, behandling och materialåtervinning, inbegripet återvinningsgrad, information om hantering av förbrukade batterier, behandling av batterier för ändrad användning och rapportering. Reglerna i detta kapitel ersätter motsvarande regler i direktiv 2006/66/EG, vilket upphör att gälla med verkan från och med den 1 juli 2023.

Enligt **artikel 46** ska medlemsstaterna upprätta ett register som ska användas för att övervaka att producenterna uppfyller kraven för hantering av förbrukade batterier. Registret ska förvaltas av den behöriga myndigheten i en medlemsstat. Producenterna är skyldiga att registrera sig och måste ansöka om att bli registrerade, varvid ansökan måste innehålla alla de uppgifter som anges i artikeln.

I **artikel 47** fastställs utökat producentansvar för batterier som tillhandahålls i en medlemsstat för första gången. Detta innebär att batteriproducenterna måste säkerställa att avfallshanteringsskyldigheterna uppfylls. För att uppfylla sina skyldigheter får tillverkarna också gå samman i en producentansvarsorganisation. Ansvaret omfattar bland annat skyldigheten att finansiera och organisera separat insamling och behandling av förbrukade batterier, rapportera till den behöriga myndigheten, främja separat insamling av batterier och tillhandahålla information, även avseende förbrukade batterier.

I **artikel 48** fastställs att tillverkarna, enskilt eller genom en producentansvarsorganisation måste sörja för insamling av alla förbrukade bärbara batterier, oavsett typ, märke eller ursprung. För detta ändamål måste de utan kostnad för slutanvändaren inrätta ett nätverk av insamlingsplatser i samarbete med andra berörda parter, däribland distributörer, anläggningar för återvinning av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk utrustning och uttjänta fordon, offentliga myndigheter och insamlingsplatser för frivillig insamling. Producenterna är dessutom skyldiga att vidta nödvändiga praktiska åtgärder för insamling och transport av förbrukade batterier från dessa insamlingsplatser för att säkerställa att de förbrukade bärbara batterierna genomgår efterföljande behandling och materialåtervinning. Producenterna av förbrukade bärbara batterier är skyldiga att se till att de insamlingsmål som fastställs i artikeln uppnås. Insamlingsförfarandena måste godkännas av den behöriga myndigheten, som måste kontrollera att producenterna uppfyller sina skyldigheter vad gäller insamling av förbrukade bärbara batterier, inbegripet att se till att målen uppfylls.

Enligt **artikel 49** måste tillverkare av startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, enskilt eller genom en producentansvarsorganisation, organisera insamlingen av alla förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier. Insamlingen måste vara kostnadsfri och får inte medföra någon skyldighet för slutanvändaren att köpa ett nytt batteri. Producenten måste återta förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier från slutanvändare eller från tillgängliga samlingsplatser i samarbete med distributörerna av dessa typer av batterier, anläggningar för behandling och materialåtervinning av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning samt av uttjänta fordon, offentliga myndigheter och tredje parter som hanterar avfall för deras räkning.

I **artikel 55** fastställs de samlingsnivåer som medlemsstaterna måste nå upp till när det gäller förbrukade bärbara batterier, med undantag för förbrukade batterier från lätta transportmedel. Samlingsnivåerna kommer att öka gradvis så att det säkerställs att 65 % av de förbrukade bärbara batterierna samlas in vid utgången av 2025 och att 70 % av sådana batterier samlas in vid utgången av 2030.

I **artikel 56** fastställs de krav som behandlingsanläggningarna ska uppfylla för att säkra att alla insamlade förbrukade batterier genomgår korrekt behandling och materialåtervinning. Om behandlingsanläggningarna och behandlingsprocesserna omfattas av direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp måste det direktivet tillämpas. Under alla omständigheter måste behandlingen utföras med bästa tillgängliga teknik och i enlighet med de krav som anges i detalj i bilaga XII.A. Med tanke på den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG får batterier inte deponeras eller brännas.

Artikel 57 rör återvinningsgrader och materialåtervinningsmål och det fastställs att alla förbrukade batterier som samlas in ska gå in i ett materialåtervinningsförfarande. Återvinningsprocesserna måste uppnå den lägsta återvinningsgrad som fastställs i bilaga XII och som kommer att höjas med tiden. Kraven avser blybatterier, nickelkadmiumbatterier, litiumbaserade batterier och andra batterier.

Artikel 59 innehåller krav avseende behandling för ändrad användning och återtillverkning för en andra livstid för industribatterier och elfordonsbatterier. Artikel 59 innehåller krav för att underlätta sådana åtgärder, samt för att underlätta för producenterna av dessa batterityper att ge tillgång till batterihanteringssystemet för att fastställa ett batteris hälsotillstånd för aktörer som bearbetar batterier för användning för nya ändamål. I direktivet fastställs också skyldigheter för de personer som behandlar batterier för ändrad användning eller utför återtillverkning av batterier, som innebär att de måste säkerställa att undersökning, prestandatestning, förpackning och transport av batterier och deras komponenter utförs enligt lämpliga kvalitetskontroll- och säkerhetsinstruktioner. Personer som behandlar batterier för ändrad användning eller utför återtillverkning av batterier måste säkerställa att de batterier som de har behandlat för ändrad användning eller de batterier som de har återtillverkat uppfyller kraven i denna förordning, i annan relevant lagstiftning och i de tekniska krav som gäller för det specifika användningsändamålet när batterierna släpps ut på marknaden. Om det emellertid visas att ett batteri som genomgår behandling för ändrad användning eller återtillverkning har släppts ut på marknaden innan vissa krav avseende koldioxidavtryck, återvunnet innehåll, prestanda och hållbarhet samt tillbörlig akksamhet i leveranskedjan (enligt artiklarna 7, 8, 10 och 39 i förordningen) har uppfyllts, bör skyldigheterna enligt dessa bestämmelser inte gälla för batteriet när det behandlas för ändrad användning eller återtillverkas. För att dokumentera att ett batteri inte längre är avfall bör den aktör som utför den relevanta behandlingen på begäran av en behörig myndighet visa följande: 1) bevis för att det gjorts en bedömning av batteriets hälsostatus eller för att det genomgått testning, 2) bevis för att den fortsatta användningen

är säkrad (genom faktura eller försäljningsavtal) och 3) bevis för att det finns lämpligt skydd mot skador under transport, lastning och lossning. Denna information måste göras tillgänglig för slutanvändare och tredje parter som agerar för deras räkning, på lika villkor, som en del av den tekniska dokumentation som åtföljer batteriet som behandlats för ändrad användning när det släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

Artikel 60 innehåller krav på tillhandahållande av information om förbrukade batterier. Detta inbegriper skyldigheter för producenterna och producentansvarsorganisationerna gentemot slutanvändare och distributörer vad gäller att bidra till hanteringen av förbrukade produkter. I artikeln fastställs också skyldigheter om att tillhandahålla information som är relevant för säkerheten vid insamling och lagring av förbrukade batterier till distributörer och aktörer som deltar i insamling och avfallshantering, samt att förse dessa aktörer med information för att underlätta bortskaffandet av förbrukade batterier och efterföljande behandling.

Artikel 61 handlar om hur respektive aktör i avfallshanteringen bör rapportera till den behöriga myndigheten om hanteringen av batteriavfall. Detta inbegriper bland annat krav på att tillverkare, eller producentansvarsorganisationer som agerar för deras räkning, måste rapportera om den mängd batterier som släpps ut på marknaden, om den mängd förbrukade batterier som samlas in och levereras för behandling och återvinning, samt på att återvinningsaktörerna måste rapportera om de mängder förbrukade batterier som tas in för materialåtervinning, återvinningsgraden och mängderna återvunnet material från förbrukade batterier och om den mängd batterier som har behandlats och materialåtervunnits.

Artikel 62 handlar om medlemsstaternas rapportering till kommissionen. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår och per batterityp och per kemisk sammansättning, rapportera till kommissionen om den mängd batterier som för första gången levereras för distribution eller användning inom en medlemsstats territorium, mängden förbrukade batterier därav som samlats in och uppgifter om uppnådda återvinningsnivåer samt huruvida de återvinningsnivåer som anges i förordningen har uppnåtts. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa rapporteringsformatet.

Kapitel VIII handlar om elektroniskt utbyte av information.

Artikel 64 rör det system för elektroniskt utbyte av information som kommissionen måste ha inrättat senast den 1 januari 2026. Systemet måste innehålla information och data om laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring i enlighet med bilaga XIII. Denna information och dessa data måste vara sorterbara och sökbara och följa öppna standarder, så att tredje part kan använda dem. De berörda ekonomiska aktörerna måste kunna mata in information i systemet i ett maskinläsbart format. Kommissionen ska genom systemet offentliggöra viss information enligt artikel 62 och ska, genom en genomförandeakt, fastställa närmare bestämmelser om systemets struktur, det format i vilket informationen ska lämnas och reglerna för åtkomst till, delning av, förvaltning, utforskning, offentliggörande och återanvändning av information och data i systemet.

Artikel 65 handlar om batteripasset och innehåller krav på att varje enskilt industribatteri och elfordonsbatteri som släpps ut på marknaden senast den 1 januari 2026 måste registreras elektroniskt. Registreringen ska vara unik för varje batteri och det ska anges en unik identitetsbeteckning för varje batteri. Batteripasset ska vara kopplat till information om de grundläggande egenskaperna för varje batterityp och batterimodell som lagras i datakällorna till det system som inrättas i enlighet med artikel 64 och ska vara tillgängligt online.

Kapitel IX innehåller standardbestämmelser om marknads kontroll.

Artikel 69 gör det möjligt för marknads kontrollmyndigheterna att kräva att ekonomiska aktörer vidtar korrigerande åtgärder på grundval av konstateranden om att batteriet inte uppfyller kraven eller om att den ekonomiska aktören överträder en skyldighet som följer av reglerna om den inre marknaden eller hållbarhet, säkerhet, märkning och tillbörlig aktsamhet.

Kapitel X handlar om miljöanpassad offentlig upphandling, förfarandet för att införa nya begränsningar och ändra befintliga begränsningar för farliga ämnen och kommissionens erkännande av system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan.

Artikel 70 handlar om miljöanpassad offentlig upphandling och kräver att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när de upphandlar batterier eller produkter som innehåller batterier, beaktar batteriers miljöpåverkan under hela livscykeln i syfte att säkerställa att miljöpåverkan begränsas till ett minimum. I detta syfte uppmanas upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att inkludera tekniska specifikationer och tilldelningskriterier på grundval av artiklarna 7–10 för att säkerställa att den valda produkten väljs ut bland produkter som har en betydligt mindre miljöpåverkan under hela livscykeln. Kommissionen får genom delegerade akter fastställa obligatoriska minimikriterier för miljöanpassad offentlig upphandling.

I **artikel 71** anges förfarandet för ändring av begränsningarna för farliga ämnen, i enlighet med artikel 6 och bilaga I.

Artikel 72 rör system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan och kommissionens erkännande av dessa. Regeringar, branschorganisationer och grupper av berörda organisationer som har infört och övervakar system för tillbörlig aktsamhet kan ansöka hos kommissionen om att få de system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, som de har utformat och övervakar, erkända av kommissionen. Om kommissionen fastställer att ett system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, när det tillämpas effektivt av den ekonomiska aktören, gör det möjligt för den ekonomiska aktören att uppfylla kravet på att upprätta ett system för tillbörlig aktsamhet, ska kommissionen anta en genomförandeakt genom vilken det erkänns att systemet uppfyller de krav som fastställs i denna förordning.

I **kapitel XI** fastställs delegerade befogenheter och kommittéförfarandet.

I **kapitel XII** föreskrivs en ändring av förordning (EU) nr 2109/1020.

Kapitel XIII innehåller slutbestämmelserna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
 med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,
 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
 av följande skäl:

- (1) Den europeiska gröna given³ är EU:s nya tillväxtstrategi, vars syfte är att omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. En övergång från användning av fossila bränslen i fordon till elektromobilitet är en av förutsättningarna för att uppnå klimatneutralitetsmålet 2050. För att unionens produktpolitik ska bidra till att minska koldioxidutsläppen på global nivå måste det säkerställas att produkter som saluförs och säljs i unionen produceras av hållbara råmaterial och tillverkas på ett hållbart sätt.
- (2) Batterier är en viktig strömkälla och en av de viktigaste möjliggörande faktorerna för hållbar utveckling, grön rörlighet, ren energi och klimatneutralitet. Efterfrågan på batterier förväntas öka snabbt under de kommande åren, särskilt för elfordon som använder batterier för framdrivning, vilket gör denna marknad allt mer strategiskt viktig på global nivå. Den vetenskapliga och tekniska utvecklingen på området batteriteknik kommer att fortsätta. Med tanke på batteriers strategiska betydelse och för att skapa rättssäkerhet för alla berörda parter och för att motverka diskriminering, handelshinder och snedvridningar på marknaden för batterier, är det nödvändigt att fastställa regler om hållbarhetsparametrar, prestanda, säkerhet, insamling, återvinning

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. [...]

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

och andra livscykeln för batterier, samt om information om batterier. Det är nödvändigt att skapa ett harmoniserat regelverk för hantering av hela livscykeln för batterier som släpps ut på marknaden i unionen.

- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG⁴ resulterade i en förbättring av batteriers miljöprestanda och vissa gemensamma regler och skyldigheter för ekonomiska aktörer, särskilt genom de harmoniserade reglerna för tungmetallinnehåll och märkning av batterier samt reglerna och målen för hanteringen av alla förbrukade batterier, baserat på utökat producentansvar.
- (4) I kommissionens rapporter om genomförandet, effekterna av och utvärderingen av direktiv 2006/66/EG⁵ framhålls inte bara vad som uppnåtts utan även vilka begränsningar som direktivet har, särskilt mot bakgrund av att kontexten har ändrats i grunden och batterier har blivit strategiskt viktiga och användningen av dem har ökat.
- (5) I kommissionens strategiska handlingsplan om batterier⁶ fastställs åtgärder för att stödja uppbyggnaden av en värdekedja för batterier i Europa, som omfattar råvaruutvinning, hållbar anskaffning och bearbetning av råmaterial, hållbara batterimaterial, celltillverkning samt återanvändning och materialåtervinning av batterier.
- (6) I den europeiska gröna given bekräftade kommissionen sitt åtagande att genomföra den strategiska handlingsplanen om batterier och att den skulle föreslå lagstiftning för att säkerställa en säker, cirkulär och hållbar värdekedja för alla batterier, inbegripet för att försörja den växande marknaden för elfordon.
- (7) I sina slutsatser av den 4 oktober 2019 om *Ökad cirkularitet – övergång till ett hållbart samhälle* efterlyste rådet bland annat en konsekvent politik till stöd för utvecklingen av teknik som förbättrar batteriernas hållbarhet och cirkularitet i samband med övergången till elektromobilitet. Dessutom har rådet efterlyst en brådskande översyn av direktiv 2006/66/EG, som bör inbegripa alla relevanta batterier och batterimaterial och särskilt inriktas på specifika krav för litium och kobolt samt på en mekanism som gör det möjligt att anpassa direktivet till framtida förändringar i batteriteknik.
- (8) I den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, som antogs den 11 mars 2020⁷, anges att förslaget till ett nytt regelverk för batterier kommer att omfatta regler för återvunnet innehåll och åtgärder för att förbättra insamlings- och materialåtervinningsgraden för alla batterier, i syfte att säkerställa att värdefulla

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.)

⁵ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 9 april 2019 om genomförandet och konsekvenserna för miljön och för den inre marknadens funktion av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (COM (2019) 166 final) och kommissionens arbetsdokument om utvärderingen av direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (SWD (2019) 1300 final).

⁶ Bilaga 2 till Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 17 maj 2018 - *EUROPA PÅ VÄG - Hållbar mobilitet i EU: säker, uppkopplad och ren* (COM(2018) 293 final).

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 11 mars 2020 – *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa* (COM(2020) 98 final).

material återvinns och tillhandahålla vägledning för konsumenterna och ta itu med en eventuell utfasning av icke-laddningsbara batterier, i de fall där det finns alternativ. Vidare anges det att kraven på hållbarhet och öppenhet kommer att beaktas, med hänsyn tagen till batteritillverkningens koldioxidavtryck, etisk anskaffning av råmaterial och försörjningstrygghet för att underlätta återanvändning, behandling för ändrad användning och materialåtervinning av batterier.

- (9) För att säkerställa att åtgärderna omfattar hela livscykeln för alla batterier som släpps ut på unionsmarknaden krävs det att det införs harmoniserade produkt- och saluföringskrav, inbegripet förfaranden för bedömning av överensstämmelse, samt krav för att hantera det stadium då batterierna är förbrukade. Det är nödvändigt att fastställa krav för det stadium då batterierna är förbrukade för att ta itu med batteriernas miljöpåverkan och i synnerhet för att stödja skapandet av återvinningsmarknader för batterier och marknader för returråmaterial från batterier i syfte att sluta materialkretsloppen. I syfte att göra det möjligt att uppnå de planerade målen om att låta batteriers hela livscykel omfattas av ett enda rättsligt instrument, samtidigt som handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks och den inre marknads integritet skyddas, bör de regler i vilka kraven för batterier fastställs tillämpas på ett enhetligt sätt för alla operatörer i hela unionen och det bör inte finnas något utrymme för skillnader i genomförande mellan olika medlemsstater. Direktiv 2006/66/EG bör därför ersättas med en förordning.
- (10) Denna förordning bör tillämpas på alla typer av batterier och ackumulatörer som släpps ut på marknaden eller tas i bruk inom unionen, oavsett om det är fråga om separata batterier eller ackumulatörer eller om de ingår i apparater eller på annat sätt levereras tillsammans med elektriska och elektroniska apparater och fordon. Denna förordning bör gälla oavsett om ett batteri har utformats särskilt för en viss produkt eller om det är avsett för allmän användning och oavsett om det ingår i en produkt eller levereras tillsammans med eller separat från den produkt i vilken det är avsett att användas.
- (11) Produkter som släpps ut på marknaden som batterisatser, dvs. batterier eller grupper av celler som är sammankopplade och/eller inkapslade i ett yttre hölje och som utgör en komplett enhet som inte är avsedd att brytas upp eller öppnas av slutanvändaren, och som överensstämmer med definitionen för batterier, bör omfattas av de krav som gäller för batterier. Produkter som släpps ut på marknaden som batterimoduler och som överensstämmer med definitionen för batterisatser bör omfattas av de krav som gäller för batterisatser.
- (12) Inom förordningens breda tillämpningsområde är det lämpligt att skilja mellan olika kategorier av batterier beroende på deras utformning och användning, oberoende av batteriets kemiska sammansättning. Uppdelningen i, å ena sidan, bärbara batterier, och industribatterier och bilbatterier, å andra sidan, enligt direktiv 2006/66/EG, bör vidareutvecklas för att bättre återspegla den nya utvecklingen när det gäller användningen av batterier. Batterier som används för framdrivning i elfordon, och som enligt direktiv 2006/66/EG tillhör kategorin industribatterier, utgör en stor och växande del av marknaden på grund av den snabba ökningen av elfordon för vägtransporter. Det är därför lämpligt att klassificera batterier som används för framdrivning av elfordon i en ny kategori, dvs. elfordonsbatterier. Kategorin industribatterier enligt denna förordning kommer även fortsättningsvis att omfatta batterier för framdrivning av transportmedel inom järnvägs-, vattenvägs- och lufttransport. Kategorin industribatterier omfattar en bred grupp batterier som är avsedda för industriell verksamhet, kommunikationsinfrastruktur,

jordbruksverksamhet och produktion och distribution av elektrisk energi. Utöver de batterier som ingår i denna icke-uttömmande förteckning med exempel bör alla batterier som inte är bärbara batterier, startbatterier (tidigare kallade *bilbatterier*) eller elfordonsbatterier anses vara industribatterier. Batterier som används för energilagring i privata miljöer eller i hemmiljöer betraktas som industribatterier vid tillämpningen av denna förordning. För att säkerställa att alla batterier som används i lätta transportmedel, som elcyklar och elskotrar, klassificeras som bärbara batterier, är det nödvändigt att förtydliga definitionen av bärbara batterier och att införa en viktgräns för sådana batterier.

- (13) Batterier bör utformas och tillverkas på ett sådant sätt att deras prestanda, hållbarhet och säkerhet optimeras och deras miljöpåverkan minimeras. Det är lämpligt att fastställa särskilda hållbarhetskrav för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring med en kapacitet på över 2 kWh, eftersom sådana batterier utgör det marknadssegment som förväntas öka mest under de kommande åren.
- (14) I syfte att säkerställa att de skyldigheter som följer av denna förordning fullgörs och för att övervaka och kontrollera att producenter och producentansvarsorganisationer uppfyller kraven i denna förordning är det nödvändigt att medlemsstaterna utser en eller flera behöriga myndigheter.
- (15) Användningen av farliga ämnen i batterier bör begränsas för att skydda människors hälsa och miljön och för att minska förekomsten av sådana ämnen i avfall. Utöver de begränsningar som anges i bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁸ är det därför lämpligt att fastställa begränsningar för kvicksilver och kadmium i vissa typer av batterier. Batterier som används i fordon som omfattas av ett undantag enligt bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG⁹ bör undantas från kadmiumförbudet.
- (16) I syfte att säkerställa att farliga ämnen som utgör en oacceptabel risk för människors hälsa eller för miljön när de används i batterier kan hanteras på vederbörligt sätt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra begränsningarna för farliga ämnen i batterier.
- (17) Förfarandet för att anta nya begränsningar och för att ändra nuvarande begränsningar för farliga ämnen i batterier bör anpassas helt och hållet till förordning (EG) nr 1907/2006. I syfte att säkerställa ett effektivt beslutsfattande och en god samordning och förvaltning av de relevanta tekniska, vetenskapliga och administrativa aspekterna av denna förordning bör Europeiska kemikaliemyndigheten, vilken inrättades genom förordning (EG) nr 1907/2006 (*kemikaliemyndigheten*), ges specifika uppgifter med avseende på utvärderingen av risker med ämnen i samband med tillverkning och användning av batterier, såväl som de risker som kan uppstå efter det att batterierna är förbrukade, samt med avseende på utvärdering av

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

samhällsekonomiska faktorer och analys av alternativ, i enlighet med relevant vägledning från kemikaliemyndigheten. Följaktligen bör kemikaliemyndighetens riskbedömningskommitté och kommittén för samhällsekonomisk analys underlätta utförandet av vissa av de uppgifter som åläggs kemikaliemyndigheten genom denna förordning.

- (18) Den väntade massiva användningen av batterier inom sektorer som mobilitet och energilagring bör minska koldioxidutsläppen, men för att maximera denna potential är det nödvändigt att batteriernas totala livscykel har ett lågt koldioxidavtryck. Enligt reglerna för produktkategoriernas miljöavtryck för högspecifika laddningsbara batterier för mobila tillämpningar¹⁰ är klimatförändringarna den näst viktigaste kategorin för hur batterier påverkar, efter användningen av mineraler och metaller. Den tekniska dokumentationen för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring med en kapacitet på mer än 2 kWh som släpps ut på unionsmarknaden bör därför åtföljas av en deklARATION om koldioxidavtryck, vilken vid behov bör göras per tillverkat parti. Batterier tillverkas i partier och i specifika mängder inom vissa tidsperioder. Harmoniserade tekniska regler för att beräkna koldioxidavtrycket för alla laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring med en kapacitet på mer än 2 kWh som släpps ut på unionsmarknaden är en förutsättning för att göra det möjligt att införa ett krav om att den tekniska dokumentationen för batterier måste innehålla en deklARATION om koldioxidavtryck och därefter fastställa prestandaklasser för koldioxidavtryck med hjälp av vilka det blir möjligt att identifiera vilka batterier som har det minsta koldioxidavtrycket. Informationskrav och tydliga märkningskrav för batteriers koldioxidavtryck förväntas inte i sig leda till den beteendeförändring som krävs för att säkerställa att unionens mål att fasa ut fossila bränslen i sektorerna för mobilitet och energilagring, i linje med de internationellt överenskomna klimatförändringsmålen¹¹, kan uppnås. Det kommer därför att införas högsta tröskelvärden för koldioxidutsläpp, på grundval av en särskild konsekvensbedömning för att fastställa värdena i fråga. När kommissionen föreslår en nivå för tröskelvärdet för maximalt koldioxidavtryck kommer den bland annat att ta hänsyn till hur koldioxidavtrycksvärdena fördelas mellan de batterier som finns på marknaden, hur stora framsteg som har gjorts med att minska koldioxidavtrycket från batterier som släpps ut på unionsmarknaden och hur åtgärden faktiskt har bidragit och potentiellt kan bidra till unionens mål om hållbar rörlighet och klimatneutralitet senast 2050. För att skapa insyn vad gäller batteriernas koldioxidavtryck och styra unionsmarknaden mot batterier med lägre koldioxidutsläpp, oavsett var de tillverkas, är det motiverat med en gradvis och kumulativ höjning av kraven vad gäller koldioxidavtryck. Som ett resultat av dessa krav kommer de minskade koldioxidutsläppen under batteriernas livscykel att bidra till unionens mål att uppnå klimatneutralitet senast 2050. Detta kan också möjliggöra annan politik på unionsnivå och nationell nivå, som incitament och miljöanpassad offentlig upphandling, i syfte att främja produktion av batterier med mindre miljöpåverkan.
- (19) Vissa ämnen som ingår i batterier, som kobolt, bly, litium och nickel, utvinns ur knappa resurser som inte finns lätt tillgängliga i unionen, och vissa betraktas som råmaterial av avgörande betydelse av kommissionen. Detta är ett område där EU

¹⁰ Product Environmental Footprint - Category Rules for High Specific Energy Rechargeable Batteries for Mobile Applications https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/PEFCR_Batteries.pdf

¹¹ Parisavtalet (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4) och Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som finns att tillgå på (<https://unfccc.int/resource/docs/convkp/conveng.pdf>).

behöver stärka sitt strategiska oberoende och sin motståndskraft inför potentiella försörjningsavbrott på grund av hälsokriser och andra kriser. Detta mål kan uppnås genom ökad cirkularitet och resurseffektivitet, vilket kan uppnås genom ökad materialåtervinning och användning av återvunna råmaterial.

- (20) En ökad användning av återvunna material skulle ytterligare stödja utvecklingen av den cirkulära ekonomin och möjliggöra en mer resurseffektiv användning av material, samtidigt som unionens beroende av material från tredjeländer minskar. När det gäller batterier är detta särskilt relevant för kobolt, bly, litium och nickel. Det är därför nödvändigt att främja återvinningen av sådant material från avfall och fastställa ett krav på vilken andel återvunnet material som bör ingå i batterier som innehåller kobolt, bly, litium och nickel som aktiva material. I denna förordning fastställs obligatoriska mål för återvunnet innehåll av kobolt, bly, litium och nickel, och dessa mål bör uppnås senast 2030. För kobolt, litium och nickel gäller högre mål till 2035. Alla mål bör ta hänsyn till tillgången på avfall från vilket sådana material kan återvinnas, den tekniska genomförbarheten för de berörda återvinnings- och tillverkningsprocesserna, samt den tid som de ekonomiska aktörerna behöver för att anpassa sina leverans- och tillverkningsprocesser. Innan de obligatoriska målen blir tillämpliga bör därför kravet avseende återvunnet innehåll begränsas till offentliggörande av information om återvunnet innehåll.
- (21) I syfte att ta hänsyn till riskerna i samband med försörjningen av kobolt, bly, litium och nickel och för att bedöma ämnenas tillgänglighet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra målen för minimiandelen återvunnet innehåll av kobolt, bly, litium eller nickel i aktiva material i batterier.
- (22) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av reglerna för beräkning och kontroll, per batterimodell och parti per tillverkningsanläggning, av de mängder kobolt, bly, litium eller nickel som återvunnits från avfall och som ingår i aktiva material i batterier, samt informationskraven för teknisk dokumentation, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (23) De batterier som släpps ut på unionsmarknaden bör vara hållbara och ha hög prestanda. Det är därför nödvändigt att fastställa prestanda- och hållbarhetsparametrar för bärbara batterier för allmänt bruk och för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier. När det gäller elfordonsbatterier håller Uneces informella arbetsgrupp för elfordon och miljö på att utarbeta hållbarhetskrav för fordon, varför det i denna förordning inte fastställs några ytterligare hållbarhetskrav. Å andra sidan, när det gäller batterier för energilagring, anses de befintliga mätmetoder som används för att testa batteriers prestanda och hållbarhet inte vara tillräckligt exakta och representativa för att möjliggöra införandet av minimikrav. Införandet av minimikrav för dessa batteriers prestanda och hållbarhet bör åtföljas av lämpliga harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer.
- (24) I syfte att minska den miljöpåverkan som batterier har under hela livscykeln bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra prestanda- och hållbarhetsparametrarna och fastställa minimivärden för dessa parametrar för bärbara batterier för allmänt bruk och laddningsbara industribatterier.
- (25) Vissa icke-laddningsbara batterier för allmänt bruk kan innebära en ineffektiv användning av resurser och energi. Det bör därför fastställas objektiva krav avseende sådana batteriers prestanda och hållbarhet i syfte att säkerställa att färre icke-

laddningsbara bärbara batterier för allmänt bruk med låg prestanda släpps ut på marknaden, i synnerhet om det av en livscykelanalys framgår att användning av laddningsbara batterier i stället för icke-laddningsbara ger övergripande miljöfördelar.

- (26) I syfte att säkerställa att bärbara batterier som ingår i apparater genomgår lämplig separat insamling, behandling och materialåtervinning av hög kvalitet när de har blivit avfall, behövs bestämmelser för att säkerställa att de kan avlägsnas och ersättas i sådana apparater. Förbrukade batterier bör kunna ersättas så att den förväntade livslängden för de apparater de ingår i kan förlängas. De allmänna bestämmelserna i denna förordning får kompletteras med krav för vissa produkter som drivs med batterier inom ramen för genomförandeåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG¹². Om det i annan unionslagstiftning, av säkerhetsskäl, fastställs mer specifika krav, som att batterier måste kunna avlägsnas ur produkter (till exempel leksaker), bör dessa särskilda regler tillämpas.
- (27) För många produkters, apparaters och tjänsters drift och säkerhet är det av avgörande betydelse att de batterier som används är tillförlitliga. Därför bör batterier utformas och tillverkas på ett sådant sätt att det är möjligt att garantera säker drift och användning. Detta är särskilt relevant när det gäller stationära batterienergilagringssystem, vilka för närvarande inte omfattas av någon annan unionslagstiftning. Det bör därför fastställas vilka parametrar som bör beaktas vid säkerhetstester av sådana energilagringssystem.
- (28) För att slutanvändarna ska få transparent, tillförlitlig och tydlig information om batterier och deras huvudsakliga egenskaper och om förbrukade batterier, så att de kan fatta välgrundade beslut när de köper och gör sig av med batterier och för att göra det möjligt för avfallsaktörer att på lämpligt sätt behandla förbrukade batterier, bör batterier märkas. Batterier bör märkas med all nödvändig information om deras huvudsakliga egenskaper, inklusive deras kapacitet och innehåll av vissa farliga ämnen. För att säkerställa att informationen finns tillgänglig över tid bör den också göras tillgänglig med hjälp av QR-koder.
- (29) Information om batteriers prestanda är avgörande för att säkerställa att slutanvändarna i sin roll som konsumenter ges korrekt information i god tid och i synnerhet att de har tillgång till en gemensam grund för att jämföra olika batterier innan de köper dem. Därför bör bärbara batterier för allmänt bruk och startbatterier märkas med en etikett med information om deras minsta genomsnittliga batteritid när de används i specifika tillämpningar. Det är därför viktigt att vägleda slutanvändaren om hur man kan göra sig av med förbrukade batterier på lämpligt sätt.
- (30) Laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring med kapacitet på mer än 2 kWh bör innehålla ett batterihanteringssystem som lagrar data så att batteriernas hälsotillstånd och förväntade livslängd när som helst kan fastställas av slutanvändaren eller annan tredje part som agerar för slutanvändarens räkning. En person som har köpt ett batteri, eller en tredje part som agerar för personens räkning, i syfte att behandla batteriet för ändrad användning eller återtillverkning bör alltid ges tillträde till batterihanteringssystemet så att denne kan bedöma batteriets restvärde och så att återanvändningen, behandlingen för ändrad användning och återtillverkningen kan förenklas, samt så att batteriet kan göras tillgängligt för oberoende aggregatorer, i

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

enlighet med definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/944/EU¹³, som driver virtuella kraftverk i elnäten. Detta krav bör gälla utöver unionslagstiftningen om typgodkännande av fordon, inbegripet de tekniska specifikationerna från arbetet i Uneces informella arbetsgrupp för elfordon och miljö vad gäller datatillgång i elfordon.

- (31) Efterlevnaden av ett antal produktspecifika krav enligt denna förordning, exempelvis avseende prestanda, hållbarhet, behandling för ändrad användning samt säkerhet, bör kontrolleras med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis för mät- och beräkningsmetoder. I syfte att säkerställa att det inte finns några handelshinder på den inre marknaden bör standarderna harmoniseras på unionsnivå. Sådana metoder och standarder bör i största möjliga utsträckning beakta batteriernas verkliga användningsförhållanden, återspegla genomsnittskonsumentens beteende och vara robusta, för att avskräcka från försök till avsiktligt eller oavsiktligt kringgående. Så snart en hänvisning till en sådan standard har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012¹⁴ och offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, bör det förutsättas att de produktspecifika krav som antas på grundval av den här förordningen efterlevs, på villkor att tillämpningen av metoderna visar att de minimivärden som fastställts för de väsentliga kraven har uppnåtts. I avsaknad av offentliggjorda standarder vid tidpunkten för tillämpningen av produktspecifika krav bör kommissionen anta gemensamma specifikationer genom genomförandeakter, och även beträffande dessa är det lämpligt att förutsätta att de efterlevs (presumtion om överensstämmelse). I de fall då de gemensamma specifikationerna i ett senare skede visar sig ha brister bör kommissionen genom en genomförandeakt ändra eller upphäva de gemensamma specifikationerna i fråga.
- (32) I syfte att säkerställa effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål, för anpassning till ny teknik och för att säkerställa motståndskraft vid globala kriser, såsom covid-19-pandemin, bör det vara möjligt att lämna information online om överensstämmelse med alla unionsakter som är tillämpliga på batterier, i form av en samlad EU-försäkran om överensstämmelse.
- (33) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008¹⁵ fastställs regler för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, en ram för marknadskontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer samt allmänna principer för CE-märkning. Den förordningen bör vara tillämplig på de batterier som omfattas av den här förordningen för att säkerställa att produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom unionen uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänintressen, såsom människors hälsa, säkerhet och miljö.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (34) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna visa och de behöriga myndigheterna ska kunna kontrollera att de batterier som tillhandahålls på marknaden uppfyller kraven i denna förordning måste det fastställas förfaranden för bedömning av överensstämmelse. I Europaparlamentets och rådets beslut 768/2008/EG¹⁶ fastställs olika moduler för förfaranden för bedömning av överensstämmelse, vilka sträcker sig från en låg strikthetsgrad till en mycket hög strikthetsgrad, beroende på vilken risknivå det är fråga om och den säkerhetsnivå som krävs. När det krävs en bedömning av överensstämmelsen bör, i enlighet med artikel 4 i det beslutet, det förfarande som bör användas för bedömningen väljas ut bland de modulerna.
- (35) De valda modulerna tar emellertid inte hänsyn till vissa aspekter som gäller för batterier och det är därför nödvändigt att anpassa de moduler som valts för förfarandet för bedömning av överensstämmelse. I syfte att ta hänsyn till att de hållbarhets-, säkerhets- och märkningskrav som införs genom denna förordning är nya och komplexa och i syfte att säkerställa att de batterier som släpps ut på marknaden överensstämmer med de rättsliga kraven, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra förfarandena för bedömning av överensstämmelse genom tillägg av kontrolletapper eller genom ändring av bedömningsmodulerna mot bakgrund av utvecklingen på batterimarknaden eller i batterivärdekedjan.
- (36) CE-märkningen på ett batteri visar att batteriet överensstämmer med denna förordning. Allmänna principer för CE-märkningen och för hur denna förhåller sig till annan märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. De principerna bör tillämpas på CE-märkningen av batterier. För att säkerställa att ett batteri förvaras, används och kasseras på ett sätt som är säkert med hänsyn till människors hälsa och miljön bör det fastställas särskilda regler för hur CE-märkningen bör anbringas på batterier.
- (37) Organen för bedömning av överensstämmelse måste delta i de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i denna förordning. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av bestämmelserna i denna förordning bör medlemsstaternas myndigheter anmäla dessa organ till kommissionen.
- (38) I syfte att ta hänsyn till det faktum att hållbarhets-, säkerhets- och märkningskraven för batterier är nya och komplexa, och i syfte att säkerställa en konsekvent kvalitetsnivå i bedömningen av batteriers överensstämmelse, är det nödvändigt att fastställa krav avseende de anmälade myndigheter som är involverade i bedömning, anmälan och övervakning av anmälda organ. Det bör särskilt säkerställas att den anmälade myndigheten är objektiv och opartisk i sin verksamhet. De anmälade myndigheterna bör se till att de uppgifter som de erhåller behandlas konfidentiellt, men de bör kunna utbyta information om anmälda organ med nationella myndigheter, de anmälade myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen, för att säkerställa enhetlighet i bedömningen av överensstämmelse.
- (39) Det är av största vikt att alla anmälda organ utför sina uppgifter på samma nivå, på rättvisa konkurrensvillkor och autonomt. Det bör därför fastställas krav för de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda för att kunna tillhandahålla bedömningar av överensstämmelse. Kraven bör fortsätta att gälla som en garanti för att det anmälda organets kompetens upprätthålls. För att säkra sitt oberoende bör det

¹⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

anmälda organet och den personal som det anställer åläggas att agera oberoende gentemot ekonomiska aktörer i batterivärdekedjan och gentemot andra företag, inbegripet näringslivsorganisationer, moderbolag och dotterbolag. Det anmälda organet bör åläggas att dokumentera sitt oberoende och lämna in sådan dokumentation till den anmälande myndigheten.

- (40) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att kriterierna i de harmoniserade standarderna är uppfyllda bör även de motsvarande kraven i denna förordning anses vara uppfyllda.
- (41) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. Viss verksamhet och vissa beslutsprocesser, både vad gäller bedömning av batteriers överensstämmelse och annan verksamhet inom det anmälda organet, bör dock uteslutande utföras av det enskilda anmälda organet självt, för att säkerställa dess oberoende och autonomi. I syfte att säkerställa den skydds nivå som krävs när det gäller batterier som är avsedda att släppas ut på unionsmarknaden är det viktigt vid bedömning av överensstämmelse i enlighet med denna förordning att de underentreprenörer och dotterbolag som utför bedömningarna uppfyller samma krav som de anmälda organen.
- (42) Eftersom de tjänster som anmälda organ i en medlemsstat erbjuder kan avse batterier som tillhandahålls på marknaden i hela unionen, bör övriga medlemsstater och kommissionen beredas tillfälle att göra invändningar rörande ett anmält organ. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att begära att den anmälande myndigheten vidtar korrigerande åtgärder om ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven i denna förordning.
- (43) För att underlätta och påskynda förfarandet för bedömning av överensstämmelse, certifieringen och marknadstillträdet, och med tanke på att hållbarhets-, säkerhets- och märkningskraven för batterier är nya och komplexa, är det av avgörande betydelse att anmälda organ har kontinuerlig tillgång till all testningsutrustning och alla testningsanläggningar som behövs och att de tillämpar förfarandena utan att skapa onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna. Av samma skäl och för att säkerställa likabehandling av de ekonomiska aktörerna är det nödvändigt att de anmälda organen tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse konsekvent.
- (44) Innan ett slutligt beslut fattas om huruvida ett batteri kan beviljas ett intyg om överensstämmelse bör den ekonomiska aktör som vill släppa ut batteriet på marknaden ha rätt att komplettera dokumentationen om batteriet en gång.
- (45) Kommissionen bör möjliggöra lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan anmälda organ.
- (46) Det är lämpligt att fastställa att det är de ekonomiska aktörerna som bär skyldigheterna i samband med utsläppande på marknaden och ibruktagande av ett batteri, det vill säga tillverkaren, tillverkarens bemyndigade företrädare, importören, distributören, leverantörerna av distributionstjänster och varje annan juridisk person som har juridiskt ansvar i samband med tillverkning av batterier, utsläppande och tillhandahållande på marknaden och ibruktagande.
- (47) De ekonomiska aktörerna bör bära ansvaret för att se till att batterier uppfyller kraven i denna förordning, utifrån vilken roll de olika ekonomiska aktörerna har i

leveranskedjan, så att en hög skyddsnivå säkerställs avseende allmänna intressen, som skydd av människors hälsa, säkerhet, egendom och miljön.

- (48) Alla ekonomiska aktörer i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de endast tillhandahåller batterier som överensstämmer med denna förordning på marknaden. Det måste göras en tydlig och proportionell fördelning av de skyldigheter som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (49) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Bedömning av överensstämmelse bör därför även i fortsättningen uteslutande vara tillverkarens skyldighet.
- (50) Tillverkaren bör tillhandahålla information om batteriets avsedda användning, vilken bör vara tillräckligt detaljerad för att möjliggöra korrekt och säkert utsläppande på marknaden, ibruktagande, användning och hantering av förbrukade batterier, inklusive eventuell behandling för ändrad användning.
- (51) För att underlätta kommunikationen mellan ekonomiska aktörer, marknadskontrollmyndigheter och konsumenter bör de ekonomiska aktörerna, i sina kontaktuppgifter, utöver postadressen, även ange en webbadress.
- (52) Det måste säkerställas garantier för att de batterier från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden överensstämmer med kraven i denna förordning, oavsett om de importeras som separata batterier eller ingår i produkter, och det måste framför allt säkerställas att tillverkarna har underkastat batterierna lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Det bör därför föreskrivas att importörerna måste se till att de batterier som de släpper ut på marknaden och som tas i bruk uppfyller kraven i denna förordning och att den CE-märkning av batterier och den dokumentation som tas fram av tillverkarna är tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna.
- (53) När ett batteri släpps ut på marknaden eller tas i bruk bör importören ange sitt namn, sitt registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt sin postadress på batteriet. Undantag bör medges i de fall då batteriets storlek inte tillåter detta. Detta inbegriper fall då importören skulle behöva öppna förpackningen för att ange namn och adress på batteriet och de fall då batteriet är för litet för att informationen ska kunna anbringas.
- (54) När en distributör tillhandahåller ett batteri på marknaden, efter det att det har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk av tillverkaren eller importören, bör distributören iaktta vederbörlig omsorg för att säkerställa att hanteringen av produkten inte inverkar negativt på produktens överensstämmelse med kraven i denna förordning.
- (55) Alla importörer eller distributörer som släpper ut ett batteri på marknaden eller ansvarar för ibruktagandet, i eget namn eller under eget varumärke, eller som ändrar ett batteri på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med kraven i denna förordning eller på ett sådant sätt att batteriets avsedda användning påverkas eller ändras, bör anses vara tillverkare och överta tillverkarens skyldigheter.
- (56) Eftersom distributörer och importörer befinner sig nära marknaden, bör de medverka i de nationella myndigheternas marknadskontroll och vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om det berörda batteriet.

- (57) Marknadskontrollen blir enklare och effektivare om man kan säkerställa batteriets spårbarhet genom hela leveranskedjan. Ett effektivt spårbarhetssystem gör det enklare för marknadskontrollmyndigheterna att spåra ekonomiska aktörer som släpper ut, tillhandahåller eller tar i bruk batterier som inte uppfyller kraven.- De ekonomiska aktörerna bör därför vara skyldiga att bevara information om sina transaktioner med batterier under en viss tidsperiod.
- (58) Utvinning, bearbetning och handel med naturresurser är grundläggande för försörjningen med de råmaterial som krävs för batteriproduktionen. Batteritillverkarna är, oavsett vilken ställning de har eller vilket inflytande de utövar vad gäller leverantörerna och deras geografiska läge, inte frikopplade från risken att bidra till negativa effekter i leveranskedjan för mineraler. Beträffande vissa råmaterial går mer än hälften av den globala produktionen till batteriproduktion. Mer än 50 % av den globala efterfrågan på kobolt och mer än 60 % av efterfrågan på litium avser batteritillverkning. Omkring 8 % av den globala produktionen av naturlig grafit och 6 % av den globala produktionen av nickel går till batteritillverkning.
- (59) Endast ett fåtal länder levererar sådana material och i vissa fall innebär låga förvaltningsstandarder att miljömässiga och sociala problem förvärras. Både utvinningen och raffineringen av kobolt och nickel är kopplade till en lång rad sociala och miljömässiga problem, bland annat potentiella miljöfaror och hot mot människors hälsa. Även om de sociala och miljömässiga konsekvenserna är mindre allvarliga när det gäller utvinningen av naturlig grafit, ingår en stor andel hantverksmässig och småskalig verksamhet i utvinningen, vilken ofta sker i informella sammanhang och därför kan leda till allvarliga hälso- och miljöeffekter, inbegripet att det inte sker någon reguljär nedläggning av gruvor och ingen efterbehandling, vilket leder till ekosystemen skadas och markförstörelse. Den väntade ökningen av användningen av litium inom batteritillverkningen kommer sannolikt att öka trycket på utvinnings- och raffineringsverksamheten, varför det skulle vara lämpligt att låta litium ingå i tillämpningsområdet för skyldigheterna avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. Den väntade massiva ökningen av efterfrågan på batterier i unionen bör inte bidra till att dessa miljömässiga och sociala risker ökar.
- (60) Vissa av de aktuella råmaterialen, som kobolt, litium och naturlig grafit, betraktas som råmaterial av avgörande betydelse för EU¹⁷ och måste anskaffas på ett hållbart sätt för att EU:s batteriekosystem ska kunna fungera tillfredsställande.
- (61) Ett antal frivilliga insatser från aktörer i batterileveranskedjan har redan införts för att uppmuntra till efterlevnad av metoder för hållbar anskaffning, bland annat initiativet för ansvarsfull gruvdrift (Initiative for Responsible Mining Assurance - IRMA), initiativet för ansvarsfulla mineral (Responsible Minerals Initiative - RMI) och ramverket för ansvarsfull bedömning av kobolt (Cobalt Industry Responsible Assessment Framework - CIRAF). Frivilliga insatser för att inrätta system för tillbörlig aktsamhet är emellertid inte tillräckliga för att säkerställa att alla ekonomiska aktörer som släpper ut batterier på unionsmarknaden följer samma minimiregler.
- (62) Allmänna krav på tillbörlig aktsamhet beträffande vissa mineral och metaller infördes i unionen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821¹⁸. Denna

¹⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *Resiliens för råmaterial av avgörande betydelse: Att staka ut vägen mot ökad trygghet och hållbarhet* (COM(2020) 474 final).

förordning omfattar emellertid inte de mineraler och material som används för batteritillverkning.

- (63) Med tanke på den väntade exponentiella ökningen av efterfrågan på batterier i EU bör den ekonomiska aktör som släpper ut ett batteri på EU-marknaden införa ett system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. Kraven bör därför fastställas mot bakgrund av att deras syfte bör vara att hantera de sociala och miljömässiga risker som är förknippade med utvinning, bearbetning och handel med vissa råmaterial för batteritillverkning.
- (64) Ett system för tillbörlig aktsamhet bör baseras på de internationellt erkända principer om tillbörlig aktsamhet som anges i de tio principerna i FN:s Global Compact-initiativ¹⁹, riktlinjerna för bedömning av varors sociala livscykelkostnader²⁰, ILO:s trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik²¹, samt OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet inom ansvarsfullt företagande²², vilka baseras på gemensamma värderingar som delas av regeringar och berörda parter, och bör anpassas till varje ekonomisk aktörs särskilda kontext och omständigheter. När det gäller utvinning och bearbetning av och handel med naturresurser i form av mineral för batteriproduktion utgör OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden, (*OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet*)²³ en långvarig insats från regeringarnas och de berörda parternas sida för att fastställa god praxis på detta område.
- (65) Enligt OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet²⁴ är tillbörlig aktsamhet en ständigt pågående, proaktiv och reaktiv process genom vilken företag kan säkerställa att de iakttar de mänskliga rättigheterna och inte bidrar till konflikter²⁵. Med riskbaserad tillbörlig aktsamhet avses de åtgärder som företagen bör vidta för att identifiera och hantera faktiska eller potentiella risker, i syfte att förhindra eller mildra de negativa effekterna av företagets verksamhet och anskaffningsbeslut. Ett företag kan bedöma

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821 av den 17 maj 2017 om fastställande av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för unionsimportörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konflikttrabbade områden och högriskområden (EUT L 130, 19.5.2017, s. 1).

¹⁹ De tio principerna i FN:s Global Compact-initiativ finns på <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>.

²⁰ FN:s miljöprogramms riktlinjer för bedömning av varors sociala livscykelkostnader finns på (<https://www.lifecycleinitiative.org/wp-content/uploads/2012/12/2009%20-%20Guidelines%20for%20sLCA%20-%20EN.pdf>).

²¹ Trepartsdeklarationen om principer som rör multinationella företag och socialpolitik finns på (https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf).

²² OECD (2018), OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden finns på (<http://mneguidelines.oecd.org/OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf>).

²³ OECD (2016), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas: Third Edition, OECD Publishing, Paris, (<https://doi.org/10.1787/9789264252479-en>).

²⁴ Sidan 15 i OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet.

²⁵ OECD (2011), OECD:s riktlinjer för multinationella företag, OECD, Paris. OECD (2006), OECD:s verktyg för riskhantering för multinationella företag i områden med svaga regeringar, OECD, Paris. Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations "Protect, Respect and Remedy" Framework (rapport från FN:s generalsekreterares särskilda representant med ansvar för frågor om de mänskliga rättigheterna och transnationella och andra företag, John Ruggie, A/HRC/17/31, 21 mars 2011).

den risk som dess verksamhet och förbindelser utgör och anta riskreducerande åtgärder i linje med relevanta standarder i nationell och internationell rätt, rekommendationer från internationella organisationer om ansvarsfullt företagande, statligt stödda verktyg, frivilliga initiativ från den privata sektorn och företagets interna policy och system. Härigenom bidrar företaget också till att anpassa förfarandet för tillbörlig aktsamhet till omfattningen på företagets verksamhet eller till dess förbindelser i leveranskedjan.

- (66) Obligatoriska strategier för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan bör antas eller ändras och bör åtminstone omfatta de mest relevanta sociala och miljömässiga riskkategorierna. Häri bör, å ena sidan, ingå de nuvarande och förutsebara konsekvenserna för det sociala livet, särskilt de mänskliga rättigheterna, människors hälsa och säkerhet, samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och arbetstagares rättigheter, och, å andra sidan, konsekvenserna för miljön, särskilt vad gäller vattenanvändning, markskydd, luftföroreningar och biologisk mångfald, inbegripet samhällslivet.
- (67) När det gäller de sociala riskkategorierna bör strategierna för tillbörlig aktsamhet inriktas på riskerna i batterileveranskedjan vad gäller skyddet av mänskliga rättigheter, inbegripet människors hälsa, skydd av barn och jämställdhet, i enlighet med internationell människorättslagstiftning²⁶. Strategierna för tillbörlig aktsamhet bör omfatta information om hur den ekonomiska aktören har bidragit till att förhindra kränkningar av de mänskliga rättigheterna och om de instrument som finns i aktörens företagsstruktur för att bekämpa korruption och bestickning. Strategierna för tillbörlig aktsamhet bör också säkerställa ett korrekt genomförande av reglerna i Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner²⁷, enligt förteckningen i bilaga I till ILO:s trepartsdeklaration.
- (68) När det gäller miljöriskkategorierna bör strategierna för tillbörlig aktsamhet ta itu med riskerna i batterileveranskedjan vad gäller skyddet av den naturliga miljön och den biologiska mångfalden i enlighet med konventionen om biologisk mångfald²⁸, vilken även beaktar lokalsamhällena och skydd och utveckling av dessa.
- (69) Kraven på tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan vad gäller identifiering och begränsning av sociala och miljömässiga risker i samband med de råmaterial som används för batteritillverkning bör vara sådana att de bidrar till genomförandet av FN:s miljöprogram resolution 19 om förvaltning av mineralresurser, i vilken det anges att

²⁶ Här ingår den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, konventionen om barnets rättigheter och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

²⁷ De åtta grundläggande konventionerna är 1. Konventionen angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, 1948 (nr 87). 2. Konventionen angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1949 (nr 98). 3. Konventionen angående tvångs- eller obligatoriskt arbete, 1930 (nr 29) (och dess protokoll från 2014). 4. Konventionen angående avskaffande av tvångsarbete, 1957 (nr 105). 5. Konventionen om minimiålder för tillträde till arbete, 1973 (nr 138). 6. Konventionen om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete, 1999 (nr 182). 7. Konventionen angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde, 1951 (nr 100). 8. Konventionen angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning, 1958 (nr 111).

²⁸ I enlighet med konventionen om biologisk mångfald, som finns på <https://www.cbd.int/convention/text/> och, i synnerhet, beslut COP VIII/28, *Voluntary guidelines on Biodiversity-Inclusive impact assessment*, som finns på <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=11042>.

gruvsektorn kan bidra på ett avgörande sätt till att Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling uppnås.

- (70) Andra EU-rättsakter i vilka det fastställs krav på tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan bör tillämpas i de fall då det inte finns några särskilda bestämmelser med samma syfte, karaktär och verkan i denna förordning och bestämmelserna bör kunna anpassas mot bakgrund av framtida ändringar av lagstiftningen.
- (71) I syfte att göra anpassningar till följd av utvecklingen i batterivärdekedjan, även vad gäller ändringar av de relevanta miljömässiga och sociala riskernas omfattning och art, och till följd av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen när det gäller batterier och kemiska ämnen i batterier, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra förteckningen över råmaterial och riskkategorier och kraven på tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan.
- (72) Det behövs harmoniserade regler för avfallshantering för att säkerställa att tillverkare och andra ekonomiska aktörer omfattas av samma regler i alla medlemsstater vid genomförandet av det utökade producentansvaret för batterier. För att uppnå en så hög resursåtervinningsnivå som möjligt är det nödvändigt att maximera den separata insamlingen av förbrukade batterier och se till att alla insamlade batterier återvinns genom processer som uppnår en gemensam lägsta materialåtervinningsgrad. Utvärderingen av direktiv 2006/66/EG visade att en av dess brister är otillräckligt detaljerade bestämmelser, vilket leder till ett ojämnt genomförande och till betydande hinder för återvinningsmarknadernas funktion och till att återvinningsnivåerna inte är optimala. Därför bör det införas mer detaljerade och harmoniserade regler för att motverka snedvridning av marknaden för insamling, behandling och återvinning av förbrukade batterier, säkerställa ett jämnt genomförande av kraven i hela unionen, ytterligare harmonisera kvaliteten på de avfallshanteringstjänster som tillhandahålls av ekonomiska aktörer och främja marknaderna för returråmaterial.
- (73) Denna förordning bygger på de regler för avfallshantering och allmänna principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG²⁹, vilket bör anpassas för att återspegla den särskilda situationen för batterier. För att möjliggöra en så effektiv organisation av insamlingen av förbrukade batterier som möjligt är det viktigt att insamlingen sker i nära anslutning till den plats där batterierna säljs i en medlemsstat och nära slutanvändaren. Förbrukade batterier får dessutom samlas in både tillsammans med avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och tillsammans med uttjänta fordon, inom ramen för nationella insamlingssystem som inrättats på grundval av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU³⁰ och direktiv 2000/53/EG. I denna förordning fastställs särskilda regler för batterier, men det behövs en enhetlig och kompletterande strategi som bygger vidare på och ytterligare harmoniserar befintliga strukturer för avfallshantering. Följaktligen, och för att effektivt genomföra det utökade producentansvaret i samband med avfallshanteringen, bör skyldigheter fastställas med avseende på den medlemsstat där batterier tillhandahålls på marknaden första gången.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

- (74) För att kontrollera att producenterna uppfyller sina skyldigheter att säkerställa avfallsbehandling av batterier som tillhandahålls för första gången på en medlemsstats territorium är det nödvändigt att ett register upprättas och förvaltas av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat. Producenterna bör åläggas att registrera sig, så att den behöriga myndigheten får tillgång till den information som den behöver för att övervaka att producenterna uppfyller sina skyldigheter. Registreringskraven bör förenklas i hela unionen. I syfte att säkerställa enhetliga villkor i hela unionen med avseende på ansökan om registrering och den information som bör tillhandahållas, i ett harmoniserat format, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (75) I enlighet med principen om att det är förorenaren som betalar är det lämpligt att lägga ansvaret för hanteringen av förbrukade batterier på producenterna, och därvid bör begreppet producent omfatta varje tillverkare, importör eller distributör som, oberoende av försäljningsmetod, inbegripet distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU om konsumenträttigheter³¹, yrkesmässigt och inom en medlemsstats territorium, levererar ett batteri för distribution eller användning för första gången, även batterier som ingår i apparater eller fordon.
- (76) Producenterna bör ges utökat producentansvar för hanteringen av förbrukade batterier. De bör därför finansiera kostnaderna för insamling, behandling och återvinning av alla insamlade batterier, för rapportering om batterier och förbrukade batterier och för tillhandahållande av information till slutanvändare och avfallsaktörer om batterier och lämplig återanvändning och hantering av förbrukade batterier. Skyldigheterna i samband med utökat producentansvar bör gälla alla former av tillhandahållande, även distansförsäljning. Producenterna bör kunna fullgöra dessa skyldigheter kollektivt genom att producentansvarsorganisationerna tar på sig ansvaret för deras räkning. Det bör krävas ett godkännande för producenter och producentansvarsorganisationer och de bör dokumentera att de har de ekonomiska medel som krävs för att täcka de kostnader som det utökade producentansvaret medför. Om så krävs för att undvika snedvridning av den inre marknaden och i syfte att säkerställa enhetliga villkor för anpassning av de ekonomiska bidrag som producenterna betalar till producentansvarsorganisationerna, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (77) Det utökade producentansvaret för batterier bör regleras helt och hållet genom denna förordning och därför bör bestämmelserna om system för utökat producentansvar i direktiv 2008/98/EG inte tillämpas på batterier.
- (78) För att säkerställa högkvalitativ återvinning i batterileveranskedjorna, öka användningen av returråmaterial av hög kvalitet och skydda miljön bör en hög nivå av insamling och materialåtervinning av förbrukade batterier vara regel. Insamling av förbrukade batterier är ett grundläggande och avgörande steg när det gäller att sluta kretsloppet för värdefulla material i batterier genom återvinning och för att behålla batterivärdekedjan inom unionen och därigenom underlätta tillgången till återvunna material som kan användas för att tillverka nya produkter.

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (79) Alla producenter, oavsett batterityp, bör ansvara för finansieringen och organisationen av separat insamling av förbrukade batterier. De bör göra detta genom att inrätta ett insamlingsnät som täcker medlemsstaternas hela territorier, som ligger nära slutanvändaren och som inte bara är inriktat på områden och batterier för vilka insamlingen är lönsam. Insamlingsnätet bör omfatta alla distributörer, auktoriserade behandlingsanläggningar för avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning och för uttjänta fordon, insamlingsstationer och andra aktörer som deltar på eget initiativ, som offentliga myndigheter och skolor. För att kontrollera om insamlingsnätet och informationskampanjerna är effektiva eller behöver förbättras bör det göras regelbundna sammansättningsundersökningar på minst Nuts 2-nivå³² avseende blandat kommunalt avfall och avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter som samlats in, för att fastställa mängden förbrukade bärbara batterier i dessa.
- (80) Batterier får samlas in tillsammans med avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, inom ramen för nationella insamlingssystem som inrättats på grundval av direktiv 2012/19/EU, och tillsammans med uttjänta fordon i enlighet med direktiv 2000/53/EG. I det fallet bör, som ett minsta behandlingskrav, batterierna avlägsnas från de insamlade apparaterna och uttjänta fordonen. När batterierna har avlägsnats bör de omfattas av kraven i denna förordning och bör räknas med för uppnåendet av insamlingsmålet för den berörda batteritypen och omfattas av de behandlings- och materialåtervinningskrav som fastställs i denna förordning.
- (81) Med tanke på den miljöpåverkan och materialförlust som är resultatet av att förbrukade batterier inte samlas in separat och därför inte behandlas på ett miljövänligt sätt, bör det insamlingsmål för bärbara batterier som redan fastställts enligt direktiv 2006/66/EG fortsätta att gälla och gradvis höjas. Denna förordning innebär att begreppet bärbara batterier även omfattar batterier som driver lätta transportmedel. Eftersom försäljningen av denna typ av batterier ökar för närvarande är det svårt att beräkna vilka mängder batterier som släpps ut på marknaden och som därefter samlas in i slutet av livscykeln, varför bärbara batterier inte bör tas med i den nuvarande insamlingsnivån för bärbara batterier. Detta undantag bör ses över tillsammans med insamlingsmålet för förbrukade bärbara batterier, varvid även förändringar av metoden för att beräkna insamlingsnivån för bärbara batterier kan ses över. Kommissionen ska utarbeta en rapport till stöd för dessa översyner.
- (82) Insamlingsnivån för bärbara batterier bör även i fortsättningen beräknas på grundval av den genomsnittliga årliga försäljningen under de föregående åren, så att målen står i proportion till batteriförbrukningen i en medlemsstat. I syfte att på bästa sätt beakta förändringar vad gäller sammansättningen av kategorin bärbara batterier, både vad gäller livslängd och förbrukningsmönster för batterier, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra metoden för att beräkna och kontrollera insamlingsnivån för bärbara batterier.
- (83) Alla startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier bör samlas in och därför bör producenterna av sådana batterier vara skyldiga att kostnadsfritt ta emot och återta alla förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier från slutanvändarna.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

Detaljerade rapporteringskrav bör fastställas för alla aktörer som är involverade i insamlingen av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier.

- (84) Med tanke på den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och enligt vilken det är lämpligt att prioritera förebyggande, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning, samt med tanke på artikel 11.4 i direktiv 2008/98/EG och artikel 5.3 f i direktiv 1999/31/EG³³, bör insamlade batterier inte brännas eller bortskaffas genom deponering.
- (85) Alla godkända anläggningar som utför behandling och materialåtervinning av batterier bör uppfylla minimikrav för att förhindra negativa miljö- och hälsoeffekter och möjliggöra en hög grad av återvinning av de material som ingår i batterier. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU³⁴ regleras ett antal industriella verksamheter som innefattar behandling och materialåtervinning av förbrukade batterier och för vilka det i direktivet säkerställs särskilda krav avseende tillståndsgivande och avseende kontroller som återspeglar bästa tillgängliga teknik. Om industriell verksamhet som avser behandling och återvinning av batterier inte omfattas av direktiv 2010/75/EG bör verksamhetsutövarna under alla omständigheter vara skyldiga att använda bästa tillgängliga teknik, enligt definitionen i artikel 3.10 i det direktivet, och de särskilda krav som fastställs i denna förordning. Kraven på behandling och materialåtervinning av batterier bör i förekommande fall anpassas av kommissionen mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och framväxande ny teknik inom avfallshantering. Därför bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra kraven i fråga.
- (86) Det bör fastställas mål för hur effektiva materialåtervinningsförfarandena bör vara och mål för resursåtervinningen för att säkerställa att det produceras återvunnet material av hög kvalitet för batteriindustrin, samtidigt som man säkerställer tydliga gemensamma villkor för materialåtervinnare och motverkar snedvridning av konkurrensen och andra hinder för en väl fungerande inre marknad för returråmaterial från förbrukade batterier. Återvinningsgrader, som är ett mått på den totala mängden återvunnet material, bör fastställas för blybatterier, nickelkadmiumbatterier och litiumbatterier, och det bör också fastställas mål för nivåerna av återvunnen kobolt, bly, litium och nickel i syfte att uppnå en hög materialåtervinningsnivå i hela unionen. Bestämmelserna om beräkning och rapportering av återvinningsgraden i kommissionens förordning (EU) nr 493/2012³⁵ bör fortsätta att gälla. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning och kontroll av återvinningsgraden och materialåtervinningen i återvinningsprocesserna för batterier bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa sådana regler. Kommissionen bör också se över kommissionens förordning (EU) nr 493/2012 så att förordningen korrekt återspeglar den tekniska utvecklingen och de förändringar som skett i industriella återvinningsprocesser, i syfte att utvidga förordningens tillämpningsområdet till att omfatta befintliga och nya mål och tillhandahålla verktyg

³³ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁵ Kommissionens förordning (EU) nr 493/2012 av den 11 juni 2012 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av närmare bestämmelser om beräkning av återvinningsgraden i återvinningsprocesserna för förbrukade batterier och ackumulatorer (EUT L 151, 12.6.2012, s. 9).

för karakterisering av mellanprodukter. Behandlings- och materialåtervinningsanläggningar bör uppmuntras att införa certifierade miljöledningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009³⁶.

- (87) Det bör endast vara möjligt att utföra behandling och materialåtervinning utanför den berörda medlemsstaten eller utanför unionen om transporten av de förbrukade batterierna är förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006³⁷ och kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007³⁸ och om behandlings- och materialåtervinningsverksamheten uppfyller de krav som gäller för denna typ av avfall, i enlighet med hur avfallet klassificeras enligt kommissionens beslut 2000/532/EG, i dess ändrade lydelse³⁹. Det beslutet, i dess ändrade lydelse, bör ses över så att det omfattar alla kemiska sammansättningar i batterier. Om sådan behandling eller materialåtervinning äger rum utanför unionen och för att göra det möjligt att räkna in behandlingen eller materialåtervinningen i återvinningsgraden och återvinningsmålen, bör den aktör på vars uppdrag behandlingen eller materialåtervinningen utförs vara skyldig att rapportera dessa till den behöriga myndigheten i medlemsstaten och därvid bevisa att behandlingen utförs under förhållanden som är likvärdiga med vad som föreskrivs i denna förordning. I syfte att fastställa vilka krav som måste uppfyllas för att en sådan behandling ska anses likvärdig bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa närmare regler med kriterier för bedömningen av likvärdiga villkor.
- (88) Industriebatterier och elfordonsbatterier som inte längre kan användas för det ursprungliga ändamål för vilka de tillverkades får användas för ett nytt ändamål, dvs. för stationär energilagring. Det håller på att växa fram en marknad för begagnade industriebatterier och elfordonsbatterier och för att stödja en praktisk tillämpning av avfallshierarkin bör det därför fastställas särskilda regler för att möjliggöra ansvarsfull behandling för ändrad användning av förbrukade batterier, samtidigt som försiktighetsprincipen bör beaktas och slutanvändarnas säkerhet garanteras. För varje sådant begagnat batteri bör det göras en bedömning av dess hälsotillstånd och tillgängliga kapacitet i syfte att avgöra huruvida det är lämpligt för användning för andra ändamål än det ändamål för vilket det ursprungligen avsågs. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om bedömning av batteriers hälsotillstånd bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (89) Producenter och distributörer bör aktivt delta i arbetet med att informera slutanvändarna om att batterier bör samlas in separat, att insamlingsystem finns

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

³⁸ Kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007 av den 29 november 2007 om export för återvinning av visst avfall som förtecknas i bilaga III eller IIIA till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslutet om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall (EUT L 316, 4.12.2007, s. 6).

³⁹ 2000/532/EG: Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

tillgängliga och att slutanvändarna spelar en viktig roll för att säkerställa en miljömässigt optimal hantering av förbrukade batterier. Modern informationsteknik bör användas för att sprida information till slutanvändare och för att rapportera om batterier. Informationen bör spridas antingen med klassiska metoder, med hjälp av annonsering utomhus, affischer och kampanjer i sociala medier, eller genom mer innovativa metoder, såsom elektronisk tillgång till webbplatser via QR-koder som fästs på batteriet.

- (90) För att det ska vara möjligt att kontrollera att skyldigheterna vad gäller insamling och behandling av batterier efterlevs är det nödvändigt att aktörerna rapporterar till de behöriga myndigheterna. Batteriproducenter och andra avfallshanteringsaktörer som samlar in batterier bör, för varje kalenderår, rapportera tillämpliga uppgifter om sålda batterier och insamlade förbrukade batterier. När det gäller behandling och materialåtervinning bör rapporteringsskyldigheten åligga avfallshanteringsaktörerna respektive materialåtervinnarna.
- (91) För varje kalenderår bör medlemsstaterna förse kommissionen med information om vilka mängder batterier som levererats inom deras territorier och om vilka mängder förbrukade batterier som samlats in, per typ och kemisk sammansättning. När det gäller bärbara batterier bör uppgifter om batterier för lätta transportmedel och om sådana förbrukade batterier rapporteras separat med tanke på att det finns ett behov av att samla in data om dessa batterier för att eventuellt anpassa insamlingsmålet, mot bakgrund av dessa batteriers marknadsandel och deras specifika ändamål och egenskaper. Sådan information bör tillhandahållas elektroniskt och åtföljas av en kvalitetskontrollrapport. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för rapporteringen av data och information till kommissionen samt med avseende på kontrollmetoderna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (92) För varje kalenderår bör medlemsstaterna rapportera till kommissionen om materialåtervinningsgrader och de nivåer av återvunnet material som uppnåtts, med beaktande av alla enskilda steg i återvinningsprocessen och utgående fraktioner.
- (93) För att öka öppenheten i leverans- och värdekedjorna för alla berörda parter är det nödvändigt att föreskriva att det införs ett elektroniskt system som maximerar informationsutbytet, gör det möjligt att spåra batterier, informerar om koldioxidintensiteten i batteritillverkningsprocesserna samt om de använda materialens ursprung och sammansättning, inbegripet om råmaterial och farliga kemikalier, om hur batterierna kan repareras, användas för nya ändamål och demonteras, samt om de behandlings-, materialåtervinnings- och återvinningsprocesser som batterier kan bli föremål för i slutet av sin livscykel. Det elektroniska systemet bör inrättas stegvis och ett prototypsystem bör göras tillgängligt för de berörda ekonomiska aktörerna och myndigheterna i medlemsstaterna minst ett år innan genomförandeåtgärderna för att fastställa de slutliga funktionerna och policyn för dataåtkomst i systemet slutförs, så att de berörda ekonomiska aktörerna och myndigheterna i medlemsstaterna kan komma med synpunkter och ges möjlighet att uppfylla kraven i tid. Policyn för dataåtkomst bör ta hänsyn till de relevanta principer som fastställs i EU-lagstiftningen, inbegripet kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om dataförvaltning (dataförvaltningsakten)⁴⁰. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av

⁴⁰ (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767&from=DA>).

systemet för elektroniskt utbyte av information om batterier bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.

- (94) Det bör inrättas ett batteripass som gör det möjligt för ekonomiska aktörer att på ett effektivare sätt samla in och återanvända information och data om enskilda batterier som släpps ut på marknaden och göra bättre underbyggda val i sin planeringsverksamhet. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av batteripasset bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (95) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁴¹ fastställs regler för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden. För att säkerställa att produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänna intressen, som människors hälsa, säkerhet, egendomsskydd och miljöskydd, bör den förordningen tillämpas på batterier som omfattas av denna förordning. Förordning (EU) 2019/1020 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (96) Batterier bör endast släppas ut på marknaden på villkor att de inte utgör en risk för hälsa, säkerhet, egendom eller miljön när de förvaras på rätt sätt och används för sitt avsedda ändamål, eller används under förhållanden som rimligen kan förutses, dvs. när en sådan användning skulle kunna vara resultatet av ett lagligt och lätt förutsebart mänskligt beteende.
- (97) Det bör finnas ett förfarande genom vilket berörda parter informeras om planerade åtgärder avseende batterier som utgör en risk för hälsa, säkerhet, egendom eller miljö. Förfarandet bör även ge marknadskontrollmyndigheterna möjlighet att, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, ingripa i ett tidigare skede mot sådana batterier. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa huruvida de nationella åtgärder som vidtas avseende batterier som inte uppfyller kraven är berättigade eller inte.
- (98) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha rätt att kräva att de ekonomiska aktörerna vidtar korrigerande åtgärder på grundval av konstateranden som antingen visar att batteriet inte uppfyller kraven i denna förordning eller att den ekonomiska aktören överträder reglerna om utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av ett batteri, reglerna om hållbarhet, säkerhet och märkning eller reglerna om tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan.
- (99) Offentlig upphandling är en viktig sektor när det gäller att minska miljöpåverkan från mänsklig verksamhet och påverka marknadsutvecklingen så att den går mot mer hållbara produkter. Upphandlande myndigheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁴² och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁴³ och upphandlande enheter enligt definitionen i direktiv 2014/25/EU bör beakta miljöpåverkan när de upphandlar batterier eller produkter som

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

innehåller batterier, i syfte att främja och stimulera marknaden för ren och energieffektiv mobilitet och energilagring och därigenom bidra till unionens miljö-, klimat- och energipolitiska mål.

- (100) I syfte att fastställa likvärdigheten hos system för tillbörlig aktsamhet som har utvecklats av regeringar, branschorganisationer och sammanslutningar av berörda organisationer bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. I syfte att säkerställa att förteckningen över råmaterial och därmed sammanhängande sociala och miljömässiga risker hålls uppdaterad och i syfte att säkerställa att förordningen om konfliktmineraler och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet vad gäller de ekonomiska aktörernas skyldigheter efterlevs, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (101) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av kommissionens erkännande av system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (102) När kommissionen antar delegerade akter enligt denna förordning är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁴. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (103) De genomförandebefogenheter som kommissionen tilldelas genom denna förordning och som inte avser fastställandet av huruvida åtgärder som vidtagits av medlemsstater avseende batterier som inte uppfyller kraven är berättigade eller inte bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴⁵.
- (104) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas för antagandet av en genomförandeakt i de fall då kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan, i syfte att anmoda den anmälade myndigheten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov återkalla anmälan.
- (105) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter för att fastställa huruvida en nationell åtgärd som vidtagits i fråga om ett batteri som överensstämmer med förordning, men som utgör en risk, är berättigad eller inte, om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på skyddet av människors hälsa, säkerheten eller miljön, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (106) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om de sanktioner som bör gälla vid överträdelse av denna förordning och säkerställa att de verkställs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (107) Mot bakgrund av behovet av att säkerställa en hög miljöskyddsnivå och behovet av att beakta ny utveckling som grundar sig på vetenskapliga fakta bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning och dess inverkan på miljön och den inre marknadens funktion.

⁴⁴ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Kommissionen bör i sin rapport inkludera en utvärdering av bestämmelserna om kriterier för hållbarhet, säkerhet, märkning och information, bestämmelserna om hantering av förbrukade batterier och kraven på tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. Rapporten bör vid behov åtföljas av ett förslag om ändring av relevanta bestämmelser i denna förordning.

- (108) Det är nödvändigt att ge ekonomiska aktörer tillräckligt med tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning, och medlemsstaterna måste få tillräckligt med tid för att upprätta den administrativa infrastruktur som behövs för att tillämpa förordningen. Tillämpningen av denna förordning bör därför skjutas fram till ett datum när dessa förberedelser rimligen kan vara avslutade.
- (109) För att göra det möjligt för medlemsstaterna att anpassa det register över producenter som upprättats enligt direktiv 2006/66/EG och att vidta nödvändiga administrativa åtgärder vad gäller de behöriga myndigheternas organisation av godkännandeförfarandena, samtidigt som kontinuiteten säkras för de ekonomiska aktörerna, bör direktiv 2006/66/EG upphöra att gälla från och med den 1 juli 2023. De skyldigheter som fastställs i direktivet vad gäller övervakning och rapportering av insamlingsnivån för bärbara batterier och återvinningsgraden i materialåtervinningsprocesserna bör fortsätta att gälla till och med den 31 december 2023, och de tillhörande skyldigheterna vad gäller överföring av uppgifter till kommissionen bör fortsätta att gälla till och med den 31 december 2025, för att säkerställa kontinuitet fram till dess att nya beräkningsregler och rapporteringsformat har antagits av kommissionen i enlighet med denna förordning.
- (110) Eftersom målet för denna förordning, det vill säga att se till att den inre marknaden fungerar och att de batterier som släpps ut på marknaden uppfyller krav som tillgodoser en hög skyddsnivå avseende människors hälsa, säkerhet, egendom och miljön, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av harmonisering, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs vilka krav på hållbarhet, säkerhet, märkning och information som ska uppfyllas för att batterier ska få släppas ut på marknaden och tas i bruk, samt krav avseende insamling, behandling och materialåtervinning av förbrukade batterier.
2. Denna förordning ska tillämpas på alla typer av batterier, dvs. bärbara batterier, startbatterier, elfordonsbatterier och industribatterier, oavsett form, volym, vikt, konstruktion, materialsammansättning, användning eller ändamål. Den ska också tillämpas på batterier som ingår i eller är tillbehör till andra produkter.
3. Förordningen ska inte gälla för batterier i

- (a) utrustning som används i samband med skydd av viktiga intressen som rör medlemsstaternas säkerhet, vapen, ammunition och krigsmateriel, med undantag av sådana produkter som inte är avsedda för specifikt militära ändamål, och
- (b) utrustning avsedd att sändas ut i rymden.

Artikel 2 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *batteri*: varje källa till elektrisk energi som genereras genom direkt omvandling av kemisk energi och som består av en eller flera icke-laddningsbara eller laddningsbara battericeller eller grupper av battericeller.
- (2) *battericell*: den grundläggande funktionella enheten i ett batteri, bestående av elektroder, elektrolyt, behållare, poler och, i tillämpliga fall, separatorer, och som innehåller aktiva material vars reaktion genererar elektrisk energi.
- (3) *aktiva material*: material som reagerar kemiskt och producerar elektrisk energi när battericellen laddar ur.
- (4) *icke-laddningsbart batteri*: ett batteri som inte utformats för elektrisk uppladdning.
- (5) *laddningsbart batteri*: ett batteri som utformats för elektrisk uppladdning.
- (6) *batteri med intern lagring*: ett batteri utan anslutna externa anordningar för lagring av energi.
- (7) *bärbart batteri*: varje batteri som
 - är förseglat,
 - väger mindre än 5 kg,
 - och inte är avsett för industriellt bruk, och
 - varken är ett elfordonsbatteri, ett industribatteri eller ett startbatteri.
- (8) *bärbara batterier för allmänt bruk*: bärbara batterier i följande gemensamma storlekar: 4,5 volt (3R12), D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 volt (PP3).
- (9) *lätta transportmedel*: hjulförsedda fordon med en elektrisk motor på mindre än 750 watt, på vilka den som åker sitter när fordonet är i rörelse och som kan drivas enbart med elmotorn eller av en kombination av motor och mänsklig kraft.
- (10) *startbatteri*: varje batteri som endast används för startmotor, belysning och tändningssystem i motorfordon.
- (11) *industribatteri*: varje batteri som är utformat för industriellt bruk och alla andra batterier utom bärbara batterier, elfordonsbatterier och startbatterier.
- (12) *elfordonsbatteri*: varje batteri som särskilt utformats för att driva hybridfordon och elfordon för transport på väg.
- (13) *stationärt batterienergilagringssystem*: ett laddningsbart industribatteri med intern lagring som är särskilt utformat för att lagra och leverera elenergi till nätet, oberoende av var och av vem det används.
- (14) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av ett batteri på unionsmarknaden.

- (15) *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av ett batteri för distribution eller användning på marknaden inom ramen för kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt.
- (16) *ibruktagande*: första användningen av ett batteri för avsett ändamål inom unionen.
- (17) *batterimodell*: varje tillverkat batteri som serietillverkas.
- (18) *koldioxidavtryck*: summan av utsläpp och upptag av växthusgaser i ett produktsystem, vilken uttrycks som koldioxidekvivalenter och som baseras på en undersökning enligt metoden för produkters miljöavtryck med användning av miljöpåverkanskategorin för klimatförändring.
- (19) *ekonomisk aktör*: en tillverkare, en tillverkares bemyndigade företrädare, en importör, en distributör eller en leverantör av distributionstjänster som omfattas av skyldigheter avseende tillverkning av batterier, utsläppande och tillhandahållande av batterier på marknaden eller ibruktagande av dem i enlighet med denna förordning.
- (20) *oberoende aktör*: en annan fysisk eller juridisk person än en auktoriserad återförsäljare, reparatör eller återtillverkare, som är oberoende av tillverkaren och producenten och som direkt eller indirekt är involverad i reparation, underhåll eller behandling för ändrad användning av batterier, inbegripet avfallshanteringsaktörer, reparatörer, tillverkare eller distributörer av reparationsutrustning, verktyg eller reservdelar, samt utgivare av teknisk information, aktörer som erbjuder inspektions- och provningstjänster, aktörer som erbjuder utbildning för installatörer, tillverkare och reparatörer av utrustning för alternativbränslefordon.
- (21) *QR-kod*: en matrisstreckkod som länkar till information om en batterimodell.
- (22) *batterihanteringssystem*: en elektronisk anordning som kontrollerar eller hanterar batteriets elektriska och termiska funktioner, hanterar och lagrar data om parametrarna för bestämning av batteriets hälsotillstånd och förväntade livslängd enligt bilaga VII och som kommunicerar med det fordon eller den apparat i vilken batteriet ingår.
- (23) *apparat*: elektrisk eller elektronisk utrustning enligt definitionen i direktiv 2012/19/EU som helt eller delvis drivs med ett batteri eller kan drivas med ett batteri.
- (24) *laddningsstatus*: batteriets tillgängliga kapacitet uttryckt som en procentandel av den nominella kapaciteten.
- (25) *hälsotillstånd*: ett mått på det laddningsbara batteriets allmänna skick och dess förmåga att leverera den angivna prestandan, jämfört med dess ursprungliga skick.
- (26) *behandling för ändrad användning*: varje åtgärd som leder till att delar av ett batteri eller hela batteriet används för ett nytt ändamål eller en annan tillämpning än vad batteriet ursprungligen utformades för.
- (27) *tillverkare*: en fysisk eller juridisk person som tillverkar ett batteri eller som låter utforma eller tillverka ett batteri och som saluför batteriet i eget namn eller under eget varumärke.
- (28) *teknisk specifikation*: ett dokument i vilket det fastställs vilka tekniska krav som en produkt, process eller tjänst ska uppfylla.
- (29) *harmoniserad standard*: en standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.

- (30) *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att batteriet överensstämmer med tillämpliga krav i den harmoniseringslagstiftning i vilken det föreskrivs att märkningen ska anbringas.
- (31) *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.
- (32) *nationellt ackrediteringsorgan*: ett nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008.
- (33) *bedömning av överensstämmelse*: en process där det visas huruvida de grundläggande hållbarhets-, säkerhets- och märkningskraven för batterier enligt denna förordning har uppfyllts.
- (34) *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömningar av överensstämmelse, inbegripet kalibrering, provning, certifiering och kontroll.
- (35) *anmält organ*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som anmälts i enlighet med artikel 22 i denna förordning.
- (36) *tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan*: de skyldigheter som en ekonomisk aktör som släpper ut ett laddningsbart industribatteri eller ett elfordonsbatteri på marknaden måste iaktta avseende ledningssystem, riskhantering, tredjepartsgranskning av anmälda organ och utlämnande av information i syfte att identifiera och hantera faktiska och potentiella risker i samband med anskaffning, bearbetning och handel med de råmaterial som krävs för att tillverka batterier.
- (37) *producent*: varje tillverkare, importör eller distributör som, oberoende av försäljningsmetod, inbegripet distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU, inom en medlemsstats territorium, levererar ett batteri för distribution eller användning för första gången, även batterier som ingår i apparater eller fordon.
- (38) *producentansvarsorganisation*: en juridisk person som finansiellt eller operativt organiserar fullgörandet av skyldigheter inom utökat producentansvar för flera producenters räkning.
- (39) *förbrukade batterier*: batterier som är att betrakta som avfall enligt artikel 3.1 a i direktiv 2008/98/EG,
- (40) *återanvändning*: fullständig eller partiell direkt återanvändning av batteriet för dess ursprungliga ändamål.
- (41) *farligt ämne*: alla ämnen som uppfyller kriterierna för någon av nedanstående faroklasser eller farokategorier enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008⁴⁶:
- (a) faroklasserna 2.1–2.4, 2.6, 2.7 och 2.8 typerna A och B, 2.9, 2.10, 2.12, 2.13 kategorierna 1 och 2, 2.14 kategorierna 1 och 2, samt 2.15 typerna A–F,
 - (b) faroklasserna 3.1–3.6, 3.7 skadliga effekter på sexuell funktion och fertilitet eller på avkommans utveckling, 3.8 andra effekter än narkosverkan, 3.9 och 3.10,

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (c) faroklass 4.1,
 - (d) faroklass 5.1.
- (42) *behandling*: varje omhändertagande av förbrukade batterier efter det att de lämnats till en anläggning för sortering eller förberedelse för materialåtervinning.
 - (43) *insamlingsplats för frivillig insamling*: varje icke-vinstdrivande, kommersiellt eller annat vinstdrivande företag eller offentligt organ som på eget initiativ deltar i separat insamling av förbrukade bärbara batterier genom att samla in de förbrukade bärbara batterier som dessa själva genererar eller som genereras av andra slutanvändare innan batterierna samlas in av avfallshanteringsaktörer för behandling.
 - (44) *avfallshanteringsaktör*: varje fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt hanterar separat insamling, sortering och behandling av förbrukade batterier.
 - (45) *godkänd anläggning*: varje anläggning som i enlighet med direktiv 2008/98/EG har tillstånd att behandla eller materialåtervinna förbrukade batterier.
 - (46) *materialåtervinnare*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som utför materialåtervinningsprocesser i en godkänd anläggning.
 - (47) *livslängd*: den tidsperiod som börjar när ett batteri släpps ut på marknaden och som slutar när batteriet blir avfall.
 - (48) *materialåtervinningsnivå*: den procentandel som, för en viss medlemsstat under ett visst kalenderår, erhålls genom att vikten av förbrukade batterier som genomgår behandling och materialåtervinning i enlighet med artikel 56 i denna förordning under det kalenderåret divideras med vikten av förbrukade batterier som samlats in i enlighet med artiklarna 48 och 49 i denna förordning.
 - (49) *materialåtervinningsprocess*: varje återvinningsförfarande för förbrukade batterier, med undantag för sortering eller förberedelse för materialåtervinning, som kan utföras i en enda eller flera godkända anläggningar.
 - (50) *materialåtervinningsgrad*: för en återvinningsprocess den kvot som erhålls när mängden utgående fraktioner som kan hänföras till materialåtervinningen divideras med mängden ingående fraktioner från de förbrukade batterierna, uttryckt i procent.
 - (51) *unionens harmoniseringslagstiftning*: unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter.
 - (52) *nationell myndighet*: godkännandemyndighet eller annan myndighet som, beträffande batterier, arbetar med och ansvarar för marknadskontroll enligt kapitel VI eller gränskontroll i en medlemsstat.
 - (53) *bemyndigad företrädare*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter, med beaktande av tillverkarens skyldigheter enligt kraven i denna förordning.
 - (54) *importör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut ett batteri från ett tredjeland på unionsmarknaden.
 - (55) *distributör*: en fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller ett batteri på marknaden.
 - (56) *risk*: kombinationen av sannolikheten för att skada uppstår och hur allvarlig denna skada är för människors hälsa eller säkerhet och för egendom och miljön.

De definitioner av begreppen *avfall*, *avfallsinnehavare*, *avfallshantering*, *insamling*, *separat insamling*, *förebyggande*, *förberedelse för återanvändning*, *återvinning* och *materialåtervinning* som anges i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG ska gälla.

De definitioner av begreppen *slutanvändare*, *marknadskontroll*, *marknadskontrollmyndighet*, *leverantör av distributionstjänster*, *korrigering åtgärd*, *återkallelse* och *tillbakadragande* i artikel 3 i förordning (EU) 2019/1020 ska gälla.

Definitionerna av termerna *oberoende aggregator* och *marknadsaktör* i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/944 ska gälla.

Artikel 3 *Fri rörlighet*

1. Medlemsstaterna får inte, av skäl som rör kraven på hållbarhet, säkerhet, märkning och information om batterier eller hantering av förbrukade batterier i denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av batterier som uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna får inte förhindra att batterier som inte överensstämmer med kraven i denna förordning visas vid handelsmässor, utställningar, förevisningar eller liknande evenemang, under förutsättning att det tydligt och klart anges att batterierna inte överensstämmer med kraven i denna förordning och inte får saluföras förrän de gör det.

Artikel 4 *Hållbarhet, säkerhet, märkning och informationskrav för batterier*

1. Batterier får endast tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk om de uppfyller följande krav:
 - (a) De hållbarhets- och säkerhetskrav som anges i kapitel II.
 - (b) De märknings- och informationskrav som anges i kapitel III.
2. Beträffande eventuella aspekter som inte omfattas av kapitlen II och III får batterier inte utgöra en risk för människors hälsa, för säkerheten, för egendom eller för miljön.

Artikel 5 *Behörig myndighet*

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för att de skyldigheter som följer av kapitel VII fullgörs och för att övervaka producenterna och producentansvarsorganisationerna och kontrollera att de efterlever de krav som fastställs i det kapitlet.
2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser för hur den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna ska organisera och utföra sitt arbete, inbegripet vad gäller administrativa regler och förfaranderegler, i syfte att säkerställa
 - (a) att producenterna registreras i enlighet med artikel 46,
 - (b) att producenter och producentansvarsorganisationer ges godkännande i enlighet med artikel 47 och att godkännande ges och övervakning sker avseende kraven i artikel 48,
 - (c) att genomförandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar i enlighet med artikel 47 övervakas,

- (d) att det samlas in uppgifter om batterier i enlighet med artikel 61, och
 - (e) att information görs tillgänglig i enlighet med artikel 62.
3. Senast [*tre månader efter det att denna förordning träder i kraft*] ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på och adresserna till de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adresser.

Kapitel II

Hållbarhets- och säkerhetskrav

Artikel 6

Begränsningar avseende farliga ämnen

1. Utöver de begränsningar som anges i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 får batterier inte innehålla de farliga ämnen för vilka det anges en begränsning i bilaga I, utom om de uppfyller de villkor som anges avseende begränsningen.
2. Om ett ämne som används vid tillverkning av batterier, eller ett ämne som finns i batterierna när de släpps ut på marknaden, eller under senare livscyklafaser, inklusive avfallsfasen, medför en oacceptabel hälso- eller miljörisk som måste hanteras på unionsnivå, ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 73 för att ändra begränsningarna i bilaga I, i enlighet med förfarandet i artikel 71.
3. När kommissionen antar de delegerade akter som avses i punkt 2 ska den ta hänsyn till begränsningens samhällsekonomiska effekter, inbegripet tillgången till alternativ till det farliga ämnet.
4. De begränsningar som antas i enlighet med punkt 2 ska inte gälla användningen av ett ämne inom vetenskaplig forskning och utveckling (av batterier) enligt definitionen i artikel 3.23 i förordning (EG) nr 1907/2006.
5. Om en begränsning som antas i enlighet med punkt 2 inte ska gälla för produkt- och processinriktad forskning och utveckling, enligt definitionen i artikel 3.22 i förordning (EG) nr 1907/2006, ska detta undantag, och den maximala mängd som undantaget omfattar, anges i bilaga I.

Artikel 7

Koldioxidavtryck för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier

1. Elfordsbatterier och laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh ska åtföljas av teknisk dokumentation som för varje batterimodell och parti per tillverkningsanläggning ska innehålla en deklARATION om koldioxidavtryck som upprättats i enlighet med den delegerade akt som avses i andra stycket och som ska innehålla åtminstone följande information:
 - (a) administrativ information om producenten,
 - (b) information om det batteri som deklARATIONEN avser,
 - (c) information om batteritillverkningsanläggningens geografiska position,
 - (d) uppgift om batteriets totala koldioxidavtryck, beräknat som antal kilogram koldioxidekvivalenter,

- (e) uppgift om batteriets koldioxidavtryck differentierat per livscykelphas enligt beskrivningen i punkt 4 i bilaga II,
- (f) uppgift om uttalandet från den oberoende tredjepartsgranskningen,
- (g) en webblänk som ger tillgång till en offentlig version av den undersökning som ligger till grund för resultatet i deklARATIONEN om koldioxidavtryck.

Kravet på en deklARATION om koldioxidavtryck i första stycket ska gälla från och med den 1 juli 2024 avseende elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier.

Kommissionen ska senast den 1 juli 2023 anta

- (a) en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa den metod för beräkning av batteriets totala koldioxidavtryck som avses i led d, i enlighet med de väsentliga delar som anges i bilaga II,
- (b) en genomförandeakt som fastställer formatet för den deklARATION om koldioxidavtryck som avses i första stycket. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra informationskravet i första stycket.

2. Elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh ska förses med en tydligt framträdande, lättförståelig och utplånlig märkning som anger den prestandaklass för koldioxidavtryck som det enskilda batteriet motsvarar.

Utöver den information som anges i punkt 1 ska den tekniska dokumentationen visa att det deklarerade koldioxidavtrycket och den tillhörande klassificeringen i en prestandaklass för koldioxidavtryck har beräknats enligt den metod som anges i den delegerade akt som kommissionen har antagit i enlighet med fjärde stycket.

Kravet på angivande av prestandaklass för koldioxidavtryck i första stycket ska gälla från och med den 1 januari 2026 avseende elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier.

Kommissionen ska senast den 31 december 2024 anta

- (a) en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa de prestandaklasser för koldioxidavtryck som avses i första stycket. Vid utarbetandet av denna delegerade akt ska kommissionen beakta de relevanta väsentliga delar som anges i bilaga II.
- (b) En genomförandeakt som fastställer formaten för den märkning som avses i första stycket och formatet för den deklARATION om prestandaklass för koldioxidavtryck som avses i andra stycket. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

3. Elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh ska åtföljas av teknisk dokumentation som för varje batterimodell och parti per tillverkningsanläggning visar att det deklarerade värdet för koldioxidavtryck under hela livscykeln ligger under det tröskelvärde som fastställs i den delegerade akt som antagits av kommissionen i enlighet med tredje stycket.

Kravet om angivande av ett tröskelvärde för koldioxidavtryck under hela livscykeln i första stycket ska gälla från och med den 1 juli 2027 avseende elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier.

Senast den 1 juli 2026 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa det högsta tröskelvärde för koldioxidavtryck under hela livscykeln som avses i första stycket. Vid utarbetandet av denna delegerade akt ska kommissionen beakta de relevanta väsentliga delar som anges i bilaga II.

Vid behov ska ett överskridande av det högsta tröskelvärdet för koldioxidavtryck under hela livscykeln leda till en omklassificering av prestandaklasserna för koldioxidavtryck för de batterier som avses i punkt 2.

Artikel 8

Återvunnet innehåll i industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier

1. Från och med den 1 januari 2027 ska industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh vars aktiva material innehåller kobolt, bly, litium eller nickel åtföljas av teknisk dokumentation med information om de mängder kobolt, bly, litium eller nickel som återvunnits från avfall och som ingår i de aktiva materialen, för varje batterimodell och parti per tillverkningsanläggning.

Senast den 31 december 2025 ska kommissionen anta en genomförandeakt, i vilken det fastställs en metod för beräkning och kontroll av de från avfall återvunna mängder kobolt, bly, litium eller nickel som ingår i de aktiva materialen i de batterier som avses i första stycket, samt formatet för den tekniska dokumentationen. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

2. Från och med den 1 januari 2030 ska industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh, vars aktiva material innehåller kobolt, bly, litium eller nickel, åtföljas av teknisk dokumentation med information som visar att batterierna i fråga innehåller följande minimiandelar kobolt, bly, litium eller nickel i de aktiva material som återvunnits från avfall, för varje batterimodell och parti per tillverkningsanläggning:
 - (a) 12 % kobolt,
 - (b) 85 % bly,
 - (c) 4 % litium,
 - (d) 4 % nickel.
3. Från och med den 1 januari 2035 ska industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh, vars aktiva material innehåller kobolt, bly, litium eller nickel, åtföljas av teknisk dokumentation med information som visar att batterierna i fråga innehåller följande minimiandelar kobolt, bly, litium eller nickel i de aktiva material som återvunnits från avfall, för varje batterimodell och parti per tillverkningsanläggning:
 - (a) 20 % kobolt,
 - (b) 85 % bly,
 - (c) 10 % litium,

(d) 12 % nickel.

4. Om det är motiverat och lämpligt mot bakgrund av tillgången på kobolt, bly, litium eller nickel som återvunnits från avfall eller mot bakgrund av att det råder brist på sådana ämnen, ska kommissionen ges befogenhet att senast den 31 december 2027 anta en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra de mål som anges i punkterna 2 och 3.

Artikel 9

Prestanda- och hållbarhetskrav för bärbara batterier för allmänt bruk

1. Från och med den 1 januari 2027 ska bärbara batterier för allmänt bruk uppfylla de värden för parametrarna för elektrokemisk prestanda och hållbarhet som anges i bilaga III och som fastställs i den delegerade akt som ska antas av kommissionen i enlighet med punkt 2.
2. Senast den 31 december 2025 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa minimivärden för de parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet som fastställs i bilaga III och som bärbara batterier för allmänt bruk ska följa.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra de parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet som fastställs i bilaga III mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Vid utarbetandet av den delegerade akt som avses i första stycket ska kommissionen beakta behovet av att minska miljöpåverkan av bärbara batterier för allmänt bruk under batteriernas livscykel och beakta relevanta internationella standarder och märkningssystem. Kommissionen ska också säkerställa att bestämmelserna i den delegerade akten inte får någon betydande negativ inverkan på batteriernas funktion eller på de apparater i vilka batterierna ingår och därvid beakta behovet av överkomliga priser för slutanvändarna och industrins konkurrenskraft. Tillverkarna av de berörda batterierna och apparaterna får inte åläggas en orimlig administrativ börda.

3. Senast den 31 december 2030 ska kommissionen bedöma genomförbarheten för åtgärderna för att fasa ut användningen av icke-laddningsbara bärbara batterier för allmänt bruk i syfte att minimera deras miljöpåverkan på grundval av metoden för livscykelanalys. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet och därvid överväga lämpliga åtgärder, inbegripet lagstiftningsförslag.

Artikel 10

Prestanda- och hållbarhetskrav för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier

1. Från och med [tolv månader efter det att förordningen träder i kraft] ska laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh åtföljas av teknisk dokumentation som ska innehålla värden för de parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet som anges i bilaga IV del A.

Den tekniska dokumentation som avses i första stycket ska också innehålla en förklaring av de tekniska specifikationer, standarder och villkor som används för att

mäta, beräkna eller uppskatta värdena för parametrarna för elektrokemisk prestanda och hållbarhet. Förklaringen ska också, som ett minimikrav, innehålla de uppgifter som avses i bilaga IV del B.

2. Från och med den 1 januari 2026 ska laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh uppfylla de minimivärden som fastställs i den delegerade akt som antas av kommissionen i enlighet med punkt 3 med avseende på de parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet som avses i bilaga IV del A.
3. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa minimivärden för de parametrar för elektrokemisk prestanda och hållbarhet som fastställs bilaga IV del A och som laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh ska följa.

Vid utarbetandet av den delegerade akt som avses i första stycket ska kommissionen beakta behovet av att minska den miljöpåverkan som orsakas av laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh under dessas livscykel och säkerställa att de krav som fastställs i den delegerade akten inte får någon betydande negativ inverkan på batteriernas funktion eller på de apparater i vilka batterierna ingår eller på batteriernas och apparaternas överkomlighet och industrins konkurrenskraft. Tillverkarna av de berörda batterierna och apparaterna får inte åläggas en orimlig administrativ börda.

Artikel 11

Möjlighet att avlägsna och ersätta bärbara batterier

1. Bärbara batterier som ingår i apparater ska lätt kunna avlägsnas och lätt ersättas av slutanvändaren eller av oberoende aktörer under apparatens livstid, om batterierna har en kortare livslängd än apparaten, eller senast vid slutet av apparatens livslängd.
Ett batteri ska betraktas som lätt att ersätta om det efter det att det har avlägsnats från en apparat kan ersättas med ett liknande batteri, utan att det påverkar apparatens funktion eller prestanda.
2. De skyldigheter som anges i punkt 1 ska inte tillämpas om
 - (a) det krävs kontinuitet i strömförsörjningen och en permanent förbindelse mellan apparaten och det bärbara batteriet är nödvändig av säkerhetsskäl, prestandaskäl, medicinska skäl eller dataintegritetskäl, eller om
 - (b) batteriet bara kan fungera när det är integrerat i apparatens konstruktion.
3. Kommissionen ska anta riktlinjer för att underlätta en harmoniserad tillämpning av de undantag som anges i punkt 2.

Artikel 12

Säkerheten hos stationära batterienergilagringssystem

1. Stationära batterienergilagringssystem ska åtföljas av teknisk dokumentation som visar att de är säkra under normal drift och användning, samt bevis på att de framgångsrikt har testats med avseende på de säkerhetsparametrar som fastställs i bilaga V, för vilka de senaste testningsmetoderna bör användas.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra de säkerhetsparametrar som fastställs i bilaga V mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Kapitel III

Märknings- och informationskrav

Artikel 13

Märkning av batterier

1. Från och med den 1 januari 2027 ska batterier märkas med en etikett som ska innehålla den information som fastställs i bilaga VI del A.
2. Från och med den 1 januari 2027 ska bärbara batterier och startbatterier märkas med en etikett med uppgifter om deras kapacitet, och bärbara batterier ska märkas med en etikett som anger deras minsta genomsnittliga batteritid när de används i specifika tillämpningar.
3. Från och med den 1 juli 2023 ska batterier märkas med symbolen för ”separat insamling” i enlighet med kraven i bilaga VI del B.

Symbolen ska täcka minst 3 % av ytan på batteriets största sida, upp till en storlek på högst 5 × 5 cm.

För cylinderformiga battericeller ska symbolen täcka minst 1,5 % av batteriets yta och ha en storlek på högst 5 × 5 cm.

Om symbolen på grund av batteriets storlek skulle bli mindre än 0,5 × 0,5 cm behöver batteriet inte märkas, utan en symbol med minst storleken 1 × 1 cm ska tryckas på förpackningen.

4. Från och med den 1 juli 2023 ska batterier som innehåller mer än 0,002 % kadmium eller mer än 0,004 % bly märkas med den berörda metallens kemiska beteckning: Cd eller Pb.

Den symbol som anger tungmetallhalten ska tryckas under den symbol som visas i del B i bilaga VI, och den ska täcka en yta som motsvarar minst en fjärdedel av den symbolens storlek.

5. Batterier ska märkas med en QR-kod i enlighet med bilaga VI del C, vilken ska ge tillgång till följande information,
 - (a) från och med den 1 januari 2027, för alla batterier: den information som avses i punkt 1,
 - (b) från och med den 1 januari 2027, för bärbara batterier och startbatterier: den information som avses i punkt 2,
 - (c) från och med den 1 januari 2023, för alla batterier: den symbol som avses i punkt 3,
 - (d) från och med den 1 januari 2023, för batterier som innehåller mer än 0,002 % kadmium eller mer än 0,004 % bly: den symbol som avses i punkt 4,
 - (e) från och med [tolv månader efter det att denna förordning träder i kraft], för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier: den rapport som avses i artikel 39.6,

- (f) från och med den 1 juli 2024 för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh: den deklARATION om koldioxidavtryck som avses i artikel 7.1,
 - (g) från och med den 1 januari 2026 för elfordonsbatterier och laddningsbara industribatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh: den prestandaklass för koldioxidavtryck som avses i artikel 7.2,
 - (h) från och med den 1 januari 2027, för laddningsbara industribatterier, startbatterier och elfordonsbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh: den mängd kobolt, bly, litium och nickel som återvunnits från avfall och som ingår i aktiva material i batteriet, i enlighet med artikel 8,
 - (i) från och med den 1 januari 2023, för alla batterier: den deklARATION som avses i artikel 18,
 - (j) från och med den 1 juli 2023, för alla batterier: den information som avses i artikel 60.1 leden a–f.
6. Den märkning och de QR-koder som avses i punkterna 1–5 ska tryckas eller graveras på batteriet på ett sådant sätt att de är synliga, läsliga och outplånliga. Om detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av batteriets art eller storlek, ska märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.
7. Kommissionen ska senast den 31 december 2025 anta genomförandeakter med avseende på att fastställa harmoniserade specifikationer för de märkningskrav som anges i punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

Artikel 14

Information om batteriers hälsotillstånd och förväntade livslängd

1. För laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh ska det finnas ett batterihanteringssystem med uppgifter om parametrar för bestämning av batteriers hälsotillstånd och förväntade livslängd enligt bilaga VII.
2. Åtkomst till uppgifterna i batterihanteringssystemet enligt punkt 1 ska ges på icke-diskriminerande villkor till den juridiska eller fysiska person som lagligen har köpt batteriet eller till en tredje part som agerar på den fysiska eller juridiska personens vägnar, oavsett när, med avseende på att
 - (a) utvärdera batteriets restvärde och kapacitet för fortsatt användning,
 - (b) underlätta återanvändning, behandling för ändrad användning och återtillverkning av batteriet,
 - (c) göra batteriet tillgängligt för oberoende aggregatorer eller marknadsaktörer genom energilagring.
3. Bestämmelserna i denna artikel ska tillämpas utöver unionslagstiftningens bestämmelser om typgodkännande av fordon.

Kapitel IV

Batteriers överensstämmelse

Artikel 15

Presumtion om överensstämmelse för batterier

1. För kontroll av överensstämmelsen med kraven i denna förordning och kontroll av att kraven i artiklarna 9, 10, 12, 13 och 59.5 a i denna förordning uppfylls ska mätningar och beräkningar göras med en tillförlitlig, exakt och reproducerbar metod som ska bygga på allmänt godtagna metoder på modern teknisk nivå och som bedöms ge resultat med låg osäkerhet, inklusive metoder som återfinns i standarder för vilka referensnumren har offentliggjorts för detta ändamål i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. För batterier som testas i enlighet med harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska en presumtion om överensstämmelse med de krav som anges i artiklarna 9, 10, 13 och 59.5 a gälla, på villkor att kraven omfattas av sådana harmoniserade standarder.
3. För batterier som överensstämmer med harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska en presumtion om överensstämmelse med de krav som anges i artikel 12 och bilaga V gälla, på villkor att kraven omfattas av sådana harmoniserade standarder.

Artikel 16

Gemensamma specifikationer

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på att fastställa gemensamma specifikationer för de krav som anges i artiklarna 9, 10, 12, 13 och 59.5 a och eller för de tester som avses i artikel 15.2, om
 - (a) dessa krav eller tester inte omfattas av harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller
 - (b) kommissionen noterar onödiga förseningar i antagandet av begärda harmoniserade standarder, eller anser att de harmoniserade standarderna inte är tillräckliga, eller
 - (c) kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.5 i förordning (EU) nr 1025/2012 har beslutat att behålla hänvisningarna till de harmoniserade standarderna eller de delar av dem som kraven eller testerna omfattar med restriktioner eller dra tillbaka dem.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

2. För batterier som testas på grundval av gemensamma specifikationer eller delar därav ska en presumtion om överensstämmelse med kraven i artiklarna 9, 10, 13 och 59.5 a gälla, på villkor att kraven omfattas av de gemensamma specifikationerna eller delar därav och, i tillämpliga fall, på villkor att de minimivärden som fastställts för kraven i fråga uppnås.

3. För batterier som överensstämmer med gemensamma specifikationer eller delar därav ska en presumtion om överensstämmelse med kraven i artikel 12 gälla, på villkor att kraven omfattas av de gemensamma specifikationerna eller delar därav.

Artikel 17

Förfaranden för bedömning av överensstämmelse

1. Innan ett batteri släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska tillverkaren eller dennes bemyndigade företrädare säkerställa att det görs en bedömning av produktens överensstämmelse med kraven i kapitlen II och III i denna förordning.
2. Bedömningen av batteriers överensstämmelse med kraven i artiklarna 6, 9, 10, 11, 12, 13 och 14 ska utföras i enlighet med det förfarande som anges i bilaga VIII del A.
3. Bedömningen av batteriers överensstämmelse med kraven i artiklarna 7, 8 och 39 ska utföras i enlighet med det förfarande som anges i bilaga VIII del B.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra bilaga VIII genom att införa ytterligare kontrollsteg i modulerna för bedömning av överensstämmelse eller genom att ersätta dessa moduler med andra moduler enligt beslut 768/2008/EG, vid behov efter att ha anpassat dem efter de särskilda kraven för batterier.
5. Alla dokument och all skriftväxling i samband med förfarandena för bedömning av överensstämmelse för batterier ska avfattas på ett officiellt språk i den medlemsstat där det anmälda organ som genomför bedömningen av överensstämmelse enligt punkterna 1 och 2 är etablerat, eller på ett språk som godtas av detta organ.

Artikel 18

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att det har bevisats att kraven i kapitlen II och III är uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga IX, innehålla de uppgifter som anges i de relevanta modulerna i bilaga VIII och regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat på vars marknad batteriet släpps ut eller tas i bruk.
3. Om en batterimodell omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på alla sådana unionsakter. I försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs och publikationshänvisningar till dem.

Artikel 19

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 20
Regler och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas på batteriet så att den är synlig, läslig och outplånlig. Om detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av batteriets art, ska märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.
2. CE-märkningen ska anbringas innan batteriet släpps ut på marknaden.
3. CE-märkningen ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse. Det ska anbringas av det anmälda organet självt eller, enligt organets anvisningar, av tillverkaren eller tillverkarens bemyndigade företrädare.
4. CE-märkningen och det identifikationsnummer som avses i punkt 3 ska i förekommande fall åtföljas av eventuell annan märkning som anger en särskild risk, olämplig användning eller annan fara i samband med användning, lagring, behandling eller transport av batteriet.
5. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att säkerställa att bestämmelserna om CE-märkning tillämpas korrekt och vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av märkningen.

Kapitel V

Anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse

Artikel 21
Anmälan

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och övriga medlemsstater vilka organ för bedömning av överensstämmelse som fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med denna förordning.

Artikel 22
Anmälande myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att fastställa och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 25.
2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i förordning (EG) nr 765/2008 och i enlighet därmed.
3. När den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller övervakning som avses i punkt 1 i den här artikeln till ett organ som inte är offentligt, ska det organet vara en juridisk person och ska i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 23. Organet ska dessutom ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera eventuell ansvarsskyldighet som uppstår i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälande myndigheten ska ta fullt ansvar för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 23
Krav på anmälade myndigheter

1. En anmälade myndighet ska inrättas, organiseras och drivas på ett sådant sätt att det säkras att dess verksamhet är objektiv och opartisk och att inga intressekonflikter uppstår med de anmälda organen och organen för bedömning av överensstämmelse i enlighet med artikel 28.
2. En anmälade myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av organet för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den personal som gjort bedömningen av de organ för bedömning av överensstämmelse som ansökt om anmälan enligt artikel 28.
3. En anmälade myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och den får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
4. En anmälade myndighet ska sörja för att erhållen information behandlas konfidentiellt. Den ska emellertid utbyta information om anmälda organ med kommissionen samt med anmälade myndigheter i andra medlemsstater och andra relevanta nationella myndigheter.
5. En anmälade myndighet ska förfoga över tillräckligt med personal med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 24
Anmälade myndigheters informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar av förfarandena.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 25
Krav avseende anmälda organ

1. Vad gäller anmälan ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende i förhållande till alla affärsförbindelser och som inte har några kopplingar till den batterimodell som det bedömer, särskilt inte kopplingar till batteritillverkare, batteritillverkarnas handelspartner, investerare som innehar aktier eller andelar i batteritillverkningsanläggningen eller andra anmälda organ och deras branschorganisationer, moderbolag eller dotterbolag.
4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller batterierna som bedöms eller av företrädare för någon av dessa parter. Detta ska inte hindra att batterier som är nödvändiga för verksamheten inom organet

för bedömning av överensstämmelse används eller att batterier används för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte vara direkt inblandade i konstruktionen, tillverkningen, saluföringen, installationen, användningen eller underhållet av batterierna, och får inte heller företräda de parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska säkerställa att dess moder- eller dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar konfidentialiteten, objektiviteten eller opartiskheten i organets bedömningar av överensstämmelse.

5. Ett organ för bedömning av överensstämmelse och dess personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fritt från alla påtryckningar och alla incitament, i synnerhet av ekonomiskt slag, som kan påverka dess omdöme eller resultaten av dess bedömning av överensstämmelse; detta gäller särskilt påtryckningar och incitament från personer eller grupper av personer som har ett intresse av resultaten av denna verksamhet.
6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga VIII för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och för varje batterimodell för vilka organet har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

- (a) Intern personal med teknisk kunskap och tillräcklig och lämplig erfarenhet för att kunna utföra de uppgifter som ingår i bedömningen av överensstämmelse.
- (b) Beskrivningar av de förfaranden i enlighet med vilka bedömningarna av överensstämmelse utförs, vilka ska säkerställa insyn och göra det möjligt att reproducera förfarandena.
- (c) Lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som organet utför i sin egenskap av anmält organ och annan verksamhet.
- (d) Förfaranden för utförandet av bedömning av överensstämmelse, som tar vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda batteriteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska alltid ha tillgång till all provningsutrustning eller alla provningsanläggningar som behövs för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och till varje batterimodell för vilken det har anmälts.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

- (a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse för vilken organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
 - (b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
 - (c) lämplig kännedom och insikt om kraven i kapitlen II och III, de tillämpliga harmoniserade standarder som avses i artikel 15 och de gemensamma specifikationer som avses i artikel 16 samt de relevanta bestämmelserna i unionens harmoniseringslagstiftning och i nationell lagstiftning, och
 - (d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna av överensstämmelse har utförts.
8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse är opartiska.
- Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får inte vara beroende av hur många bedömningar av överensstämmelse som görs eller resultaten av bedömningarna.
9. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrat, såvida inte ansvaret åligger medlemsstaten enligt nationell rätt eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.
10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som den erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med bilaga VIII, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten bedrivs. Äganderättigheter ska skyddas.
11. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller säkerställa att dess personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i den samordningsgrupp för anmälda organ som inrättats i enlighet med artikel 37, och ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som är resultatet av den gruppens arbete.

Artikel 26

Presumtion om överensstämmelse för anmälda organ

För ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i på villkor att ska en presumtion om överensstämmelse med kraven i artikel 25 gälla, på villkor att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 27

Dotterföretag och underleverantörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det säkerställa att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 25 och informera den anmälande myndigheten om detta.

2. Ett anmält organ ska ta det fulla ansvaret för underleverantörernas eller dotterföretagens uppgifter, oavsett var dessa är etablerade.
3. Verksamhet kan läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker därtill. Inrättande och övervakning av interna förfaranden, allmänna riktlinjer, uppförandekoder eller andra interna regler, avdelning av personal till särskilda uppgifter och beslut om certifiering får inte delegeras till en underleverantör eller ett dotterbolag.
4. Ett anmält organ ska hålla de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem enligt bilaga VIII tillgängliga för den anmälande myndigheten.

Artikel 28

Ansökan om anmälan

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan om anmälan ska åtföljas av en beskrivning av organets verksamhet vad gäller bedömning av överensstämmelse, de moduler för bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga VIII och den batterimodell som organet anser sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg som ska ha utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och i vilket det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 25.
3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg av det slag som avses i punkt 2 ska det ge den anmälande myndigheten alla de styrkande handlingar som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden tillsyn av att det uppfyller kraven i artikel 25, även lämpliga handlingar som styrker att organ för bedömning av överensstämmelse är oberoende på det sätt som avses i artikel 25.3.

Artikel 29

Anmälningsförfarande

1. En anmälande myndighet får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som uppfyller kraven i artikel 25.
2. Den anmälande myndigheten ska sända en anmälan till kommissionen och de andra medlemsstaterna för varje organ för bedömning av överensstämmelse enligt punkt 1 med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som har utvecklats och förvaltas av kommissionen.
3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulen eller modulerna för bedömning av överensstämmelse och de berörda batterierna samt ett relevant intyg om kompetens.
4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 28.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna styrkande handlingar som visar att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system har inrättats som behövs för att säkerställa att organet övervakas regelbundet och fortsätter att uppfylla kraven i artikel 25.

5. Det berörda organet för bedömning av överensstämmelse får endast bedriva verksamhet som anmält organ om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall ett ackrediteringsintyg enligt artikel 28.2 används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då styrkande handlingar i enlighet med artikel 28.3 används.
6. Den anmälande myndigheten ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om alla relevanta ändringar av anmälan enligt punkt 2.

Artikel 30

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.
Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsakter.
2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över anmälda organ, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som de har anmälts för.
Kommissionen ska säkerställa att förteckningen hålls uppdaterad.

Artikel 31

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 25 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska den anmälande myndigheten, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är och beroende på vad som är lämpligt, begränsa eller återkalla anmälan tillfälligt eller slutgiltigt. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.
2. I händelse av begränsning, tillfälligt tillbakadragande eller återkallelse av anmälan, eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten, ska den anmälande myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att organets dokumentation antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 32

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall i vilka den är osäker på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådan osäkerhet.
2. Den anmälande myndigheten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller om hur det berörda anmälda organets kompetens upprätthålls.
3. Kommissionen ska säkerställa att all känslig information som erhållits i samband med undersökningar behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförandeakt för att anmoda den anmälande myndigheten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov återkalla anmälan. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 74.2.

Artikel 33

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Ett anmält organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga VIII.
2. Ett anmält organ ska utföra sin verksamhet på ett proportionellt sätt, motverka onödiga administrativa bördor för den ekonomiska aktören i fråga och ta vederbörlig hänsyn till företagets storlek, den sektor inom vilken företaget är verksamt, dess struktur, den berörda batteriteknikens relativa komplexitet och huruvida produktionsprocessen kan karaktäriseras som mass- eller serietillverkning.
Samtidigt ska det anmälda organet emellertid respektera den grad av noggrannhet och den skyddsnivå som krävs för att batteriet ska överensstämma med denna förordning.
3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte efterlever kraven i kapitlen II och III, de harmoniserade standarder som avses i artikel 15, de gemensamma specifikationer som avses i artikel 16 eller andra tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder så att ett andra och slutligt certifieringsbeslut kan antas, utom om bristerna inte kan avhjälpas, i vilket fall intyget inte kan utfärdas.
4. Om ett anmält organ vid övervakning av överensstämmelse, efter det att ett intyg eller ett beslut om överensstämmelse har utfärdats, konstaterar att ett batteri inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och ska vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget om överensstämmelse eller beslutet om godkännande.
5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet belägga intyget eller beslutet om överensstämmelse med restriktioner eller återkalla det tillfälligt eller slutgiltigt, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 34

Överklagande av de anmälda organens beslut

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett förfarande för överklagande av de anmälda organens beslut.

Artikel 35

De anmälda organens informationsskyldighet

1. Ett anmält organ ska informera den anmälande myndigheten om följande:
 - (a) Avslag, restriktioner, tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg om överensstämmelse eller beslut om godkännande.
 - (b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av eller villkoren för anmälan.

- (c) Varje begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information det anmälda organets verksamhet vad gäller bedömning av överensstämmelse.
 - (d) På begäran, information om alla bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och om all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. Ett anmält organ ska ge de andra anmälda organ, som utför liknande bedömningar av överensstämmelse avseende samma batterier, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 36
Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 37
Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och samarbete mellan de anmälda organen införs och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en eller flera sektorsspecifika grupper av anmälda organ.

Ett anmält organ ska delta i den eller de gruppernas arbete direkt eller genom utsedda representanter.

Kapitel VI

Andra skyldigheter för ekonomiska aktörer än de skyldigheter som anges i kapitel VII

Artikel 38
Tillverkarnas skyldigheter

1. När ett batteri släpps ut på marknaden eller när det tas i bruk, även för tillverkarens egna bruk, ska tillverkaren säkerställa att batteriet
 - (a) har konstruerats och tillverkats i enlighet med kraven i artiklarna 6–12 och i artikel 14, och
 - (b) märks i enlighet med kraven i artikel 13.
2. Tillverkarna ska utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VIII för batteriet och utföra eller låta utföra relevant förfarande för bedömning av överensstämmelse i enlighet med artikel 17.2 och 17.3 innan batteriet släpps ut på marknaden eller tas i bruk.
3. Om ett batteris överensstämmelse med tillämpliga krav har påvisats genom relevant förfarande för bedömning av överensstämmelse i enlighet med artikel 17.2 och 17.3 ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 18 och anbringa CE-märkningen i enlighet med artiklarna 19 och 20.
4. Tillverkarna ska säkerställa att en EU-försäkran om överensstämmelse upprättas i enlighet med artikel 18 på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra

slutanvändare och detta ska göras för varje batteri som tillverkarna släpper ut på marknaden eller tar i bruk.

Om flera batterier levereras samtidigt till en och samma användare får emellertid partiet eller sändningen åtföljas av ett enda exemplar av EU-försäkran om överensstämmelse.

5. Tillverkarna ska spara den tekniska dokumentation som avses i bilaga VIII och EU-försäkran om överensstämmelse så att de kan visas upp för marknadskontrollmyndigheterna och de nationella myndigheterna i tio år efter det att batteriet har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk.
6. Tillverkarna ska säkerställa att det finns förfaranden för att säkerställa att ett batteri som är en del av en serietillverkning fortsätter att överensstämma med kraven i denna förordning. Ändringar av tillverkningsprocessen eller av batteriets utformning eller egenskaper och ändringar av de harmoniserade standarder som avses i artikel 15, de gemensamma specifikationer som avses i artikel 16 eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse eller för vilka överensstämmelsen för batteriet kontrolleras ska leda till en omprövning av bedömningen av överensstämmelse i enlighet med det relevanta förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 17.2 och 17.3.
7. Tillverkarna ska säkerställa att batteriet märks i enlighet med kraven i artikel 13.1–13.8.
8. Tillverkarna ska på batteriets förpackning ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke samt den postadress och den webbadress på vilken de kan kontaktas. Den angivna postadressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Uppgifterna ska vara tydliga, lättbegripliga och läsliga och anges på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändare och marknadskontrollmyndigheter.
9. Tillverkarna ska säkerställa att varje batteri som de släpper ut på marknaden eller som tas i bruk åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i enlighet med artiklarna 6–12 och artikel 14.
10. Tillverkarna ska ge tillträde till uppgifterna om de parametrar i batterihanteringssystemet som avses i artikel 14.1, artikel 59.1 och 59.2, i enlighet med de krav som fastställs i de artiklarna.
11. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att ett batteri som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med kraven i kapitlen II och III ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få batteriet att överensstämma med kraven, eller om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla batteriet. Om batteriet utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit batteriet på marknaden och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
12. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en nationell myndighet ge den all information och teknisk dokumentation som behövs för att visa att batteriet överensstämmer med kraven i kapitlen II och III, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och tekniska dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Tillverkarna ska på begäran samarbeta med den nationella myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med ett batteri som de har släppt ut på marknaden eller tagit i bruk.

Artikel 39

Skyldighet för ekonomiska aktörer som släpper ut laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring och en kapacitet på mer än 2 kWh på marknaden att fastställa strategier för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan

1. Från och med [tolv månader efter det att förordningen har trätt i kraft] ska den ekonomiska aktör som släpper ut laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh på marknaden uppfylla de skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan som anges i punkterna 2–5 i denna artikel och bevara dokumentation som visar att de uppfyller dessa skyldigheter, inbegripet resultaten av den tredjepartsgranskning som utförts av anmälda organ.
2. Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska
 - (a) anta en företagspolicy för den leveranskedja för råmaterial som anges i bilaga X, punkt 1, och informera leverantörer och allmänheten om denna,
 - (b) i sin strategi för leveranskedjan införliva standarder som är förenliga med de krav som fastställs i modellstrategin för leveranskedjan i bilaga II till OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet,
 - (c) organisera sitt interna förvaltningssystem så att det stöder tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan genom att göra personer i ledande befattning ansvariga för att övervaka förfarandet för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan samt föra register över dessa strategier i minst fem år,
 - (d) inrätta och driva ett system för kontroll av och insyn i leveranskedjan, inbegripet ett system för spårbarhet och identifiering av aktörer i tidigare led i leveranskedjan.

Till stöd för ett sådant system ska det finnas dokumentation som innehåller följande information:

- i) Beskrivning av råmaterialen, inklusive handelsnamn och typ.
- ii) Namn och adress för den leverantör som levererade råmaterialet i batterierna till den ekonomiska aktör som släpper ut batteriet som innehåller det aktuella råmaterialet på marknaden.
- iii) Uppgift om råmaterialets ursprungsland och om vilka marknadstransaktioner som ägt rum från det att råmaterialet utvanns till att det levererades till den ekonomiska aktörens direkta leverantör.
- iv) Uppgift om mängden råmaterial som ingår i batteriet som släpps ut på marknaden, uttryckt i procent eller vikt.

De krav som anges i led d får genomföras genom deltagande i branschledda system.

- (e) införliva sin strategi för leveranskedjan i avtal och överenskommelser med leverantörer, inbegripet i riskhanteringsåtgärder,
 - (f) inrätta ett varningsförfarande för att på ett tidigt stadium öka medvetenheten om risker eller se till att ett sådant inrättas genom samarbete med andra ekonomiska aktörer eller organisationer, eller genom att underlätta möjligheten att vända sig till en extern expert eller ett externt organ, t.ex. en ombudsman.
3. Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska

- (a) identifiera och bedöma negativa konsekvenser i samband med de riskkategorier som anges i bilaga X punkt 2 i leveranskedjan, på grundval av den information som tillhandahålls i enlighet med punkt 2 i förhållande till standarderna i den ekonomiska aktörens strategi för leveranskedjan,
- (b) genomföra en strategi för att hantera de identifierade riskerna, vilken bör utformas så att den motverkar eller mildrar negativa konsekvenser genom att den ekonomiska aktören
 - i) rapporterar resultaten av riskbedömningen av leveranskedjan till de personer i ledande befattning som utsetts i detta syfte,
 - ii) inför åtgärder för riskhantering som överensstämmer med bilaga II till OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet, och därvid tar hänsyn till i vilken mån dessa kan påverka, och vid behov sätta press på de leverantörer som mest effektivt kan förhindra eller reducera den identifierade risken,
 - iii) genomför riskhanteringsplanen, övervakar och spårar riskreduceringsinsatser, rapporterar tillbaka till de personer i ledande befattning som utsetts för detta ändamål och fattar beslut om att tillfälligt eller permanent avbryta kontakterna med en leverantör efter misslyckade försök till riskreducering, baserat på relevanta avtalsarrangemang i linje med punkt 2 andra stycket ovan,
 - iv) vidtar ytterligare lägesbedömningar och riskbedömningar för risker som behöver reduceras eller efter det att omständigheterna har förändrats.

Om den ekonomiska aktören enligt punkt 1 vidtar riskreducerande åtgärder och samtidigt fortsätter eller tillfälligt upphör med handeln, ska den ekonomiska aktören samråda med leverantörer och berörda parter, däribland lokala och centrala myndigheter, internationella organisationer, det civila samhällets organisationer och berörda tredje parter, och med dessa enas om en strategi för mätbar riskreduktion i riskhanteringsplanen.

Den ekonomiska aktören enligt punkt 1 ska identifiera och bedöma sannolikheten för negativa konsekvenser, enligt de riskkategorier som anges i bilaga X punkt 2, i sin leveranskedja på grundval av tillgängliga rapporter från tredjepartsgranskningar som utförts av ett anmält organ avseende leverantörerna i riskkedjan, och genom att vid behov bedöma det anmälda organets åtgärder för tillbörlig aktsamhet. Granskningsrapporterna ska vara förenliga med punkt 4 första stycket. Om det inte finns några sådana granskningsrapporter från tredjepartsgranskningar av leverantörer, ska den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 identifiera och bedöma riskerna i sin leveranskedja inom ramen för sitt eget riskhanteringssystem. I sådana fall ska de ekonomiska aktörer som avses i punkt 1 utföra tredjepartsgranskningar av sina egna system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan via ett anmält organ i enlighet med punkt 4 första stycket.

Den ekonomiska aktören enligt punkt 1 ska rapportera resultaten av den riskbedömning som avses i tredje stycket till de personer i ledande befattning som utsetts för detta ändamål och en åtgärdsstrategi för att motverka eller mildra de negativa konsekvenserna ska genomföras.

- 4. Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska få sina strategier för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan kontrollerade av ett anmält organ (*tredjepartsgranskning*).

Den tredje parts granskning som utförs av ett anmält organ ska

- (a) omfatta alla verksamheter, processer och system som de ekonomiska aktörerna använder för att genomföra kraven på tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan i enlighet med punkterna 2, 3 och 5,
 - (b) ha som mål att fastställa att förfarandena för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan hos ekonomiska aktörer som släpper ut batterier på marknaden överensstämmer med punkterna 2, 3 och 5,
 - (c) lämna rekommendationer till de ekonomiska aktörer som släpper ut batterier på marknaden om hur deras förfaranden för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan kan förbättras,
 - (d) iaktta de revisionsprinciper om oberoende, kompetens och ansvarighet som anges i OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet.
5. Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska på begäran till medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter överlämna rapporterna från alla tredje parts granskningar som utförts i enlighet med punkt 4 eller bevis för efterlevnad av kraven i ett system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan som erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 72.
6. Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska ge köpare i nästkommande led alla uppgifter som aktören får eller har inom ramen för sin strategi för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan och därvid ta vederbörlig hänsyn till affärshemligheter och andra konkurrensrelaterade faktorer.

Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska offentligt och årligen med så stor spridning som möjligt, inbegripet på internet, rapportera om sin strategi för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. Rapporten ska innehålla de åtgärder som den ekonomiska aktören har vidtagit för att uppfylla kraven i punkterna 2 och 3, inbegripet resultat som visar betydande negativa konsekvenser vad gäller de riskkategorier som förtecknas i bilaga X punkt 2 och hur dessa har åtgärdats, samt en sammanfattande rapport om de tredje parts granskningar som utförts i enlighet med punkt 4, inklusive det anmälda organets namn, med vederbörlig hänsyn tagen till affärshemligheter och andra konkurrensrelaterade faktorer.

Om den ekonomiska aktören enligt punkt 1 rimligen kan dra slutsatsen att de råmaterial som förtecknas i bilaga X punkt 1 och som ingår i batteriet endast härrör från återvunna källor, ska den ekonomiska aktören offentliggöra sina slutsatser i rimlig detalj, med vederbörlig hänsyn tagen till affärshemligheter och andra konkurrensrelaterade faktorer.

7. Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för tillämpningen av de krav på tillbörlig aktsamhet som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel, vad gäller de sociala och miljömässiga risker som avses i bilaga X punkt 2, särskilt i linje med de internationella instrument som avses i bilaga X punkt 3.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att
- (a) ändra förteckningarna över råmaterial och riskkategorier i bilaga X mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen inom batteritillverkning och batterikemi och ändringar av förordning (EU) 2017/821, och

- (b) ändra de skyldigheter för den ekonomiska aktören enligt punkt 1 som anges i punkterna 2–4 mot bakgrund av ändringar av förordning (EU) 2017/821 och ändringar av rekommendationerna om tillbörlig aktsamhet i bilaga I till OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet.

Artikel 40

Skyldigheter för bemyndigade företrädare

1. Om tillverkaren av ett batteri inte är etablerad i en medlemsstat, får batteriet endast släppas ut på unionsmarknaden om tillverkaren utser en enda bemyndigad företrädare.
2. Det faktum att en bemyndigad företrädare utses ska utgöra dess fullmakt och denna ska endast vara giltig om den bemyndigade företrädaren har gett sitt skriftliga godkännande och ska som ett minimum gälla alla batterier inom en batterimodell.
3. Skyldigheterna i enlighet med artikel 38.1 och skyldigheten att upprätta teknisk dokumentation får inte delegeras till tillverkarens bemyndigade företrädare.
4. Tillverkarens bemyndigade företrädare ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Den bemyndigade företrädaren ska på begäran lämna en kopia av fullmakten till den behöriga myndigheten. Fullmakten ska ge den bemyndigade företrädaren rätt att minst göra följande:
 - (a) Kontrollera att EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen har upprättats och i förekommande fall att tillverkaren har genomfört ett lämpligt förfarande för bedömning av överensstämmelse.
 - (b) Bevara EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dessa dokument för marknadskontrollmyndigheterna under tio år efter det att batteriet har släppts ut på marknaden.
 - (c) På motiverad begäran av en nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att batteriet överensstämmer med kraven.
 - (d) På de nationella myndigheternas begäran samarbeta med dem om åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de batterier som omfattas av den bemyndigade företrädarens fullmakt.
 - (e) Fullgöra tillverkarens skyldigheter enligt kapitel V.
 - (f) Säga upp fullmakten om tillverkaren agerar i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 41

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får släppa ut ett batteri på marknaden eller ta ett batteri i bruk endast om det uppfyller kraven i kapitlen II och III.
2. Innan importörerna släpper ut ett batteri på marknaden ska de se till att tillverkaren har genomfört det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 17. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentation som avses i bilaga VIII, att batteriet har försetts med CE-märkning enligt artikel 19 och QR-kod enligt artikel 13.5 och att batteriet åtföljs av de dokument som krävs samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 38.7, 38.8 och 38.9.

Om en importör anser eller har skäl att tro att ett batteri inte överensstämmer med kraven i kapitlen II och III, får importören inte släppa ut batteriet på marknaden eller ta det i bruk förrän det överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om batteriet utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska på batteriet ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och den postadress där de kan kontaktas eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer batteriet. Kontaktuppgifterna ska anges på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare samt av marknadskontrollmyndigheterna.
4. Importörerna ska säkerställa att tillverkaren har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 38.7, 38.9 och 38.10.
5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för ett batteri, säkerställa att varken lagrings- eller transportförhållandena äventyrar batteriets överensstämmelse med kraven i kapitlen II och III.
6. När det anses lämpligt med tanke på de risker som ett batteri utgör ska importörerna, för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet, utföra slumpvis provning av saluförda batterier, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål, batterier som inte överensstämmer med kraven och återkallanden av batterier samt informera distributörerna om all sådan övervakning.
7. Importörer som anser eller har skäl att tro att ett batteri som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med kraven i kapitlen II och III ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få batteriet att överensstämma med kraven, eller om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla batteriet. Om batteriet utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit batteriet på marknaden om detta och lämna detaljerade uppgifter om, i synnerhet, den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
8. Importörerna ska bevara den tekniska dokumentation som avses i bilaga VIII och en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse så att de kan visas upp för de nationella myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna i tio år efter det att batteriet har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk.
9. Importörerna ska på motiverad begäran av en nationell myndighet ge den all information och teknisk dokumentation som behövs för att visa att ett batteri överensstämmer med kraven i kapitlen II och III, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Importörerna ska på begäran samarbeta med den nationella myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de batterier som de har släppt ut på marknaden eller tagit i bruk.

Artikel 42

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller ett batteri på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller ett batteri på marknaden ska de kontrollera

- (a) att tillverkaren, tillverkarens bemyndigade företrädare, importören eller andra distributörer är registrerade på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 46,
 - (b) att batteriet är försett med CE-märkning,
 - (c) att batteriet åtföljs av erforderliga dokument på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare i den medlemsstat där batteriet ska tillhandahållas på marknaden samt av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter, och
 - (d) att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artikel 38.7, 38.9 och 38.10 respektive i artikel 41.3 och artikel 43.4.
3. Om en distributör anser eller har skäl att tro att ett batteri inte överensstämmer med kraven i kapitlen II och III, får distributören inte tillhandahålla batteriet på marknaden eller ta det i bruk förrän det överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om batteriet utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören och marknadskonstrollmyndigheterna om detta.
 4. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för ett batteri, säkerställa att varken lagrings- eller transportförhållandena äventyrar batteriets överensstämmelse med kraven i kapitlen II och III.
 5. Importörer som anser eller har skäl att tro att ett batteri som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med kraven i kapitlen II och III ska se till att de korrigerande åtgärder som krävs för att få batteriet att överensstämma med kraven vidtas, eller om så är lämpligt se till att det dras tillbaka eller återkallas. Om batteriet utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart underrätta de nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit batteriet på marknaden om detta och lämna detaljerade uppgifter om, i synnerhet, den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
 6. Distributörerna ska på motiverad begäran av en nationell myndighet ge den all information och teknisk dokumentation som behövs för att visa att ett batteri överensstämmer med kraven i kapitlen II och III, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Distributörerna ska på begäran samarbeta med den nationella myndigheten om de eventuella åtgärder som vidtas för att undanröja risker i samband med de batterier som de tillhandahållit på marknaden.

Artikel 43

Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster

Leverantörer av distributionstjänster ska för de batterier som de hanterar säkerställa att villkoren under lagring, förpackning, adressering och avsändning inte äventyrar batteriernas överensstämmelse med kraven i kapitlen II och III.

Artikel 44

Tillfällen då importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkare

En importör eller en distributör ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara tillverkare och ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 40, om

- (a) ett batteri släpps ut på marknaden eller tas i bruk under importörens eller distributörens eget namn eller varumärke,

- (b) ett batteri som redan släppts ut på marknaden eller tagits i bruk ändras av importören eller distributören på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i denna förordning kan påverkas,
- (c) syftet med ett batteri som redan släppts ut på marknaden eller tagits i bruk ändras av importören eller distributören.

Artikel 45

Identifiering av ekonomiska aktörer

På begäran av en marknadskontrollmyndighet eller en nationell myndighet ska de ekonomiska aktörerna under en period av tio år efter utsläppandet på marknaden av ett batteri tillhandahålla information om följande:

- (a) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer som har levererat ett batteri till dem.
- (b) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer till vilka de har levererat ett batteri samt uppgift om kvantiteter och exakta batterimodeller.

Kapitel VII

Hantering av förbrukade batterier

Artikel 46

Producentregister

1. Medlemsstaterna ska upprätta ett producentregister som ska användas för att övervaka att producenterna uppfyller kraven i detta kapitel. Registret ska förvaltas av den behöriga myndigheten.
2. Producenterna ska vara skyldiga att registrera sig. För detta ändamål ska de lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de för första gången tillhandahåller ett batteri på marknaden. Om en producent har utsett en producentansvarsorganisation i enlighet med artikel 47.2 ska skyldigheterna enligt denna artikel i tillämpliga delar fullgöras av den organisationen, om inte annat anges.

I sin ansökan om registrering ska producenten lämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten:

- (a) producentens namn och adress, inklusive postnummer och ort, gatuadress, land, telefon- och faxnummer och, i förekommande fall, webbadress och e-postadress,
- (b) producentens nationella identifieringskod, inbegripet handelsregisternummer eller motsvarande officiellt registreringsnummer, inklusive europeiskt eller nationellt skatteregistreringsnummer,
- (c) om det är fråga om ett godkännande enligt artikel 47.2 ska producentansvarsorganisationen, utöver den information som krävs enligt leden a och b, tillhandahålla följande:
 - i) uppgift om namn och kontaktuppgifter, inklusive postnummer och postort, gatuadress, landsnummer, telefon- och faxnummer, webbadress och e-postadress till de företrädde producenterna,
 - ii) uppgift om den företrädde producentens mandat,

- iii) uppgift om huruvida den bemyndigade företrädaren företräder mer än en producent och separata uppgifter om namn och kontaktuppgifter för var och en av de företrädade producenterna,
- (d) uppgift om den typ av batterier som producenten avser att tillhandahålla på marknaden för första gången inom en medlemsstats territorium, dvs. bärbara batterier, industribatterier, elfordonsbatterier och startbatterier,
- (e) uppgift om det märke under vilket producenten avser att leverera batterierna i medlemsstaten,
- (f) information om hur producenten uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 47 och kraven i artikel 48 respektive artikel 49
 - i) för bärbara batterier ska kraven i led f uppfyllas genom att följande tillhandahålls:
 - en försäkran som visar vilka åtgärder producenten har vidtagit för att uppfylla de skyldigheter avseende producentansvar som anges i artikel 47, vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla skyldigheterna avseende separat insamling enligt artikel 48.1 i förhållande till den mängd batterier som producenten levererar och vilka åtgärder som vidtagits med avseende på systemet för att säkerställa att de uppgifter som rapporteras till de behöriga myndigheterna är tillförlitliga,
 - i tillämpliga fall namn och kontaktuppgifter, inklusive postnummer, postort, gatuadress, landsnummer, telefon- och faxnummer, webbadress och e-postadress, samt den nationella identifieringskoden för den producentansvarsorganisation åt vilken producenten uppdragit att fullgöra det utökade producentansvaret i enlighet med artikel 47.2, samt producentansvarsorganisationens handelsregisternummer eller motsvarande officiella registreringsnummer, inklusive producentansvarsorganisationens europeiska eller nationella skattenummer, och den företrädade producentens mandat.
 - ii) för startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier ska kraven i denna punkt f uppfyllas genom att följande tillhandahålls:
 - en försäkran med information om vilka åtgärder producenten har vidtagit för att uppfylla de skyldigheter avseende producentansvar som anges i artikel 47, vilka åtgärder som vidtagits för att nå insamlingsmålen enligt artikel 49.1 i förhållande till den mängd batterier som producenten levererar och vilka åtgärder som vidtagits med avseende på systemet för att säkerställa att de uppgifter som rapporteras till de behöriga myndigheterna är tillförlitliga,
 - i tillämpliga fall den nationella identifieringskoden för den producentansvarsorganisation åt vilken producenten uppdragit att fullgöra det utökade producentansvaret i enlighet med artikel 47.2 och 47.4, samt producentansvarsorganisationens handelsregisternummer eller motsvarande officiella registreringsnummer, inklusive producentansvarsorganisationens

- europiska eller nationella skattnummer, och den företrädda producentens mandat,
- om producentansvarsorganisationen företräder mer än en producent ska den separat ange hur var och en av de företrädda producenterna uppfyller det ansvar som anges i artikel 47.
- (g) en försäkran från producenten eller från den producentansvarsorganisation som har utsetts i enlighet med artikel 47.2, om att de lämnade uppgifterna är sanningsenliga.
3. Den behöriga myndigheten
- (a) ska ta emot ansökningar om registrering av producenter enligt punkt 2 via ett elektroniskt databehandlingssystem, och uppgifter från systemet ska göras tillgängliga på de behöriga myndigheternas webbplatser,
 - (b) ta emot registreringar och tilldela ett registreringsnummer inom högst sex veckor från den tidpunkt då all information som anges i punkt 2 har lämnats in,
 - (c) får fastställa närmare bestämmelser om kraven och förfarandet för registrering, utan att lägga till materiella krav utöver dem som fastställs i punkt 2,
 - (d) får ta ut kostnadsbaserade och proportionella avgifter från producenterna för behandlingen av de ansökningar som avses i punkt 2.
4. Producenten eller, i tillämpliga fall, den producentansvarsorganisation som utsetts i enlighet med artikel 47.2 för att företräda producenten, ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om varje ändring av uppgifterna i registreringen och om definitivt upphörande vad gäller tillhandahållande på marknaden av de batterier som avses i registreringen i enlighet med punkt 1 d inom medlemsstatens territorium.

Artikel 47

Utökat producentansvar

1. Batteriproducenter ska ha utökat producentansvar för batterier som de tillhandahåller på marknaden för första gången inom en medlemsstats territorium, för att säkerställa att de fullgör de avfallshanteringsskyldigheter som anges i detta kapitel. Detta ansvar ska omfatta skyldigheten att
- (a) organisera separat insamling av förbrukade batterier i enlighet med artikel 48 och artikel 49 och efterföljande transport, förbereda för behandling för ändrad användning och återtillverkning, samt sörja för behandling och materialåtervinning av förbrukade batterier, inbegripet nödvändiga säkerhetsåtgärder, i enlighet med artikel 56,
 - (b) rapportera om skyldigheter avseende batterier som tillhandahålls på marknaden för första gången inom en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 61,
 - (c) främja separat insamling av batterier, bland annat genom att täcka kostnaderna för undersökningar för att identifiera de batterier som slutanvändarna gjort sig av med på ett olämpligt sätt i enlighet med artikel 48.1,
 - (d) tillhandahålla information, inklusive information om förbrukade batterier, i enlighet med artikel 60,
 - (e) finansiera de åtgärder som avses i leden a–d.

2. Producenter får anförtro åt en producentansvarsorganisation som bemyndigats i enlighet med punkt 6 att fullgöra skyldigheterna inom utökat producentansvar för deras räkning.
3. Producenterna och de producentansvarsorganisationer som, om de utsetts i enlighet med punkt 2, agerar för producenternas räkning ska
 - (a) förfoga över de organisatoriska och ekonomiska resurser som krävs för att de ska kunna fullgöra de skyldigheter som följer av det utökade producentansvaret enligt punkt 1,
 - (b) inrätta ett lämpligt system för självkontroll, kompletterat med regelbundna oberoende kontroller för att bedöma
 - i) den ekonomiska förvaltningen, inklusive efterlevnad av kraven i punkt 1 e och i led a i denna punkt,
 - ii) kvaliteten på de data som samlas in och rapporteras i enlighet med punkt 1 b i denna artikel, och kraven i förordning (EG) nr 1013/2006.
4. Vid kollektivt utövande av utökat producentansvar ska producentansvarsorganisationerna säkerställa att de ekonomiska bidrag som producenterna betalar till dem
 - (a) som ett minimum delas upp i kategorier efter batterityp och batteriteknik och, när så är lämpligt, anpassas med beaktande av laddningsbarheten och andelen återvunnet innehåll vid batteritillverkning,
 - (b) anpassas för att ta hänsyn till eventuella intäkter som producentansvarsorganisationerna har från återanvändning och från försäljning av returråmaterial från batterier och förbrukade batterier,
 - (c) säkerställer likabehandling av producenterna, oavsett deras ursprung eller storlek, utan att en oproportionerlig regelbörda läggs på producenterna, inbegripet små och medelstora företag, som producerar små mängder batterier.
5. Om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 48.2, 49.3, 53.1, 56.1, 61.1, 61.2 och 61.3 för att fullgöra de skyldigheter som avses i punkt 1 leden a–d utförs av en tredje part som inte är en producent eller en producentansvarsorganisation får de kostnader som ska täckas av producenterna inte överstiga de kostnader som är nödvändiga för att genomföra åtgärderna på ett kostnadseffektivt sätt. Kostnaderna ska fastställas på ett öppet sätt mellan producenterna och berörda tredje parter och anpassas för att ta hänsyn till eventuella intäkter från återanvändning och försäljning av returråmaterial från batterier och förbrukade batterier.
6. Producentansvarsorganisationerna ska ansöka om godkännande från den behöriga myndigheten. Godkännande ska beviljas endast om det kan visas att de åtgärder som producentansvarsorganisationen har vidtagit är tillräckliga för att uppfylla de skyldigheter som fastställs i denna artikel vad gäller den mängd batterier som för första gången tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium av de tillverkare för vars räkning organisationen agerar. Den behöriga myndigheten ska regelbundet kontrollera om de villkor för godkännande som anges i punkterna 1, 3, 4 och 5 fortfarande uppfylls. De behöriga myndigheterna ska fastställa närmare detaljer för godkännandeförfarandet och villkoren för kontroll av efterlevnaden, inbegripet vad gäller den information som producenterna ska lämna i detta syfte.

Producentansvarsorganisationerna ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av uppgifterna i ansökan om godkännande, om eventuella ändringar som rör villkoren för godkännandet och om verksamheten upphör definitivt.

Om flera producentansvarsorganisationer på en medlemsstats territorium ges godkännande för att fullgöra skyldigheter inom utökat producentansvar för producenters räkning, ska de utföra sina skyldigheter inom utökat producentansvar på ett samordnat sätt för att säkerställa att åtgärderna enligt punkt 1 a bedrivs över hela medlemsstatens territorium. Medlemsstaterna ska anförtro åt den behöriga myndigheten eller en oberoende tredje part att övervaka att producentansvarsorganisationerna fullgör sin skyldighet att samordna i enlighet med föregående mening.

7. För att visa att punkt 3 a efterlevs ska producenterna eller den producentansvarsorganisation som bemyndigats i enlighet med punkt 2 för att agera för deras räkning, ställa en garanti i form av en materialåtervinningsförsäkring eller ett spärrat bankkonto, eller genom att producenten deltar i en producentansvarsorganisation.
8. Producentansvarsorganisationerna ska säkerställa konfidentiell behandling av de uppgifter som de förfogar över, särskilt vad gäller företagshemligheter och information som direkt kan kopplas till enskilda producenter eller deras bemyndigade företrädare.
9. Producentansvarsorganisationerna ska senast i slutet av varje år offentliggöra följande information på sina webbplatser, med förbehåll för affärs- och industrisekretessen:
 - (a) Uppgift om producentansvarsorganisationens ägare.
 - (b) En förteckning över de producenter som uppdragit åt producentansvarsorganisationen att för deras räkning fullgöra de skyldigheter som följer av det utökade producentansvaret.
 - (c) Uppgift om insamlingsnivån vid separat insamling av förbrukade batterier, den återvinningsnivå och den materialåtervinningsgrad som uppnåtts, beräknat på grundval av den mängd batterier som producentansvarsorganisationens medlemmar för första gången tillhandahållit på marknaden i medlemsstaten.
 - (d) Uppgift om de ekonomiska bidrag som producentansvarsorganisationens medlemmar betalar per batteri eller per batterivikt, med särskild uppgift om de olika avgiftskategorier som tillämpas i enlighet med punkt 4 a.
10. De behöriga myndigheterna ska kontrollera att producenterna, inbegripet de producenter som levererar batterier genom distansavtal, och de producentansvarsorganisationer som agerar för deras räkning, om sådana utsetts i enlighet med punkt 2, uppfyller de skyldigheter som anges i denna artikel.
11. Medlemsstaterna ska införa en mekanism för att säkerställa en löpande dialog mellan de aktörer som berörs av genomförandet av systemet för utökat producentansvar vad gäller batterier, inklusive producenter och distributörer, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter, civilsamhällesorganisationer och, i tillämpliga fall, aktörer inom den sociala ekonomin, nätverk för återanvändning och reparation och aktörer som förbereder för återanvändning.

12. Om så är nödvändigt för att undvika snedvridning av den inre marknaden ska kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt med avseende på att fastställa kriterier för tillämpningen av punkt 4 a. Genomförandeakten får inte fastställa den exakta bidragsnivån. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.
13. Artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG ska inte tillämpas på batterier.

Artikel 48
Insamling av förbrukade bärbara batterier

1. Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska säkerställa insamling för alla förbrukade bärbara batterier, oavsett typ, märke eller ursprung, inom den medlemsstats territorium där producenterna för första gången tillhandahåller batterierna på marknaden. I detta syfte ska de
 - (a) inrätta insamlingsplatser för förbrukade bärbara batterier,
 - (b) erbjuda kostnadsfri insamling av förbrukade bärbara batterier till de enheter som avses i punkt 2 a och ombesörja insamling av förbrukade bärbara batterier från alla sådana enheter som utnyttjar erbjudandet (*anslutna insamlingsplatser*),
 - (c) tillhandahålla nödvändiga praktiska arrangemang för insamling och transport, inbegripet kostnadsfritt tillhandahållande av lämpliga insamlings- och transportbehållare som uppfyller kraven i direktiv 2008/98/EG till de anslutna insamlingsplatserna,
 - (d) säkerställa kostnadsfri insamling av de förbrukade bärbara batterier som samlas in vid de anslutna insamlingsplatserna, med en frekvens som står i proportion till det område som omfattas och till de mängder av förbrukade batterier det är fråga om och till hur stor andel farliga ämnen de batterier innehåller som vanligtvis samlas in vid de aktuella insamlingsplatserna,
 - (e) säkerställa att de förbrukade bärbara batterier som samlas in från de anslutna insamlingsplatserna genomgår efterföljande behandling och materialåtervinning i en godkänd anläggning, vilken ska utföras av en avfallshanteringsaktör i enlighet med artikel 56.
2. Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska säkerställa att nätverket av anslutna insamlingsplatser
 - (a) består av insamlingsplatser som tillhandahålls av producenterna eller producentansvarsorganisationerna i samarbete med
 - i) distributörer i enlighet med artikel 50,
 - ii) anläggningar för avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning och anläggningar för behandling och materialåtervinning av uttjänta fordon i enlighet med artikel 52,
 - iii) offentliga myndigheter eller tredje parter som utför avfallshantering för deras räkning i enlighet med artikel 53,
 - iv) insamlingsplats för frivillig insamling i enlighet med artikel 54,

- (b) omfattar en medlemsstats hela territorium med beaktande av befolkningsstorlek, förväntad volym av förbrukade bärbara batterier, tillgänglighet och närhet till slutanvändare, och inte begränsas till områden där insamling och efterföljande hantering av förbrukade bärbara batterier är mest lönsam.
3. Slut användare som gör sig av med förbrukade bärbara batterier vid de insamlingsplatser som avses i punkt 2 ska inte behöva betala avgifter eller vara skyldiga att köpa ett nytt batteri.
 4. Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska som ett minimikrav uppnå och varaktigt ligga kvar på följande insamlingsmål för förbrukade bärbara batterier, beräknade som procentandelar av de bärbara batterier, med undantag för batterier från lätta transportmedel, som för första gången tillhandahålls på marknaden i en medlemsstat av respektive producent eller kollektivt av de producenter som omfattas av en producentansvarsorganisation:
 - (a) 45 % senast den 31 december 2023,
 - (b) 65 % senast den 31 december 2025,
 - (c) 70 % senast den 31 december 2030.

Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska beräkna den insamlingsnivå som anges i denna punkt i enlighet med bilaga XI.

5. De insamlingsplatser som inrättas i enlighet med punkt 1 och punkt 2 a ska inte omfattas av registrerings- eller tillståndskraven i direktiv 2008/98/EG.
6. Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska begära ett godkännande från den behöriga myndigheten som ska kontrollera att de arrangemang som gjorts uppfyller kraven i denna artikel. Om godkännandet begärs av en producentansvarsorganisation ska det i ansökan om godkännande tydligt anges vilka aktiva medlemsproducenter som producentansvarsorganisationen företräder.
7. Producentansvarsorganisationen ska säkerställa konfidentiell behandling av de uppgifter som de förfogar över, särskilt vad gäller företagshemligheter och information som direkt kan kopplas till enskilda producenter. Den behöriga myndigheten får i sitt godkännande fastställa vilka villkor som ska uppfyllas för det ändamålet.
8. Det godkännande som avses i punkt 6 får endast beviljas om det genom styrkande handlingar kan visas att kraven i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel är uppfyllda och att alla åtgärder har vidtagits för att som ett minimikrav uppnå och varaktigt ligga kvar på det insamlingsmål som avses i punkt 4. Om godkännandet begärs av en producentansvarsorganisation ska det beviljas som en del av det godkännande som avses i artikel 47.6.
9. Den behöriga myndigheten ska fastställa närmare bestämmelser för det godkännandeförfarande som avses i punkt 6 för att säkerställa att kraven i punkterna 1–4 och i artikel 56 efterlevs. Detta ska omfatta kravet att en oberoende expertrapport om förhandskontroll av arrangemangen för insamling enligt denna artikel upprättas på ett sådant sätt att det säkerställs att kraven i denna artikel efterlevs. Häri ska också ingå tidsramar för kontrollen av de olika etapperna och de

beslut som ska fattas av den behöriga myndigheten, vilka inte får vara längre än sex veckor från det att en fullständig ansökan har lämnats in.

10. Den behöriga myndigheten ska regelbundet, och minst vart tredje år, se över om villkoren för godkännande enligt punkt 6 fortfarande uppfylls. Godkännandet får återkallas om det insamlingsmål som anges i punkt 4 inte uppnås eller om producenten eller producentansvarsorganisationen på ett väsentligt sätt åsidosätter sina skyldigheter enligt punkterna 1–3.
11. Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska omedelbart underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av de villkor som omfattas av den ansökan om godkännande som avses i punkt 7, om alla ändringar som rör villkoren för godkännandet enligt punkt 8 och om verksamheten upphör definitivt.
12. Medlemsstaterna ska vart femte år genomföra en sammansättningsundersökning på minst Nuts 2-nivå, avseende insamlat blandat kommunalt avfall och avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning, för att fastställa mängden förbrukade bärbara batterier i avfallet. Den första undersökningen ska göras senast den 31 december 2023. På grundval av den information som erhålls får de behöriga myndigheterna, när de beviljar eller granskar ett godkännande enligt punkterna 6 och 10, kräva att producenterna av bärbara batterier eller producentansvarsorganisationerna vidtar korrigerande åtgärder för att utvidga sina nätverk av anslutna insamlingsplatser och genomför informationskampanjer i enlighet med artikel 60.1, i proportion till den andel förbrukade bärbara batterier i blandat kommunalt avfall och flöden av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning som upptäckts vid undersökningen.

Artikel 49

Insamling av förbrukade startbatterier, förbrukade industribatterier och förbrukade elfordonsbatterier

1. Producenter av startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, eller producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2, ska kostnadsfritt och utan skyldighet för slutanvändaren att köpa ett nytt batteri eller att ha köpt batteriet från producenten eller producentansvarsorganisationen i fråga, återta alla förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier av de modeller som de har tillhandahållit på marknaden för första gången på den aktuella medlemsstatens territorium. För detta ändamål ska de godta att återta förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier från slutanvändare eller från insamlingsplatser som tillhandahålls i samarbete med
 - (a) distributörer av startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier i enlighet med artikel 50.1,
 - (b) de anläggningar för behandling och materialåtervinning av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning samt uttjänta fordon som avses i artikel 52 av det avfall i form av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som genereras i driften av anläggningarna,
 - (c) offentliga myndigheter eller tredje parter som utför avfallshantering för deras räkning i enlighet med artikel 53.

Om förbrukade industribatterier måste demonteras i förväg i privata, icke-kommersiella användares lokaler, ska producentens skyldighet att återta dessa batterier inbegripa att täcka kostnaderna för demontering och insamling av förbrukade batterier i dessa användares lokaler.

2. De arrangemang för att återta batterier som införs i enlighet med punkt 1 ska omfatta en medlemsstats hela territorium och arrangemangen ska utformas med beaktande av befolkningsstorlek och befolkningstäthet, förväntad volym av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, tillgänglighet och närhet till slutanvändare, och de ska inte begränsas till de områden där insamlingen och den efterföljande hanteringen av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier är mest lönsamma.
3. Producenter av startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2, ska göra följande:
 - (a) Utrusta de insamlingsplatser som avses i punkt 1 med lämplig infrastruktur för separat insamling av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, i enlighet med de tillämpliga säkerhetskraven, samt täcka de nödvändiga kostnader som insamlingsplatserna har för återtagandet. Behållarna för att samla in och tillfälligt lagra sådana batterier vid insamlingsplatsen ska vara lämpliga med hänsyn till volymen av och farlighetsgraden hos de förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som kommer att samlas in på insamlingsplatserna.
 - (b) Samla in förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier från de insamlingsplatser som avses i punkt 1 med en frekvens som står i proportion till hur mycket lagringskapacitet som finns i infrastrukturen för separat insamling och med hänsyn tagen till de aktuella volymerna och farlighetsgraden hos de förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som vanligtvis kommer att samlas in på insamlingsplatserna.
 - (c) Sörja för att förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som samlats in från slutanvändare och från de insamlingsplatser som avses i punkt 1 levereras till anläggningar för behandling och materialåtervinning i enlighet med artikel 56.
4. De enheter som avses i punkt 3 a–c får lämna över insamlade förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier till godkända avfallshanteringsaktörer för behandling och materialåtervinning i enlighet med artikel 56. I dessa fall ska producenternas skyldighet enligt punkt 3 c anses vara uppfylld.

Artikel 50

Distributörernas skyldigheter

1. Distributörerna ska återta förbrukade batterier från slutanvändaren utan kostnad och utan skyldighet att köpa ett nytt batteri, oavsett batteriernas kemiska sammansättning eller ursprung. Bärbara batterier ska återtas på försäljningsstället eller i dess omedelbara närhet. Återtag av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier ska tillhandahållas i eller i närheten av försäljningsstället. Denna skyldighet är begränsad till de typer av förbrukade batterier som ingår eller som har

ingått i distributörens utbud, och när det gäller bärbara batterier, till den mängd som icke-yrkesmässiga slutanvändare normalt gör sig av med.

2. Skyldigheten att återta batterier som fastställs i punkt 1 omfattar inte förbrukade produkter som innehåller batterier. Skyldigheten ska gälla utöver den skyldighet att separat samla in uttjänta apparater och uttjänta fordon som fastställs i direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU.
3. Distributörerna ska lämna över förbrukade batterier som de har tagit tillbaka till de producenter eller producentansvarsorganisationer som ansvarar för insamlingen av batterier i enlighet med artikel 48 respektive artikel 49, eller till en avfallshanteringsaktör, för behandling och materialåtervinning i enlighet med artikel 56.
4. Skyldigheterna enligt denna artikel ska i tillämpliga delar gälla för aktörer som levererar batterier genom distansavtal till slutanvändare. Dessa aktörer ska tillhandahålla ett tillräckligt antal samlingsplatser över medlemsstatens hela territorium och ska därvid beakta faktorer som befolkningsstorlek och befolkningstäthet, förväntad volym av förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, tillgänglighet och närhet till slutanvändare, så att det är möjligt för slutanvändarna att lämna in batterier vid samlingsplatserna.

Artikel 51

Slutanvändarnas skyldigheter

1. Slutanvändarna ska lämna förbrukade batterier till separat insamling, så att de skiljs från andra avfallsflöden, även från blandat kommunalt avfall.
2. Slutanvändarna ska göra sig av med förbrukade batterier vid särskilda separata samlingsplatser som inrättats av producenten eller en producentansvarsorganisation eller i enlighet med de särskilda arrangemang som ingåtts med producenten eller en producentansvarsorganisation i enlighet med artiklarna 48 och 49.
3. Förbrukade bärbara batterier som ingår i apparater och som lätt kan avlägsnas av slutanvändaren, utan att professionella verktyg behöver användas, ska avlägsnas och kasseras av slutanvändarna i enlighet med punkt 1.
4. Förbrukade batterier som ingår i fordon eller apparater och som inte lätt kan avlägsnas av slutanvändaren ska kasseras av slutanvändaren i enlighet med direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU, i tillämpliga fall.

Artikel 52

Behandlingsanläggningarnas skyldigheter

De aktörer som driver anläggningar för avfallshandling i enlighet med direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU ska överlämna förbrukade batterier som härrör från behandlingen av uttjänta fordon och avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter till batteriproducenterna i fråga eller, till den producentansvarsorganisation som utsetts i enlighet med artikel 47.2 för att företräda producenterna, eller till avfallshandlingsaktörer för behandling och materialåtervinning i enlighet med kraven i artikel 56 i denna förordning. De aktörer som driver avfallshandlingsanläggningarna ska föra register över dessa transaktioner.

Artikel 53
Offentliga avfallshanteringsmyndigheters roll

1. Förbrukade batterier från privata, icke-kommersiella användare får kasseras vid de separata insamlingsplatser som inrättats av offentliga avfallshanteringsmyndigheter.
2. De offentliga avfallshanteringsmyndigheterna ska överlämna insamlade förbrukade batterier till producenterna, eller till den producentansvarsorganisation som utsetts i enlighet med artikel 47.2 för att företräda producenterna, eller till avfallshanteringsaktörer för behandling och materialåtervinning i enlighet med kraven i artikel 56 i denna förordning. eller själva utföra behandlingen och återvinningen av batterierna i enlighet med kraven i artikel 56.

Artikel 54
Insamlingsplatsernas roll

Insamlingsplatserna för frivillig insamling av förbrukade bärbara batterier ska överlämna de förbrukade bärbara batterierna till producenterna eller till de tredje parter som agerar för producenternas räkning, som producentansvarsorganisationer och avfallshanteringsaktörer, för behandling och materialåtervinning i enlighet med kraven i artikel 56.

Artikel 55
Insamlingsnivåer för förbrukade bärbara batterier

1. Medlemsstaterna ska uppnå följande minimimål för insamling av förbrukade bärbara batterier, med undantag för förbrukade batterier för lätta transportmedel:
 - (a) 45 % senast den 31 december 2023,
 - (b) 65 % senast den 31 december 2025,
 - (c) 70 % senast den 31 december 2030.
2. Medlemsstaterna ska beräkna de insamlingsnivåer som anges i punkt 1 i enlighet med den metod som anges i bilaga XI.
3. Kommissionen ska senast den 31 december 2030 se över det mål som fastställs i punkt 1 c och, som en del av översynen, överväga att fastställa ett insamlingsmål för batterier som driver lätta transportmedel, mot bakgrund av utvecklingen av marknadsandelen, som ett separat mål eller som en del av en översyn av det mål som fastställs i punkt 1 c och i artikel 48.4. Vid översynen är det också möjligt att överväga att införa en beräkningsmetod för beräkningen av insamlingsnivån för separat insamling för att ta fram vilka mängder förbrukade batterier som finns tillgängliga för insamling. Kommissionen ska för detta ändamål lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om utfallet av översynen, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra den metod för beräkning av insamlingsnivån för bärbara batterier som anges i bilaga XI.

Artikel 56
Behandling och materialåtervinning

1. Insamlade förbrukade batterier får inte deponeras eller brännas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2010/75/EU ska godkända anläggningar säkerställa att alla behandlings- och materialåtervinningsprocesser för förbrukade batterier, som ett minimikrav, uppfyller kraven i del A i bilaga XII och kraven på bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i artikel 3.10 i direktiv 2010/75/EU.
3. Utöver vad som anges i artikel 51.3 ska batterier som samlas in medan de fortfarande sitter kvar i en apparat avlägsnas från den insamlade apparaten i enlighet med kraven i direktiv 2012/19/EU.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra de behandlings- och materialåtervinningskrav för förbrukade batterier som fastställs i del A i bilaga XII mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och framväxande ny teknik inom avfallshantering.

Artikel 57

Materialåtervinningsgrad och resursåtervinningsmål

1. Alla förbrukade batterier som samlas in ska gå in i en återvinningsprocess.
2. Materialåtervinnarna ska säkerställa att varje materialåtervinningsprocess uppnår den lägsta återvinningsgrad och de materialåtervinningsnivåer som fastställs i delarna B och C i bilaga XII.
3. Återvinningsgraden och materialåtervinningsnivån som fastställs i delarna B och C i bilaga XII ska beräknas i enlighet med de regler som fastställs i en genomförandeakt som antas enligt punkt 4.
4. Kommissionen ska senast den 31 december 2023 anta en genomförandeakt i syfte att anta närmare bestämmelser om beräkning och kontroll av återvinningsgraden och materialåtervinningsnivån. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att ändra de miniminivåer för materialåtervinning av förbrukade batterier som fastställs i delarna B och C i bilaga XII mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och framväxande ny teknik inom avfallshantering.

Artikel 58

Transport av förbrukade batterier

1. Behandling och materialåtervinning får utföras utanför den berörda medlemsstaten eller utanför unionen, förutsatt att de förbrukade batterierna transporteras i enlighet med kraven i förordning (EG) nr 1013/2006 och förordning (EG) nr 1418/2007.
2. Förbrukade batterier som exporteras från unionen i enlighet med punkt 1 ska endast medräknas vid fullgörandet av de skyldigheter och uppnåendet av den återvinningsgrad och de materialåtervinningsmål som anges i artikel 56 och artikel 57 om den materialåtervinnare eller annan avfallsinnehavare som exporterar de förbrukade batterierna för behandling och materialåtervinning kan bevisa att behandlingen har ägt rum under förhållanden som motsvarar kraven i denna förordning.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 73 med avseende på att fastställa närmare bestämmelser som kompletterar

bestämmelserna i punkt 2 i den här artikeln, genom att det fastställs kriterier för bedömningen av likvärdiga villkor.

Artikel 59

Krav avseende behandling för ändrad användning och återtillverkning av industribatterier och elfordonsbatterier

1. Oberoende aktörer ska ges tillgång till batterihanteringssystemet för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring med en kapacitet på över 2 kWh, på lika villkor, i syfte att bedöma och fastställa batteriers hälsotillstånd och återstående livslängd, i enlighet med de parametrar som anges i bilaga VII.
2. Oberoende aktörer som utför behandling för ändrad användning eller återtillverkning ska på lika villkor ges tillgång till den information som är relevant för hantering och provning av laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier, eller av apparater och fordon i vilka sådana batterier ingår, samt av komponenter till sådana batterier, apparater eller fordon, inbegripet vad gäller säkerhetsaspekter.
3. De aktörer som behandlar batterier för ändrad användning eller utför återtillverkning av batterier ska säkerställa att batterierna och de komponenter som ingår i batterierna undersöks, prestandatestas, förpackas och transporteras i enlighet med lämpliga kvalitetskontroll- och säkerhetsinstruktioner.
4. De aktörer som behandlar batterier för ändrad användning eller utför återtillverkning av batterier ska säkerställa att de batterier som de har behandlat för ändrad användning eller de batterier som de har återtillverkat är förenliga med annan relevant lagstiftning med produkt-, miljö- och hälsoskyddsrelaterade krav samt de tekniska kraven för den specifika användningen när batterierna släpps ut på marknaden.

Ett batteri som har behandlats för ändrad användning eller som har återtillverkats ska inte omfattas av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7.1, 7.2, 7.3, 8.1, 8.2, 8.3, 10.1, 10.2 och 39.1 om den ekonomiska aktör som släpper ut det för annan användning behandlade eller återtillverkade batteriet på marknaden kan visa att batteriet, innan det behandlades för annan användning eller återtillverkades, släpptes ut på marknaden före de datum då dessa skyldigheter blir tillämpliga i enlighet med de artiklarna.

5. För att dokumentera att ett förbrukat batteri, som genomgår behandling för ändrad användning eller som återtillverkas, inte längre är avfall, ska batteriinnehavaren på begäran av en behörig myndighet visa följande:
 - (a) Bevis för att hälsostatusbedömning eller testning har gjorts i en medlemsstat, i form av en kopia av dokumentationen som bekräftar att batteriet har den prestanda som behövs för dess användning efter behandlingen för ändrad användning eller återtillverkningen.
 - (b) Bevis för att batteriet som behandlats för ändrad användning eller som återtillverkats kommer att tas i användning, i form av en faktura, ett köpeavtal eller ett avtal om överföring av äganderätten för batteriet.
 - (c) Bevis för att det säkerställts lämpligt skydd mot skador under transport, lastning och lossning, i synnerhet genom att förpackningen är tillräcklig och att lasten har staplats på lämpligt sätt.

6. Den information som avses i punkt 4 och i punkt 5 a ska göras tillgänglig för slutanvändarna och tredje parter som agerar för slutanvändarnas räkning, på lika villkor, som en del av den tekniska dokumentation som åtföljer batteriet som behandlats för ändrad användning eller som återtillverkats, när det släpps ut på marknaden eller tas i bruk.
7. Tillhandahållandet av information i enlighet med punkterna 1, 2, 5 och 6 ska inte påverka kravet att behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt i överensstämmelse med relevant unionsrätt och nationell rätt.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på att fastställa detaljerade tekniska krav som batterier måste uppfylla för att upphöra att vara avfall och krav på data och metoder som ska användas för att bedöma batteriers hälsotillstånd. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

Artikel 60

Informationskrav avseende förbrukade batterier

1. Producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, ska ge slutanvändare och distributörer tillgång till följande information om åtgärder för att motverka att batterier blir avfall och om hantering av förbrukade batterier för de batterityper som de levererar inom en medlemsstats territorium:
 - (a) Information om hur slutanvändarna kan bidra till förebyggande av avfall, bland annat genom information om god praxis för användningen av batterier så att de kan användas så länge som möjligt och om hur de kan förberedas för återanvändning.
 - (b) Information om slutanvändarnas roll för separat insamling av förbrukade batterier i enlighet med de skyldigheter som anges i artikel 51, så att de förbrukade batterierna kan behandlas och materialåtervinnas.
 - (c) Information om de system för separat insamling och för förberedelser för återanvändning och materialåtervinning av förbrukade batterier som finns att tillgå,
 - (d) Nödvändiga säkerhetsanvisningar för hantering av förbrukade batterier, inbegripet information om riskerna med, och hanteringen av, batterier som innehåller litium.
 - (e) Information om innebörden av de etiketter och symboler som trycks på batterier eller batteriförpackningar.
 - (f) Information om hur de ämnen som ingår i batterier påverkar miljön och människors hälsa, särskilt i de fall då de förbrukade batterierna inte tas om hand på lämpligt sätt utan kastas i naturen eller som kommunalt avfall som inte sorteras.

Informationen ska göras tillgänglig

- (a) med regelbundna tidsintervall för varje modell från den tidpunkt då den berörda batterimodellen tillhandahålls på marknaden för första gången i en medlemsstat, åtminstone på försäljningsstället på ett sådant sätt att informationen är synlig, samt på e-marknadsplatser, och

- (b) på ett språk som lätt kan förstås av konsumenter och andra slutanvändare, i enlighet med vad som fastställs av den berörda medlemsstaten.
2. Producenterna ska ge de distributörer och aktörer som avses i artiklarna 50, 52 och 53 och andra avfallshanteringsaktörer som utför reparation, återtillverkning, förberedelse för återanvändning, samt behandling och materialåtervinning, tillgång till information om de säkerhets- och skyddsåtgärder, inbegripet för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, som är tillämpliga på lagring och insamling av förbrukade batterier.
3. Från och med den tidpunkt då en batterimodell tillhandahålls inom en medlemsstats territorium ska producenterna, på begäran och på elektronisk väg, ge de avfallshanteringsaktörer som utför reparation, återtillverkning, förberedelse för återanvändning samt behandling och materialåtervinning, tillgång till den batterimodellspecifika information som de behöver för sin verksamhet med information om korrekt och miljövänlig behandling av förbrukade batterier enligt följande:
- (a) Information om processerna för att säkerställa att fordon och apparater demonteras på ett sätt som gör det möjligt att avlägsna inbyggda batterier.
- (b) Information om de säkerhets- och skyddsåtgärder, inbegripet för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, som är tillämpliga på lagring, transport, behandling och materialåtervinning av förbrukade batterier.

I informationen ska anges vilka komponenter och material som ingår i batteriet samt var de farliga ämnena finns i batteriet, i den utsträckning som informationen är nödvändig för att de aktörer som utför reparation, återtillverkning, förberedelse för återanvändning samt behandling och materialåtervinning ska kunna uppfylla kraven i denna förordning.

Denna information ska göras tillgänglig på ett språk som lätt kan förstås av de aktörer som avses i första stycket, i enlighet med vad som fastställs av den berörda medlemsstaten.

4. Distributörer som levererar batterier till slutanvändare ska på sina återförsäljningsställen på ett synligt sätt och via sina e-marknadsplatser tillhandahålla den information som förtecknas i punkterna 1 och 2 samt information om hur slutanvändare kan lämna in förbrukade batterier kostnadsfritt vid de respektive insamlingsplatser som inrättats vid återförsäljningsställena eller för en e-marknadsplats räkning. Denna skyldighet ska begränsas till de batterityper som distributören eller återförsäljaren har eller har haft som nya batterier i sitt utbud.
5. De kostnader som täcks av producenten i enlighet med artikel 47.1 e ska redovisas separat för slutanvändaren på försäljningsstället för ett nytt batteri. Kostnaderna får inte överstiga den bästa uppskattningen av de faktiska kostnaderna.
6. Om information lämnas offentligt till slutanvändare enligt denna artikel ska kommersiellt känsliga uppgifter behandlas konfidentiellt i överensstämmelse med relevant unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 61

Rapportering till de behöriga myndigheterna

1. Producenterna av bärbara batterier eller, i tillämpliga fall, den producentansvarsorganisation som utsetts i enlighet med artikel 47.2 för att företräda

producenterna, ska för varje kalenderår rapportera följande information till den behöriga myndigheten, uppdelat efter batteriernas kemiska sammansättning och med angivande av mängden batterier som driver lätta transportmedel:

- (a) Mängden bärbara batterier som för första gången tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium, med undantag för bärbara batterier som lämnade medlemsstatens territorium under kalenderåret i fråga, utan att ha sålts till slutanvändare.
- (b) Mängden förbrukade bärbara batterier som samlats in i enlighet med artikel 48, vilken ska beräknas med den metod som anges i bilaga XI.
- (c) Det insamlingsmål som uppnåtts av producenten eller av den producentansvarsorganisation som agerar för producentens räkning.
- (d) Mängden insamlade förbrukade bärbara batterier som levererats för behandling och materialåtervinning vid godkända anläggningar.

Om andra avfallshanteringsaktörer än producenterna, eller de producentansvarsorganisationer som utsetts i enlighet med artikel 47.2 och som agerar för producenternas räkning, samlar in förbrukade bärbara batterier från distributörer eller andra insamlingsplatser för förbrukade bärbara batterier, ska de för varje kalenderår till den behöriga myndigheten rapportera vilka mängder förbrukade bärbara batterier som har samlats in, uppdelat efter batteriernas kemiska sammansättning och med angivande av mängden batterier som driver lätta transportmedel.

De aktörer som avses i första och andra stycket ska rapportera dessa uppgifter inom fyra månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Den första rapporteringsperioden ska avse det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där formatet för rapportering till kommissionen fastställs, i enlighet med artikel 62.6.

De behöriga myndigheterna ska fastställa de format och förfaranden enligt vilka uppgifterna ska rapporteras till dem.

2. Producenterna av startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier, eller, i tillämpliga fall, den producentansvarsorganisation som utsetts i enlighet med artikel 47.2 för att företräda producenterna, ska för varje kalenderår rapportera följande information till den behöriga myndigheten, uppdelad efter batteriernas kemiska sammansättning och batterityp:
 - (a) Mängden startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som för första gången tillhandahålls på marknaden i en medlemsstat, med undantag för batterier som lämnade medlemsstatens territorium under kalenderåret i fråga, utan att ha sålts till slutanvändare.
 - (b) Mängden förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som samlats in och levererats för behandling och materialåtervinning vid godkända anläggningar.
3. Om avfallshanteringsaktörerna samlar in förbrukade batterier från distributörer, från andra insamlingsplatser för förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier eller från slutanvändare, ska de för varje kalenderår rapportera följande information till den behöriga myndigheten, uppdelat efter batteriernas kemiska sammansättning och batterityp:

- (a) Mängden förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som samlats in.
- (b) Mängden förbrukade startbatterier, industribatterier och elfordonsbatterier som levererats för behandling och materialåtervinning vid godkända anläggningar.

De aktörer som avses i denna punkt ska rapportera dessa uppgifter inom fyra månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Den första rapporteringsperioden ska avse det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där formatet för rapportering till kommissionen fastställs, i enlighet med artikel 62.5.

De behöriga myndigheterna ska inrätta elektroniska system för uppgiftsrapporteringen och ange vilka format som ska användas. De elektroniska system för uppgiftsrapportering som inrättas av de behöriga myndigheterna ska vara kompatibla med kraven för det system för informationsutbyte som inrättas i enlighet med artikel 64.

- 4. De uppgifter som avses i punkt 1 a och b ska omfatta batterier som ingår i fordon och apparater samt förbrukade batterier som avlägsnats från fordon och apparater i enlighet med artikel 52.
- 5. De avfallshanteringsaktörer som utför behandling och materialåtervinnarna ska för varje kalenderår rapportera följande information till de behöriga myndigheterna:
 - (a) Mängden förbrukade batterier som tagits emot för behandling och materialåtervinning.
 - (b) Mängden förbrukade batterier som gått in i materialåtervinningsprocesser.
 - (c) Information om återvinningsgrad och materialåtervinningsnivåer för förbrukade batterier.

Rapporteringen om återvinningsgraden och materialåtervinningsnivåerna ska omfatta alla enskilda steg i materialåtervinningen och samtliga utgående fraktioner. Om en materialåtervinningsprocess utförs vid mer än en anläggning ska den första materialåtervinnaren vara ansvarig för att samla in och vidarebefordra den information som krävs till de behöriga myndigheterna.

Materialåtervinnarna ska rapportera dessa uppgifter inom fyra månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Den första rapporteringsperioden ska avse det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där formatet för rapportering till kommissionen fastställs, i enlighet med artikel 62.6.

- 6. Om andra avfallsinnehavare än de som avses i punkt 4 exporterar batterier för behandling och materialåtervinning ska de rapportera uppgifter om mängden separat insamlade förbrukade batterier som exporterats för behandling och materialåtervinning och de uppgifter som avses i punkt 4 leden b och c till de behöriga myndigheterna inom 4 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in.

Artikel 62

Rapportering till kommissionen

- 1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår, i ett aggregerat format, offentliggöra följande uppgifter om bärbara batterier, startbatterier, industribatterier och

elfordonsbatterier, uppdelat efter batteriernas kemiska sammansättning och batterityp, och, när det gäller bärbara batterier, med separata uppgifter om batterier som driver lätta transportmedel:

- (a) Mängden batterier som för första gången tillhandahållits på marknaden i en medlemsstat, med undantag för batterier som lämnade medlemsstatens territorium under kalenderåret i fråga, utan att ha sålts till slutanvändare.
- (b) Mängden förbrukade batterier som samlats in i enlighet med artiklarna 48 och 49, vilken ska beräknas med den metod som anges i bilaga XI.
- (c) Värdet för uppnådda återvinningsgrader enligt bilaga XII del B och värdet för den uppnådda resursåtervinningen enligt del bilaga XII del C.

Medlemsstaterna ska göra dessa uppgifter tillgängliga inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. De ska offentliggöra denna information på elektronisk väg, i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 6, med hjälp av lättillgängliga datatjänster som är driftskompatibla med det system som inrättats i enlighet med artikel 64. Uppgifterna ska vara maskinläsbara, sorterbara och sökbara och följa öppna standarder, så att tredje part kan använda dem. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen när de uppgifter som avses i första stycket görs tillgängliga.

Den första rapporteringsperioden ska avse det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 6.

Utöver de skyldigheter som fastställs i direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU ska de uppgifter som avses i punkt 1 a och b inbegripa uppgifter om batterier som ingår i fordon och apparater, samt förbrukade batterier som avlägsnats från fordon och apparater i enlighet med artikel 52.

2. Rapporteringen om materialåtervinningsgraden och materialåtervinningsnivåerna enligt punkt 1 ska omfatta alla enskilda steg i materialåtervinningen och samtliga utgående fraktioner.
3. De uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 6.
4. Kommissionen ska samla in och se över den information som görs tillgänglig i enlighet med denna artikel. Kommissionen ska offentliggöra en rapport som innehåller en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen kan innehålla särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.
5. Kommissionen ska senast den 31 december 2023 anta genomförandeakter för att fastställa formatet för de uppgifter och den information som ska rapporteras till kommissionen, samt för att fastställa kontrollmetoder och villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

Artikel 63
Tillämpning av kapitel VII

Kapitel VII ska tillämpas från och med den 1 juli 2023.

Kapitel VIII **Elektroniskt informationsutbyte**

Artikel 64
Systemet för elektroniskt utbyte av information

1. Senast den 1 januari 2026 ska kommissionen inrätta systemet för elektroniskt utbyte av information om batterier (*systemet*).
2. Systemet ska innehålla information och data om laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier med intern lagring och kapacitet på mer än 2 kWh i enlighet med bilaga XIII. Denna information och dessa data måste vara sorterbara och sökbara och följa öppna standarder, så att tredje part kan använda dem.
3. De ekonomiska aktörer som släpper ut ett laddningsbart industribatteri eller ett elfordonsbatteri med intern lagring på marknaden ska göra den information som avses i punkt 2 tillgänglig elektroniskt i ett maskinläsbart format med hjälp av interoperabla och lättillgängliga datatjänster i det format som fastställts i enlighet med punkt 5.
4. Efter en översyn i enlighet med artikel 62.5 ska kommissionen genom systemet offentliggöra den information som avses i artikel 62.1 samt den bedömning som avses i artikel 62.5.
5. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 anta genomförandeakter med avseende på att fastställa
 - (a) systemets struktur,
 - (b) det format i vilket de data och den information som avses i punkt 2 ska göras tillgängliga,
 - (c) regler för åtkomst till, delning, hantering, sökning, offentliggörande och återanvändning av den information och de data som finns i systemet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

Artikel 65
Batteripass

1. Senast den 1 januari 2026 ska det för varje industribatteri och elfordonsbatteri som släpps ut på marknaden eller tas i bruk och vars kapacitet överstiger 2 kWh skapas en elektronisk registrering (*batteripass*).
2. Batteripasset ska vara unikt för varje enskilt batteri enligt punkt 1 och batteriet ska identifieras med hjälp av en unik identitetsbeteckning som den ekonomiska aktör som släpper ut batteriet på marknaden ska tilldela batteriet och som ska tryckas eller graveras på batteriet.
3. Batteripasset ska vara kopplat till information om de grundläggande egenskaperna för varje batterityp och batterimodell som lagras i datakällorna till det system som

inrättas i enlighet med artikel 64. Den ekonomiska aktör som släpper ut ett industribatteri eller ett elfordonsbatteri på marknaden ska säkerställa att uppgifterna i batteripasset är korrekta, fullständiga och aktuella.

4. Batteripasset ska vara tillgängligt online genom elektroniska system som ska vara kompatibla med det system som inrättas i enlighet med artikel 64.
5. Batteripasset ska ge tillgång till information om de prestanda- och hållbarhetsparametrar som avses i artikel 10.1, när batteriet släpps ut på marknaden och när dess status ändras.
6. När ändringen av status beror på reparation eller behandling för ändrad användning ska ansvaret för registreringen av batteriet i batteripasset överföras till den ekonomiska aktör som anses släppa ut industribatteriet eller elfordonsbatteriet på marknaden eller som tar det i bruk.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på att fastställa regler för åtkomst till, delning, hantering, sökning, offentliggörande och återanvändning av den information och de uppgifter som är tillgängliga genom batteripasset.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

Kapitel IX

Marknadskontroll i unionen, kontroll av batterier som förs in på unionsmarknaden och unionens skyddsförfaranden

Artikel 66

Förfarande på nationell nivå för att hantera batterier som utgör en risk

1. Om en medlemsstats marknadsövervakningsmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att ett batteri som omfattas av denna förordning utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, för egendom eller för miljön, ska de göra en utvärdering av det aktuella batteriet, vilken ska omfatta alla de relevanta krav som fastställs i denna förordning.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid den utvärdering som avses i första stycket konstaterar att ett batteri inte uppfyller kraven i denna förordning ska de utan dröjsmål ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder som krävs för att batteriet ska uppfylla dessa krav, dra tillbaka produkten från marknaden eller återkalla den inom en rimlig period som ska fastställas i förhållande till typen av risk enligt första stycket.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt de ekonomiska aktörerna att vidta.
3. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla de berörda batterier som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av batterierna på sin nationella marknad, dra tillbaka batterierna från den marknaden eller återkalla dem.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 andra stycket ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera det batteri som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som åberopas och den risk batteriet utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på något av följande:
 - (a) Batteriet uppfyller inte kraven i kapitel II eller III i denna förordning.
 - (b) Det förekommer brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 15.
 - (c) Det förekommer brister i de gemensamma specifikationer som avses i artikel 16.
6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet enligt denna artikel ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på det berörda batteriets bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den vidtagna nationella åtgärden.
7. Om varken en medlemsstat eller kommissionen inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 andra stycket har rest invändningar mot en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat ska åtgärden anses vara berättigad.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga begränsande åtgärder, till exempel tillbakadragande av batteriet från marknaden, utan dröjsmål vidtas i fråga om batteriet.

Artikel 67

Unionens förfaranden i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 66.3 och 66.4 har slutförts, görs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

2. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge det till dem och till den eller de berörda ekonomiska aktörerna.

Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det batteri som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta.

Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och batteriets bristande överensstämmelse tillskrivs brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 15 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Artikel 68

Batterier som överensstämmer med kraven, men utgör en risk

1. Om en medlemsstat, efter att ha utfört en utvärdering i enlighet med artikel 67.1, konstaterar att ett batteri visserligen uppfyller kraven i kapitlen II och III, men utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, för egendom eller för miljön, ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att det berörda batteriet när det släpps ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk eller för att dra tillbaka eller återkalla batteriet från marknaden inom en rimlig period som medlemsstaten fastställer i förhållande till typen av risk.
2. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att det vidtas korrigerande åtgärder i fråga om alla de berörda batterier som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera de berörda batterierna, dess ursprung och leveranskedja, den risk som batterierna utgör samt vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.
4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt i form av ett beslut för att fastställa om den nationella åtgärden är berättigad eller inte och, vid behov, beordra lämpliga åtgärder.
5. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.
6. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skyddet för människors hälsa och säkerhet eller skyddet för egendom eller miljön ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 74.3.
7. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge det till dem och till den eller de berörda ekonomiska aktörerna.

Artikel 69

Annan bristande överensstämmelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66 ska en medlemsstat, om den konstaterar att ett batteri som inte omfattas av artikel 68 inte överensstämmer med denna förordning eller om en ekonomisk aktör har åsidosatt en skyldighet som

fastställs i denna förordning, kräva att den berörda ekonomiska aktören åtgärdar den bristande överensstämmelsen. Bristande överensstämmelse av detta slag ska omfatta följande:

- (a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008 eller artikel 20 i den här förordningen.
 - (b) CE-märkningen har inte anbringats.
 - (c) Det anmälda organets identifikationsnummer har, i de fall organet medverkar i produktionskontrollen, anbringats i strid med artikel 20 eller har inte anbringats.
 - (d) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats eller har inte upprättats på ett korrekt sätt.
 - (e) EU-försäkran om överensstämmelse kan inte nås via QR-koden på batteriet.
 - (f) Den tekniska dokumentationen är inte tillgänglig, är ofullständig eller innehåller fel.
 - (g) Den information som avses i artikel 38.7, 38.9, 38.10 eller artikel 41.3 och 41.4 saknas, är felaktig eller ofullständig eller, när det gäller bruksanvisningar, är inte översatt till ett språk som godtas av de medlemsstater där batteriet släpps ut på marknaden eller tillhandahålls.
 - (h) Ett annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 38 eller artikel 40 är inte uppfyllt.
 - (i) De krav för säker drift och säker användning av stationära batterienergilagringssystem som anges i artikel 12 är inte uppfyllda.
 - (j) De hållbarhets- och säkerhetskrav som anges i artiklarna 6–12 i kapitel II och de märknings- och informationskrav som anges i artiklarna 13 och 14 i kapitel III är inte uppfyllda.
 - (k) Kraven avseende strategin för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan i artikel 39 är inte uppfyllda.
2. Om aktören inte åtgärdar den bristande efterlevnad som avses i punkt 1 k ska ett meddelande om korrigerande åtgärder utfärdas.
3. Om den bristande överensstämmelsen enligt punkt 1 kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av batteriet på marknaden eller säkerställa att det återkallas eller dras tillbaka från marknaden. Vid sådan bristande efterlevnad som avses i punkt 1 k ska denna punkt tillämpas som en sista utväg om överträdelsen är allvarlig och fortsätter efter det att det utfärdats ett meddelande om korrigerande åtgärder enligt punkt 2.

Kapitel X

Miljöanpassad offentlig upphandling, förfarandet för att ändra begränsningarna för farliga ämnen och kommissionens erkännande av system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan

Artikel 70

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. Upphandlande myndigheter, enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3.1 i direktiv 2014/25/EU, och upphandlande enheter, enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU, ska, när de upphandlar batterier eller produkter som innehåller batterier i de situationer som omfattas av dessa direktiv, beakta den miljöpåverkan som batterierna har under sin livscykel, i syfte att säkerställa att de upphandlade batteriernas påverkan begränsas till ett minimum.
2. Den skyldighet som anges i punkt 1 ska gälla alla avtal som ingås av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter för inköp av batterier eller produkter som innehåller batterier och ska innebära att de upphandlande myndigheterna och de upphandlande enheterna är skyldiga att inkludera tekniska specifikationer och tilldelningskriterier på grundval av artiklarna 7–10 för att säkerställa att en produkt väljs ut bland produkter som har betydligt lägre miljöpåverkan under livscykeln.
3. Kommissionen ska senast den 31 december 2026 anta delegerade akter i enlighet med artikel 73 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa obligatoriska minimikriterier eller minimimål för miljöanpassad offentlig upphandling, på grundval av de krav som anges i artiklarna 7–10.

Artikel 71

Förfarande för att ändra begränsningarna avseende farliga ämnen

1. Om kommissionen anser att ett visst ämne som används vid tillverkningen av batterier eller förekomsten av ett visst ämne i batterierna när de släpps ut på marknaden, eller under de påföljande livscykelfaserna, inklusive avfallsfasen, utgör en hälso- eller miljörisk som inte kontrolleras på ett adekvat sätt och som behöver hanteras på unionsnivå, ska kommissionen begära att Europeiska kemikaliemyndigheten (*kemikaliemyndigheten*) utarbetar dokumentation som uppfyller kraven i punkt 3 i del II i bilaga XV till förordning (EG) nr 1907/2006 (*dokumentationen i begränsningsförfarandet*). Dokumentationen i begränsningsförfarandet ska innehålla en samhällsekonomisk bedömning och en analys av möjliga alternativ.
2. Kemikaliemyndigheten ska utan dröjsmål offentliggöra kommissionens avsikt att inleda ett begränsningsförfarande avseende ämnets hela livscykel och informera berörda parter.
3. Inom tolv månader från mottagandet av kommissionens begäran enligt punkt 1 och om den dokumentation till förslag till begränsningar som kemikaliemyndigheten sammanställt i enlighet med den punkten visar att åtgärder på unionsnivå är nödvändiga, ska kemikaliemyndigheten föreslå begränsningar för att inleda det begränsningsförfarande som beskrivs i punkterna 4–14.
4. Kemikaliemyndigheten ska utan dröjsmål offentliggöra dokumentationen i begränsningsförfarandet, inklusive de föreslagna begränsningarna enligt punkt 3, på

sin webbplats och tydligt ange datum för offentliggörandet. Kemikaliemyndigheten ska uppmana alla berörda parter att lämna synpunkter på dokumentationen i begränsningsförfarandet, enskilt eller tillsammans, inom fyra månader från dagen för offentliggörandet.

5. Inom tolv månader från det datum för offentliggörande som avses i punkt 4 ska kemikaliemyndighetens riskbedömningskommitté, vilken inrättats i enlighet med artikel 76.1 c i förordning (EG) nr 1907/2006, anta ett yttrande om huruvida de föreslagna begränsningarna är lämpliga för att minska risken för människors hälsa och/eller miljön, på grundval av en bedömning av relevanta delar av dokumentationen i begränsningsförfarandet. I yttrandet ska hänsyn tas till den dokumentation i begränsningsförfarandet som kemikaliemyndigheten utarbetat på begäran av kommissionen och till de synpunkter från berörda parter som avses i punkt 4.
6. Inom femton månader från det datum för offentliggörande som avses i punkt 4 ska kommittén för samhällsekonomisk analys, vilken inrättats i enlighet med artikel 76.1 d i förordning (EG) nr 1907/2006, anta ett yttrande om de föreslagna begränsningarna, på grundval av en bedömning av relevanta delar av dokumentationen i begränsningsförfarandet och av de samhällsekonomiska konsekvenserna. Innan yttrandet antas ska kommittén för samhällsekonomisk analys ta fram ett utkast till yttrande om de föreslagna begränsningarna och om de samhällsekonomiska konsekvenserna därav, med hänsyn tagen till eventuella analyser och information enligt punkt 4.
7. Kemikaliemyndigheten ska utan dröjsmål offentliggöra utkastet till yttrande från kommittén för samhällsekonomisk analys på sin webbplats och uppmana berörda parter att lämna synpunkter på utkastet till yttrande senast 60 dagar efter det att utkastet till yttrande offentliggörs.
8. Kommittén för samhällsekonomisk analys ska utan dröjsmål anta sitt yttrande, om lämpligt med beaktande av de ytterligare synpunkter som inkommit inom den fastställda tidsfristen enligt punkt 7. Yttrandet ska beakta de synpunkter från berörda parter som lämnats in enligt punkterna 4 och 7.
9. Om riskbedömningskommitténs yttrande avviker betydligt från de begränsningar som föreslagits, ska kemikaliemyndigheten förlänga tidsfristen för yttrandet från kommittén för samhällsekonomisk analys med högst 90 dagar.
10. Kemikaliemyndigheten ska omedelbart till kommissionen överlämna yttrandena från riskbedömningskommittén och kommittén för samhällsekonomisk analys om de begränsningar som föreslås till följd av kommissionens begäran enligt punkt 1. Om yttrandena från riskbedömningskommittén och kommittén för samhällsekonomisk analys avviker avsevärt från de begränsningar som föreslås enligt punkt 3 ska kemikaliemyndigheten lämna en förklarande not till kommissionen med en detaljerad förklaring av skälen till dessa skillnader. Om en av kommittéerna inte yttrar sig inom den tidsfrist som anges i punkterna 5 och 6 eller om ingen av dem gör det, ska kemikaliemyndigheten underrätta kommissionen om detta och ange skälen härför.
11. Kemikaliemyndigheten ska utan dröjsmål offentliggöra de båda kommittéernas yttranden på sin webbplats.
12. Kemikaliemyndigheten ska på begäran tillhandahålla kommissionen alla dokument och alla fakta som den tagit emot eller beaktat.

13. Om kommissionen finner att villkoren i artikel 6.2 är uppfyllda ska den anta en delegerad akt i enlighet med artikel 6.2. Denna delegerade akt ska antas utan onödigt dröjsmål efter mottagandet av yttrandet från den kommitté för samhällsekonomisk analys som avses i punkt 8 eller efter utgången av den tidsfrist som anges i punkterna 6 och 9, beroende på vad som är lämpligt, om kommittén inte antar något yttrande.
14. Om riskbedömningskommittén och kommittén för samhällsekonomisk analys avger ett yttrande i enlighet med punkterna 5 och 6 ska de använda sig av rapportörer i enlighet med artikel 87 i förordning (EG) nr 1907/2006. De berörda rapportörerna eller medrapportörerna, eller dessas arbetsgivare, ska avlönas av kemikaliemyndigheten i enlighet med en ersättningskala som ska ingå i de finansiella arrangemang som ska fastställas i samband med begränsningar, av den styrelse som ska inrättas i enlighet med artikel 76.1 a i förordning (EG) nr 1907/2006. Om de berörda personerna inte uppfyller sina förpliktelser har kemikaliemyndighetens verkställande direktör rätt att avsluta eller tillfälligt upphäva avtalet eller innehålla ersättningen.

Artikel 72

System för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan

1. Regeringar, branschorganisationer och grupper av berörda organisationer som har infört och övervakar system för tillbörlig aktsamhet (*systemansvariga*) får ansöka hos kommissionen om att få sina system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, erkända av kommissionen. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på att fastställa krav för vilken information ansökan till kommissionen ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.
2. Om kommissionen, på grundval av de bevis och den information som tillhandahålls i enlighet med punkt 1, fastställer att det system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan som avses i punkt 1 gör det möjligt för ekonomiska aktörer att uppfylla kraven i artikel 39 i denna förordning, ska kommissionen anta en genomförandeakt genom vilket systemet erkänns som likvärdigt med kraven i denna förordning. Kommissionen ska, innan den antar sådana genomförandeakter, på lämpligt sätt samråda med OECD:s sekretariat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.

När kommissionen fattar ett beslut om erkännande av ett system för tillbörlig aktsamhet ska den beakta de olika branschmetoder som omfattas av systemet och det riskbaserade tillvägagångssätt och de metoder som används inom ramen för systemet för att identifiera risker.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på att fastställa de kriterier och den metod enligt vilka kommissionen i enlighet med punkt 2 ska fastställa huruvida system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan är sådana att de säkerställer att de ekonomiska aktörerna uppfyller kraven i artikel 39 i denna förordning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3. Kommissionen ska också på lämpligt sätt regelbundet kontrollera att erkända system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan fortsätter att uppfylla de kriterier som ledde till beslutet om erkännande av likvärdighet enligt punkt 2.

4. Den systemansvarige för ett system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, för vilket ett erkännande av likvärdighet har beviljats enligt punkt 2, ska utan dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar eller uppdateringar av det systemet.
5. Om det finns bevis för att ekonomiska aktörer som genomför ett system som erkänts i enlighet med punkt 2 vid upprepade tillfällen eller i allvarliga fall har underlåtit att uppfylla kraven i artikel 39 i denna förordning, ska kommissionen i samråd med den systemansvarige undersöka huruvida dessa fall visar på brister i systemet.
6. Om kommissionen identifierar underlåtenhet att uppfylla kraven i artikel 39 i denna förordning eller brister i ett erkänt system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, får den bevilja den systemansvarige en lämplig tidsperiod för att vidta korrigerande åtgärder.
7. Om den systemansvarige underlåter eller vägrar att vidta de korrigerande åtgärder som krävs, och om kommissionen har konstaterat att denna underlåtenhet eller de brister som avses i punkt 6 äventyrar förmågan hos ekonomiska aktör som avses i artikel 39.1 som genomför ett system att uppfylla kraven i artikel 39 eller om ekonomiska aktörer som genomför ett system vid upprepade tillfällen eller i allvarliga fall underlåter att uppfylla kraven på grund av brister i systemet, ska kommissionen anta en genomförandeakt i syfte att återkalla erkännandet av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 74.3.
8. Kommissionen ska upprätta och uppdatera ett register över erkända system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. Registret ska offentliggöras på internet.

Kapitel XI

Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 73

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 9.2, 10.3, 12.2, 17.4, 27.3, 39.8, 55.4, 56.4, 57.6, 58.3 och 70.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med [den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 9.2, 10.3, 12.2, 17.4, 27.3, 39.8, 55.4, 56.4, 57.6, 58.3 och 70.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 9.2, 10.3, 12.2, 17.4, 27.3, 39.8, 55.4, 56.4, 57.6, 58.3 och 70.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 74

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som inrättas genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Kapitel XII

Ändringar

Artikel 75

Ändringar av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 4.5 ska texten ”(EU) 2016/425 (5) och (EU) 2016/426 (6)” ersättas med följande:
”(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) och [(EU) 2020/...(***)]

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 51).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 99).

*** [Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (For the Publications Office to fill in the OJ publication details)]”.

- (2) I bilaga I ska följande punkt läggas till som punkt 71 i förteckningen över unionens harmoniseringslagstiftning:

”71. Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (For the Publications Office to fill in the OJ publication details).”

Kapitel XIII

Slutbestämmelser

Artikel 76 *Sanktioner*

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 77 *Översyn*

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2030 utarbeta en rapport om tillämpningen av denna förordning och dess konsekvenser för miljön och för den inre marknadens funktion.
2. Kommissionen ska, med hänsyn tagen till den tekniska utvecklingen och de praktiska erfarenheter som har gjorts i medlemsstaterna, i sin rapport inkludera en utvärdering av följande aspekter av denna förordning:
 - (a) De hållbarhets- och säkerhetskrav som anges i kapitel II.
 - (b) De märknings- och informationskrav som anges i kapitel III.
 - (c) De krav på tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan som anges i artiklarna 39 och 72.
 - (d) De åtgärder för hantering av förbrukade batterier som anges i kapitel VII.

Rapporten bör vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av relevanta bestämmelser i denna förordning.

Artikel 78 *Upphävande och övergångsbestämmelser*

Direktiv 2006/66/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 juli 2023.

- (a) artikel 10.3, artikel 12.4 och artikel 12.5 ska emellertid fortsätta att gälla till och med den 31 december 2023, utom vad gäller bestämmelserna om överföring av uppgifter till kommissionen vilka ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2025.
- (b) Artikel 21.2 ska fortsätta att gälla till den 31 december 2026.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 79

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

- 1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
 - 1.1. Förslagets eller initiativets titel
 - 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
 - 1.3. Typ av förslag eller initiativ
 - 1.4. Mål
 - 1.5. Grunder för förslaget eller initiativet
 - 1.6. Varaktighet och budgetkonsekvenser
 - 1.7. Planerad metod för genomförandet

- 2. FÖRVALTNING**
 - 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
 - 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
 - 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

- 3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
 - 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
 - 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
 - 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: 09 Miljö

Verksamhet: 09 02 02 Program för miljö och klimatpolitik (Life) – Cirkulär ekonomi och livskvalitet

09 10 01 – Europeiska kemikaliemyndigheten – Verksamhet på området lagstiftning om import och export av farliga kemikalier och i samband med den cirkulära ekonomin

03.020101 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster

1.3. Förslaget avser

en ny åtgärd

en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹

en förlängning av en befintlig åtgärd

en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Att förbättra batteriers hållbarhet under hela deras livscykel genom att säkerställa minimikrav på hållbarhet för batterier som släpps ut på EU:s inre marknad.

Att öka motståndskraften i EU:s batterileveranskedja genom att materialkretsloppet sluts.

Att minska de miljömässiga och sociala konsekvenserna i alla skeden av batteriers livscykel.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Att stärka hållbarheten

- Att främja produktion och utsläppande på EU-marknaden av batterier av hög kvalitet och med hög prestanda.
- Att utveckla och utnyttja EU:s potential när det gäller råmaterial till batterier, både primära och sekundära, för att se till att de produceras på ett effektivt och hållbart sätt.
- Att säkerställa fungerande marknader för returråmaterial och därmed sammanhängande industriella processer.

¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a och b i budgetförordningen.

- Att främja innovation samt utveckling och genomförande av EU:s tekniska expertis.

Att öka motståndskraften och stänga materialkretsloppen.

- Att minska EU:s beroende av import av material av strategisk betydelse.
- Att säkerställa lämplig insamling och materialåtervinning av alla förbrukade batterier.

Att minska de miljömässiga och sociala konsekvenserna.

- Att bidra till ansvarsfull anskaffning.
- Att sörja för effektiv användning av råmaterial och återvunna material.
- Att minska utsläppen av växthusgaser under batteriers hela livscykel.
- Att minska riskerna för människors hälsa och för miljön och förbättra de sociala förhållandena i lokalsamhällena.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Den föreslagna förordningen kommer att säkerställa en bättre anpassning till EU:s nuvarande strategier för hållbar hantering av material och avfall, som är inriktade på optimering av produkter och produktionsprocesser. Syftet är att utveckla en EU-ram som omfattar batteriers hela livscykel och harmoniserade och mer ambitiösa regler för batterier, komponenter, förbrukade batterier och återvunnet material i syfte att fastställa en uppsättning med gemensamma regler som garanterar att EU:s inre marknad för batterier och de primära och sekundära material som behövs för att tillverka dem fungerar smidigt och samtidigt främja en högre hållbarhetsnivå på EU-marknaden.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Indikatorerna för framsteg och resultat kommer att vara följande:

- Högre kvalitet på de batterier som släpps ut på marknaden.
- Bättre återvinningsgrad och bättre materialåtervinning för Ni, Co, Li och Cu
- Högre halter av återvunnet material i batterier.
- Fler batterier kommer att samlas in och återvinnas.
- Industriebatterier och elfordonsbatterier kommer att räknas, spåras och rapporteras.
- Alla insamlade batterier kommer att återvinnas. Återvinningsprocesserna kommer att leda till minskade risker för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
- Slut användarna kommer att få bättre och enklare tillgång till information om de batterier som de köper i fråga om vilka material de innehåller, förväntad livslängd och hur tillverkningen uppfyller miljömässiga och sociala standarder.
- Koldioxidavtrycket kommer att beräknas för alla industriebatterier och elfordonsbatterier.

- Tillverkarna av industribatterier och elfordonsbatterier kommer också att tillhandahålla information om hur deras materialanskaffning uppfyller kriterierna för socialt ansvar.
- Batteritillverkarna kommer att ha en tydlig och förutsägbar EU-rättslig ram till stöd när det gäller innovation och konkurrenskraft på en växande marknad.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

De detaljerade kraven skulle behöva antas genom genomförandeakter/delegerade akter inom en tidsperiod på 3–8 år.

En rad åtgärder i form av mandat, delegerade beslut, genomförandebeslut och konsekvensbedömningsrapporter kommer att följa på detta förslag till förordning.

Häri kommer att ingå kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskrav, system för kontroll av överensstämmelse, hållbarhetskrav samt information och märkning. Nedan följer en detaljerad förteckning över de åtgärder som planeras.

- Följa standardiseringsarbetet i CEN/Cenelec.
- Utarbeta gemensamma specifikationer för prestanda och hållbarhet för bärbara batterier för allmänt bruk.
- Utarbeta gemensamma specifikationer för prestanda och hållbarhet för laddningsbara batterier (industribatterier/elfordonsbatterier).
- Utarbeta gemensamma säkerhetspecifikationer för stationära batterilagringssystem.
- Utarbeta harmoniserade beräkningsregler för separat insamling av bärbara batterier.
- Utarbeta harmoniserade beräkningsregler för koldioxidavtrycksdeklarationen (inklusive översynen av reglerna för produktkategoriernas miljöavtryck (PEFCR) för batterier), för beräkning av prestandaklasser för koldioxidavtryck för batterier, för beräkning av återvunnet innehåll i batterier och för beräkning av återvinningsgrad (för att omfatta litium och bly) och materialåtervinning.
- Utarbeta riktlinjer för hur bärbara batterier bör kunna avlägsnas och ersättas.
- Inrätta ett öppet dataområde för inlämning av batterirelaterad information.
- Utveckla kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling av batterier.
- Utarbeta en delegerad akt för koldioxidavtrycket – obligatoriska tröskelvärden.
- Ändra avfallsförteckningen.
- Riskbedömning/riskhantering av ämnen som används i batterier.
- Ändra rapporteringsskyldigheterna.

- 1.5.2. *Mervärdet i unionens intervention (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante):

EU-omfattande lagstiftning är nödvändig för att säkerställa att tillverkare, importörer och ekonomiska aktörer i vidare bemärkelse omfattas av gemensamma krav när de släpper ut ett batteri på unionsmarknaden och att det finns gemensamma krav för den information som görs tillgänglig.

Utvärderingen av batteridirektivet pekar dessutom på att det finns behov av att modernisera den rättsliga ramen för att ytterligare främja den cirkulära ekonomin och strategier för låga koldioxidutsläpp samt behov av anpassning till den tekniska och ekonomiska utvecklingen på batterimarknaden.

Batterivärdekedjan är kapitalintensiv och det krävs därför en viss storskalighet. För att uppnå detta krävs harmoniserade krav för hela livscykeln och en välfungerande inre marknad i EU.

- 1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

- 1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Europeiska kommissionen föreslår en omfattande återhämtningsplan som bygger på en förstärkt långsiktig budget för nästa fleråriga budgetram och ett nytt återhämtningsinstrument, Next Generation EU.

Den europeiska gröna given kommer att ligga till grund för EU:s återhämtningsstrategi. Detta inbegriper målet om renare transporter och logistik, inklusive e-mobilitet, som är den främsta drivkraften bakom den exponentiella ökningen av efterfrågan på batterier. De nuvarande tendenserna visar att i samhället efter covid-19 kommer e-mobilitetens betydelse att öka och att det är en bestående utveckling.

Europeiska kommissionens stöd och engagemang för forskningen om batterier framgår av antalet projekt som finansieras genom Horisont 2020-programmet (mer än 100 projekt) och det ekonomiska bidraget till genomförandet (i storleksordningen 500 miljoner euro). Projekten omfattar hela värdekedjan för olika typer av batterier och är inriktade på att lösa nuvarande och framtida utmaningar: Utveckling och förbättring av material (och deras miljöpåverkan), materialåtervinning av batterier (som kommer att främja effektiviteten i materialåtervinningen i Europa), nya batterisystem och till och med alternativ till konventionella batterier. Resultaten av dessa projekt kommer att stödja och främja innovation till förmån för batteriindustrin i Europa. Nya och förbättrade material och batterisystem, förbättrade egenskaper i fråga om kapacitetslagring, livslängd, säkerhet, hållbarhet och kostnadseffektivitet förväntas. Dessa aspekter är av relevans för denna förordning och tas upp i denna förordning.

Aspekterna i fråga kommer att vara avgörande för att säkerställa Europas konkurrenskraft på detta område och för att främja Europas ekonomi, tillväxt och välbefinnande.

EU förväntas fortsätta att främja forskningen på detta område och på närliggande områden i nästa fleråriga budgetram.

Genom den nya förordningen kommer det att förtydligas att antagandet av begränsningsåtgärder för ämnen i batterier i framtiden kommer att ske på grundval av bedömningar som Echa kommer att göra, och att antagandet av begränsningar inte längre kommer att vara enskilda åtgärder inom ramen för GD ENV:s arbetsprogram. Echa har utan tvekan den erfarenhet som krävs för denna uppgift, men bedömningarna skulle utgöra ett nytt arbetsområde för myndigheten.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Sakkunskapen hos Echa (riskbedömning av ämnen) och Gemensamma forskningscentret (utveckling av metoder och förfaranden) är lämpligast för att säkerställa ett snabbt genomförande av den föreslagna strategin.

De beräknade personal- och resursbehov som inkommit från Echa med avseende på uppgiften att hantera avfallsförteckningen visar att Echa behöver bygga upp kunskap om denna uppgift. Därför undersökte GD ENV olika alternativa lösningar. JRC har lämnat en uppskattning som kräver mindre resurser (0,9 miljoner EUR jämfört med 2,2 miljoner EUR för Echa). Vi föreslår därför att detta läggs till i förteckningen över JRC:s uppgifter.

När det gäller utvecklingen av det öppna dataområdet för batterier visar uppgifterna om personal- och resursbehov från Echa på att de politiska ambitionerna är stora, samtidigt som det är möjligt att utnyttja de befintliga strukturerna och processerna inom Echa. Echa uppskattar de resurser som krävs för utvecklingen av dataområdet till cirka 10 miljoner EUR, utöver de 10 miljoner EUR som krävs för personalkostnader. Kommissionens avdelningar har också kontaktat genomförandeorganen, men det är inte juridiskt möjligt för dem att ta över uppgiften med dataområdet från kommissionen.

Kommissionen föreslår därför att man går vidare med en genomförbarhetsstudie för att i detalj bedöma vilka olika alternativ som står till buds för de olika uppgifterna, inbegripet en bedömning av vem som är bäst lämpad att utveckla systemet. Utvecklingen av det öppna dataområdet leds av GD GROW som samarbetar med GD CONNECT.

Ett annat alternativ skulle vara att utveckla det öppna dataområdet internt. GD ENV och GD GROW är i kontakt med GD TAXUD (som har utfört liknande arbete i fråga om mervärdesskatt) och med GD CONNECT för att utforska potentiella synergier. Den personal som ansvarar för dessa uppgifter vid GD Skatter och tullar är fördelad på tre olika enheter. IT-enheten vid GD GROW har gjort en första uppskattning av den utvecklingsinsats och budget som skulle krävas för genomförandet av en lösning med ett öppet dataområde för batteripasset. Ett öppet dataområde baserat på en centraliserad databasarkitektur uppskattas kosta cirka 10,5 miljoner EUR. I det beloppet ingår kostnaderna för IT-infrastrukturen och personalbehoven för IT-utvecklingen. Dessa kostnader har förts upp under GD GROW:s budgetrubrik Drift och utveckling av den inre marknaden för varor och tjänster. De exakta formerna för

det arbete som ska utföras av de olika avdelningarna kommer att behöva fastställas i takt med att arbetet med genomförbarhetsstudien fortskrider.

1.6. Varaktighet för och budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

begränsad varaktighet

- Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period 2023–2028
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet

Direkt förvaltning som sköts av kommissionen genom

- via genomförandeorgan

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Indirekt förvaltning genom delegering av budgetgenomförandet till

- internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- EIB och Europeiska investeringsfonden
- organ som avses i artiklarna 70 och 71
- offentligrättsliga organ
- privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Standardiserade övervaknings- och rapporteringsregler för EU-stöd till traditionella byråer kommer att gälla.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Standardiserade övervaknings- och rapporteringsregler för EU-stöd till traditionella byråer kommer att gälla.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Ej tillämpligt

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Standardiserade regler för EU-stöd till traditionella byråer kommer att gälla.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ¹	från Efta-länder ²	från kandidat-länder ³	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	09.10.01 – Europeiska kemikaliemyndigheten	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	09.02.02 Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1	03.020101 Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20.01.02.01 – Löner och ersättningar	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 - Kontraktsanställda	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 - Nationella tjänstemän som anställs tillfälligt vid institutionen	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

¹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

Ej tillämpligt

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
------------------------------------	---	-------------------------

Europeiska kemikaliemyndigheten	09.10.01		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Totalt
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
	Betalningar	(2)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
Rubrik 2: Infrastruktur	Åtaganden	(1a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
	Betalningar	(2 a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
Rubrik 3: Driftsutgifter	Åtaganden	(3 a)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
	Betalningar	(3b)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
TOTALA anslag för Europeiska kemikaliemyndigheten	Åtaganden	=1+1a +3a	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498
	Betalningar	=2+2a +3b	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498

Den nödvändiga ökningen av EU:s bidrag till Echa kommer att kompenseras genom en motsvarande minskning av Life-programmets anslag.

Hantering av batteriämnen Totalt kommer det att behövas två nya tillfälligt anställda heltidsekvivalenter (AD 5–7) vid Echa (genomsnittlig kostnad 144 000 EUR/år, under sju år och därefter) för att se till att tillräckliga resurser avsätts för arbetet med att reglera nödvändiga batterirelaterade ämnen utan att detta konkurrerar med prioriteringarna för Reach. Detta omfattar i genomsnitt en ny begränsning (eller annan riskhanteringsåtgärd) per år. Dessutom kommer det att behövas en kontraktsanställd heltidsekvivalent (CA FG III, med en genomsnittlig kostnad på 69 000 EUR/år under två år) för att öka kunskapsbasen och göra det enklare att fastställa välgrundade prioriteringar och en välgrundad arbetsplan. Arbetsplanen kommer att bygga på en undersökning för att bygga upp Echans nuvarande kunskap om hur batteriindustrin hanterar farliga kemikalier i syfte att identifiera relevanta ämnen för lagstadgad riskhantering i framtiden. Kostnaderna för undersökningen uppskattas till 400 000 EUR (under två år) och omfattar utläggning av vissa av forskningsbehoven på entreprenad. Undersökningen skulle också bidra till kommissionens arbete med att uppdatera batteriposterna i avfallsförteckningen.

Ett belopp på 22 000 EUR krävs också för att täcka kostnaderna för rapportörerna (medlemsstaternas experter som tar ärendena genom riskbedömningskommittén och kommittén för samhällsekonomisk analys) för varje begränsning, samt 43 000 EUR för att täcka en proportionell del av den totala kostnaden för att anordna sammanträden i riskbedömningskommittén och kommittén för samhällsekonomisk analys (kostnader för resor, logi och dagtraktamenten – kostnaderna beräknas på grundval av den genomsnittliga tid/ansträngning som krävs för att behandla dokumentationen i begränsningsförfarandet i båda kommittéerna).

Resurserna har uppskattats med hjälp av en beräkningsmodell som tar hänsyn till relevanta erfarenheter från uppgifter som utförs av Echa enligt andra regelverk (t.ex. Reach, CLP-förordningen, förordningen om biocidprodukter) och från genomförandet av befintliga nationella strategier, om relevant. I beräkningsmodellen fastställs de resurser som Echa kommer att behöva under perioden 2021–2029 för att hantera de planerade uppgifterna.

De ekonomiska konsekvenserna av detta initiativ kommer inte att öka de planerade utgifterna under rubrikerna 1 och 3. De resurser som krävs kommer att tas från Life-budgeten och GD GROW:s instrument, i enlighet med den uppdelning av uppgifterna som anges i det administrativa avtalet: cirka 4 miljoner EUR i kostnader för GD ENV och 1,6 miljoner EUR i kostnader för GD GROW. Dessutom täcker GD GROW:s instrument kostnaderna för det öppna dataområdet och båda instrumenten täcker vissa undersökningar och vissa datainköp vid kommissionens avdelningar som behövs för att göra det möjligt att på ett korrekt sätt förbereda vissa av genomförandeakterna och de delegerade akterna.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	XXX
---	----------	-----

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT 2021-2027
GD: GROW									
03.020101 Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Åtagandebemyndigande	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723
	Betalningsbemyndiganden	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723

Det belopp som rapporteras ovan i budgetposten för 03.020101 kommer att behövas för att finansiera en del av de administrativa arrangemangen mellan GD ENV/GD GROW och JRC och för upphandling av studier och uppgifter som rör GD GROW. Kostnaderna för de administrativa arrangemangen förväntas uppgå till cirka 2,669 miljoner EUR för GD GROW. Kostnaderna uppgår till 50 000 EUR under 2023 för GD GROW och avser begäran om ett tekniskt utlåtande om standardiseringsarbetet i CEN/Cenelec.

Häri ingår också det belopp som budgeterats för de interna kostnaderna till genomförbarhetsundersökningen för det öppna dataområdet. Efter denna inledande utvecklingsfas kan ytterligare resurser komma att behövas.

Kostnaderna för IT-utvecklingen av systemet för elektroniskt informationsutbyte om batterier förväntas täckas av GD GROW.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
---	----------	-------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT 2021-2027
GD: ENV									
09.02.02 Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Åtagandebemyndigande	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256
	Betalningsbemyndiganden	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256

Det belopp som anges ovan under 09.02.02 omfattar den nödvändiga överföringen från Life-budgeten för att öka Echas resurser. Detta belopp kommer att behövas för att öka bidraget till Echa och finansiera administrativa arrangemang mellan GD ENV/GD GROW och JRC samt för upphandling av undersökningar och data som rör GD ENV:s bestämmelser.

JRC kommer att spela en nyckelroll när det gäller att hjälpa kommissionen med en del av det tekniska arbete som krävs. JRC tillhandahöll sin bästa uppskattning av resursbehoven, vilken bygger på aktuella kunskaper och den uppgiftsförteckning som tillhandahållits av GD ENV och GD GROW. Dessa uppskattningar kan komma att finjusteras, t.ex. i samband med förhandlingar om ett administrativt arrangemang. I den senaste versionen av den föreslagna förordningen har tillämpningsområdet utvidgats för den gemensamma specifikationen för bärbara batterier för allmänt bruk och resurserna måste ses över i enlighet därmed. Kostnaderna för de administrativa arrangemangen förväntas uppgå till cirka 3,935 miljoner EUR för GD ENV. JRC kan bistå kommissionen i ett antal uppgifter:

- Utarbeta gemensamma specifikationer för prestanda och hållbarhet för batterier för allmänt bruk och laddningsbara industribatterier/elfordonsbatterier.
- Fastställa harmoniserade beräkningsregler för koldioxidavtryckdeklarationen för laddningsbara industribatterier och elfordonsbatterier.
- Fastställa harmoniserade beräkningsregler för återvunnet innehåll i batterier, återvinningsgrad och nivåer av återvunnet material.
- Analysera kriterierna för miljöanpassad offentlig upphandling (inklusive samråd med berörda parter inom offentlig upphandling och rättslig kontroll av de föreslagna reglerna för offentlig upphandling).

- Utarbeta riktlinjer för hur bärbara batterier bör kunna avlägsnas och ersättas.

Den upphandlade verksamheten omfattar inköp av data om batterier under 2021 i syfte att revidera PEFCR-reglerna för batterier, lägga ut utvecklingen av PEFCR:s webbaserade verktyg på entreprenad 2022, begära ett tekniskt yttrande om standardiseringsarbetet i CEN/Cenelec 2023 och en göra marknadsundersökning om tillgången på sekundära material 2027. Dessa utgifter uppgår till 300 000 EUR år 2 021, till 80 000 EUR år 2022 och till 100 000 EUR år 2027.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	Europeisk offentlig förvaltning
---	----------	---------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT 2021-2027
GD: ENV, GD GROW och Eurostat									
• Personalresurser		0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
• Övriga administrativa utgifter									
Totalt GD ENV, GD GROW och Eurostat		0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
---	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	TOTALT 2021-2029
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1-7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953
	Betalningar	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953

3.2.2. *Beräknad inverkan på Echas anslag*

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År N	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)										TOTALT			
	OUTPUT																			
	Typ ¹	Gemsnittliga kostnader	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ² ...																				
- Output																				
- Output																				
- Output																				
Delsumma för specifikt mål nr 1																				
SPECIFIKT MÅL nr 2...																				
- Output																				
Delsumma för specifikt mål nr 2																				
TOTAL KOSTNAD																				

¹ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

² Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Beräknad påverkan på personalbehov

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:
- Personalbehov vid Echa (miljoner EUR (avrundat till tre decimaler))

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	--------

–

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)			0,289	0,294	0,300	0,306	0,312	0,319	0,325	2,145
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)										
Kontraktanställda			0,069	0,070	0,072					0,211
Utstationerade nationella experter										

–

TOTALT			0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
---------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

–

Personalbehov vid Echa (heltidsekvivalenter):

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)									
Kontraktsanställda	0	0	1	1	1				
Utstationerade nationella experter									

TOTALT	0	0	3	3	3	2	2	2	2
---------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

3.2.3.2. Beräknat personalbehov vid GD ENV, GD GROW och Eurostat

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	1	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)¹							
20 02 02 01/03 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	4,0	4,5	4,5	5,0	5,0	1,0	1,0
XX 01 02 02 (kontraktanställda,							

¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

lokanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
- vid huvudkontoret ³							
- vid delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	5,0	5,5	5,5	6,0	6,0	2,0	2,0

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

- ² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).
³ Huvudsakligen för strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska fiskerifonden (EFF).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	AD-tjänster behövs för förhandlingarna om och det allmänna genomförandet av förordningen, och det förberedande arbetet och utarbetandet av sekundärlagstiftning i enlighet med de tidsfrister som föreslås i batteriförordningen.
Extern personal	<p>De nationella experter och kontraktsanställda som förts upp behövs för att utföra det tekniska arbetet, bland annat följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Följa standardiseringsarbetet i CEN/Cenelec. • Fortlöpande se över av tillgången på material för att hålla målen för återvunnet innehåll i linje med marknadsutvecklingen. • Utarbeta delegerade akter om prestanda- och hållbarhetskrav för laddningsbara och icke-laddningsbara batterier, om likvärdiga villkor för behandling utanför EU (inbegripet efter JRC:s förberedande arbete). • Utarbeta genomförandeakter avseende registreringsformulär för producenter och avseende hälsoparametrar. • Utarbeta genomförandeakter avseende format för rapportering till behöriga myndigheterna och kommissionen, • Utveckla systemen för att ta emot de data som rapporteras in och analysera dessa datas riktighet och fullständighet samt tillhandahålla kommunikations- och IT-personal för att sprida uppgifterna (Eurostat). • Ta fram programvara och format för inlämning av uppgifter i samband med det öppna dataområdet. • Se över reglerna för batterikategoriernas miljöavtryck (PEFCR), även efter JRC:s förberedande arbete. • Utarbeta riktlinjer för hur bärbara batterier bör kunna avlägsnas och ersättas. • En eventuell översyn av förordningen för att fastställa mål för separat insamling.

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenten bör införas i avsnitt 3 i bilaga V.

3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

De ytterligare uppgifter som kommissionen måste ta på sig kräver ytterligare resurser vad gäller storleken på unionens bidrag och tjänsterna i tjänsteförteckningen för Europeiska kemikaliemyndigheten.

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁴.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. *Bidrag från tredje part*

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

⁴ Se artiklarna 11 och 17 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵						
		År N	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

3.4. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁶						
		År N	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁵ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

⁶ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.